

பல்கலை

ஆசிரியர் தொடர்புக் ஜீவா

கல்வழினை எஸ். எம். ஷாநிபா

ஏப்ரல் - 2002

விலை: 20/-

Rani

Grinding Mills

219, Main Street, Matale,
Sri Lanka.
Tel: 066-2425

VIJAYA

GENERAL STORES

(Agro Service Centre)

Dealers: Agrochemical, Sprayers,
Fertilizer & Vegetable Seeds

85, Ratnajothy Sarawanamuthu Mawatha,
(Wolfendhal Street), Colombo - 13.

Tel: 327011

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈன நிலைகண்டு துள்ளுவர்

மல்லிகை

37-வது ஆண்டு

278 ஏப்ரல் 2002

'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine

படைப்பாளிகளின்
புதித ஆக்கங்களை
மல்லிகை
எதிர்பார்க்கிறது

201 1/1, SRI KATHIRESAN STREET,
COLOMBO - 13.

TEL: 320721

E-Mail: panthal@sltnet.lk

திச்சமமாக ரும்புகின்றோம்

இந்த நாடு மாத்திரமல்ல, தேசம்
கடந்தும் இன்று பேசப்பட்டு வரும்
ஓரேயொரு செய்தி இந்த மண்ணில்
சமாதானம் நிலவ வேண்டும் என்பதுதான்.

இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு
பேலாக இந்தத் தேசத்தில் தொடர்
நாசங்களை விதைத்து வந்த யுத்தம்
தற்காலிகமாக நிறுத்தப் பட்டு
புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் இரு
சாரர்களிடமும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதை
மிட்டுத் தமிழ் மக்கள் அனைவரும்
நம்பிக்கையுடன் நிமிர்ந்து நிற்கத்
தலைப்பட்டுள்ளனர்.

இந்த இடைக்கால நிம்மதியைக்
கூட, ஏற்றுக் கொள்ளாத பேரினவாதப்
பெருங்கூட்டத்தினர் வழமை போலவே
நாச்சலிட்டுக் குழப்ப முனைந்து
செயலாற்றி வருகின்றனர்.

எத்தனையோ மானிய கசப்பான
அநுபவங்களைப் பெற்று இன்று

வரைக்கும் விரக்தி உணர்வுக்கு ஆட்பட்டு விடாமல், வருங்காலச் சுபீட்ச சூழ்நிலையை அடிமனதில் இருத்திக் கொண்டு உபங்கிக் கொண்டு வருகின்ற இந்த நாட்டின் வாழும் தமிழ்ப் பேசும் இனங்கள், சுமுகமான சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கக் கூடிய புரிந்துணர்வு சமாதானப் பேச்சு வார்த்தை தொடர்ந்தும் நல்ல முறையில் ஆரோக்கியமான திசை வழியில் செல்ல முடியாமல் இடைநடுவில் குழம்பினால் அல்லது குழப்பப்பட்டால் முடிவில் இதனால் லாபமடையப் போகின்றவர்கள் தமிழர்களும்ல்ல, சிங்களவர்களும்ல்ல. ஏகாதிபத்திய வாதிகளும், யுத்த வெறி பிடித்த ஆயுத உற்பத்திக் கும்பல்களும் தான் என நியாயமாகவே அச்சப் படுகின்றோம்.

இந்த மண்ணில் ஓர் இனத்திற்கேற்பட்ட, நடந்தேறிய தொடர் சம்பவங்களைப் போல, வேறு தேசங்களில் வாழும் சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்கும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது எனவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

மக்கள் விழிப்புடன் செயல்படுகின்றனர். துயர அநுபவங்கள் அவர்களது வலிவு முறையைச் செதுங்கிச் செப்பிட்டுள்ளது.

காலாதி காலமாக - பரம்பரை பரம்பரையாக - வாழ்ந்து வந்த

தமது பிரதேசத்தை விட்டு, மண்ணை விட்டு ஏராளமான மக்கள் கூட்டம் குடும்பம் கநிம்பமாக அகதிகளாக வெளியேறினர்.

அடுத்து என்ன செய்வது? - எங்கு போவது? என்பது தெரியாது இருள் படிந்த பாதகளைப்

நாட்டுக்குள் புலம் பெயர்ந்ததன், பல கநிம்பங்கள் சட்ட திட்டங்களை புற மீறி, தமிழ் நாட்டுக்குள் கடல் வழியாக, வள்ளங்கள் மூலம் வந்து குவிந்தனர்.

மற்றும் ஒரு பகுதியினர், வசதி வாய்ப்பைப் பெற்றவர்கள் கல்டா, ஐரோப்பா, அவுஸ்திரேலியா எனக் கண்டங்கள் கடந்து வானூர்த்தி மூலம் போய்ச் சேர்ந்து அகதி அந்தஸ்துப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

வடக்குக் - கிழக்குத் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் பொருளாதார அடித்தளம் சீர்குலைந்தது. கிராமங்கள் வான் பரப்பிலிருந்து எய்யப்படும் சுடுசரங்களின் தாக்குதல்கள் தாங்காமல் சுடுகாடாக மாற்றப் பட்டு சூன்று வரையும் காட்சி தந்து கொண்டிருக்கின்றன. மனுக்குலமே இந்த உள்நாட்டு யுத்த நாச வேள்வியைக் கண்டும் கேட்டும் திகைப்புற்றுப் போனது.

இத்தனை நீண்ட அவல அநுபவங்களுக்குப் பின்னர் ஏற்படப் போகும் புரிந்துணர்வுச் சமாதானச் சூழ்நிலை தொடர்ந்து வளர்த்தெடுக்கப் படுவதுடன் தமிழ் மக்களினது நியாயமான தேசிய இனத்துக்கான கோரிக்கைகள் முடிவில் வென்றெடுக்கப் படும் என நிச்சயமாக நம்புகின்றோம்.

அட்டைப் பட்டம்

**‘தமிழ்க் காவலர்’
கல்ஹின்னை எஸ். எம். ஹனிபா**

-பொ. ஆனந்தலிங்கம்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் கல்ஹின்னை எஸ்.எம்.ஹனிபா அவர்களது இலக்கியப் பணி சிறப்பானதொரு இடத்தை வகிக்கின்றது. கல்ஹின்னை என்றால் ஹனிபா, ஹனிபா என்றால் கல்ஹின்னை என்று தான் இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு நினைவிற்கு வரும். அந்த அளவிற்கு ஊரோடு ஊறிப் போன பெயர். 1963-ம் ஆண்டு கல்ஹின்னை தமிழ் மன்றத்தை நிறுவி எழுத்தாளனாக, எழுத்தாளர்களை உருவாக்குபவனாக, நூல் வெளியீட்டாளராக எஸ்.எம்.ஹனிபா அவர்கள் ஆற்றிய தொண்டு ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் பதியப் படவேண்டியதொன்றாகும். அவரது எழுத்துப் பணிபற்றியும், நூல் வெளியீட்டுப் பணி பற்றியும் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப் படிப்பிற்காக தமிழ் மொழியை சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்ற அக்குறையைச் சேர்ந்த பஸீரா ஹாசிம், மாத்தளையைச் சேர்ந்த சியாமாயூசுப் ஆகியோர் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்து தமிழ் மொழியில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றுள்ளார்கள். கல்ஹின்னைத் தமிழ் மன்றம் சென்ற சமார் ஐந்து தசாப்தங்களாக நூல்களை வெளியிடுவதில் எதிர்நோக்கிய சவால்களைச் செல். சியாமாயூசுப் அவர்கள் தனது ஆய்வுக் கட்டுரையில் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்கள். இவரது இவ்வாய்வுக் கட்டுரை ‘இலக்கியச் சுவடுகள்’ என்ற பெயரில் நூலாக அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது.

கண்டி, கல்ஹின்னையில் 1927-ம் ஆண்டு பிறந்த எஸ்.எம்.ஹனிபா அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியை மாத்தளை விஜயா கல்லூரியிலும், கண்டி புனித

அந்தோனியார் கல்லூரியிலும் பெற்றுக் கொண்டார். இப் பாடசாலைகளில் பணிபுரிந்த யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் தான் இவருக்குத் தமிழ் வளத்தை ஊட்டினார்கள். பின் இவரது தந்தையார் உயர் கல்வியைப் பெறுவதற்காக இவரை கொழும்பு ஸாஹீராக் கல்லூரியில் சேர்த்தார். அங்கிருந்து பேராசிரியர் பஸ்கலைக் கழகத்திற்குத் தெரிவானார். அங்குதான் இவரது தமிழ் ஆர்வம் வெளிக் கொணரப் பட்டது. அங்கு தமிழை ஒரு பாடமாகப் பயின்றார். பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை போன்றோருடன் தமிழ் பயின்று 1964-ம் ஆண்டு பட்டப் படிப்பைப் பூர்த்தி செய்தார். சிறிது காலம் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து பின்னர் ஏரிக்கரை நிறுவன ஆங்கில, தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இங்கு கடமை யாற்றும் காலத்தில் சட்டக் கல்லூரியில் பயின்று சட்டத் தரணியானார். ஏரிக்கரை ஸ்தாபனத்தில் பணியாற்றிய பின் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தில் செய்தி ஆசிரிய ராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

கல்விநிலை எஸ்.எம்.ஹனி பாலின் இலக்கியப் பணியை இரு

பிரிவுக்குள் அடக்கலாம். ஒன்று எழுத்தாளனாக அவர் ஆற்றிய பணி, மற்றையது அவரது நூல் வெளியீட்டுப் பணி. இளைஞனாக இருக்கும் போதே 1948-ம் ஆண்டு 'சமுதாயம்' என்ற சஞ்சிகையை நடாத்தினார். பேராசிரியர் பஸ்கலைக் கழகத்தில் பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டபோது 'இளங்கதிர்' சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். 'தினகரன்' பாலர் பகுதிகள் இவரது எழுத்துப் பணிக்கு ஆரம்ப அடி எடுத்துக் கொடுத்தது. ஏரிக்கரை நிறுவனத்தில் கடமைமாற்றிய போது அங்கு வெளியிடப் பட்ட ஆங்கில, தமிழ் பத்திரிகைகளில் அவரது ஆக்கங்கள் வெளி வந்தன. ஹனிபா அவர்கள் இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளில் தடம் பதித்தவர். தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். 'உத்தமத் தூதர்', 'உத்தமர் உவைஸ்', 'இஸ்லாமிய இலக்கிய வளர்ச்சி', 'மகாகவி பாரதி, மலையகப் பெருமகன், எங்கள் ஊர் கல்விநிலை, இஸ்லாமிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சி, பணப்பசி, (குறுநாவல்) நெஞ்சின் நெருப்பு (சிறுகதைகள்) போன்றன அவர் எழுதி வெளியிட்ட தமிழ் நூல்களாகும். உதும் நபித்துமானோ, மகாகவி பாரதி, உவைஸ் சிரித்த, உதார புத்திரயா, பெருமகன், முதல் பள்ளி ஆகிய சிங்கள நூல்களையும், The Great Son, Money Power ஆகிய ஆங்கில நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அத்துடன் பல இலக்கிய ஆக்கங்களைத் தொகுத்தும் தந்துள்ளார்.

இவரது பணியில் முதலிடம் பெறுவது நூல்

வெளியீட்டுப் பணியாகும். ஒரு தனி மனிதனாக நின்று தனது சொந்தச் செலவில் கல்வினை தமீழ் மன்றம் என்ற பெயரில் இதுவரை நூறு நூல்களை வெளியீட்டுள்ளார். பேராசிரியர் ம.மு.உவைஸ். ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இஸ்லாமியர் ஆற்றிய பங்களிப்பு' என்ற நூல் - முதல் நூலாக - இவரால் 1953-ம் ஆண்டு வெளியிடப் பட்டது. இந்நூல் பேராசிரியர் ம.மு.உவைஸ் அவர்களால் முதலானிப் பட்டத்திற்காக சமர்ப்பிக்கப் பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையாகும். இதை நூலாக வெளியிடுவதற்கு உவைஸ் அவர்கள் பெரு முயற்சி செய்து கைகூடாத நிலையில் இத் தட்டச்சுப் பிரதியைக் கண்ட எஸ்.எம்.ஹனிபா அவர்கள் அவரிடம் அனுமதி பெற்று இந்நூலை வெளியிட்டார்.

பல் கலைக் கழகத்திற்குச் செல்லும் போது தந்தையார் கைச்செலவிற்காக இவருக்கு கொடுக்கும் பணத்தில் ஒரு பகுதியைச் சேமித்தே இந்நூலை வெளியிட்டார். எனவே இவரது வெளியீட்டுத் துணிச்சலை இதன் மூலம் நாம் அறியலாம். கடந்த வருடம் இவரது நூறாவது வெளியீடாக 'மலை ஒளி' தொகுப்பு நூல் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் வெளியீட்டு வைக்கப் பட்டது. அவ்வெளியீட்டு விழாவில் இவருக்குக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் 'தமிழ்க் காவலர்', என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது. இவரது இரண்டாவது, மூன்றாவது வெளியீடுகளாக பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனின் 'இலக்கியத் தென்றல்', 'தமிழர் சால்பு, அன்பு முகையிதீன், ஆ.மு.ஷரிபுதீன், ஜினைதா ஷெரிவ், அந்தனி ஜீவா, ஏ.பி.வி கோமஸ், அல் அஸுமத், நயீமா சித்தீக், கே.எஸ்.சிவசுமாரன,

இளங்கீரன், ஜி.பி.சேனநாயக்கா, க.அருணாசலம், ஜே.எம்.சாலி, அருள்வாக்கி அப்துல் காதர், 'கசின்', க.சிவகுருநாதன், எஸ்.எம். கமால்தீன் போன்ற பலரது எழுத்துக்களை நூலாக்கிய பெருமையும் இவரையே சாரும். மேற்படி பட்டியல் சாதி, சமய, மொழி வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் நின்று சேவையாற்றும் இவரது மனப் பாங்கை எமக்கு எடுத்துக் காட்டு கின்றது.

இவரது இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டி 'இலக்கிய மாமணி' என்ற பட்டத்தை இலங்கை அரசு கலாசாரத் திணைக்களம் வழங்கிக் கௌர வித்துள்ளது. இவரது இந்த வெளியீட்டுப் பணிக்கு இலங்கை ஐக்கிய நாடுகள் சபை அலுவலகத்தில் சேவையாற்றும் இவரது துணைவியார் திருமதி. நூருல் அன்பேரியா ஹனிபாவின் பங்கும் மிகப்பெரியதாகும். ஒரு துணைவியின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இத்தகைய வெளியீட்டுப் பணியை யாரும் செய்ய முடியாது. இவரது வெளியீட்டுப் பணியை கல்வினனையின் இன்றைய இளைஞர்கள் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். இதுவே அவருக்கு அவர்கள் செய்யும் கௌரவமாகும்.

சம்பியன் நூல்கள்

Rabbit

முயல் மார்க்
வூல் (Wool) நூல்

பின்னல் வேலைகளுக்கு உன்னதமானது

சம்பியன் நூல் கம்பெனித் தயாரிப்புகள்
உறுதியானவை - நீடித்த பாவனைக்கு உகந்தவை.
சம்பியன் நூல்களையே கேட்டு வாங்குங்கள்!

சம்பியன் திரெட் மனு பெக்சரிங் கொம்பனி
(CHAMPION THREAD MANUFACTURING CO.)

இல. 100, புதிய சோனகத் தெரு, கொழும்பு-12.
தொலைபேசி இல: 435034, 451528
ஈ-மெயில்: champtrd@Slt.net.lk

1921-ம்

ஆண்டு. மே மாதம். இருபத்தி நான்காம் திகதி நாவற குழியில் ஈழத்தின் முன்னோடிச் சிறுகதை எழுத்தாளர் சுப்பிரமணியம் வேலுப்பிள்ளை என்ற சு.வே.யின் ஜனனம் நிகழ்ந்தபோது. வருங்காலத்தில் சிறுகதை, உருவக் கதை, கட்டுரை நாடகம் ஆகிய இலக்கியத் துறையில் அவரின் படைப்புகளால் தமமை மெருகூட்டிக் கொள்ளப் போகின்ற சங்கதி எவருக்கும் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. கந்தபுராணம். சிவராத்தி புராணம். திருவாதவூரடிகள் புராணம் என்பனவற்றிற்குப் பயன் ஆற்றப் பெற்ற புராண படலக்காரரும் தமிழ்ப் புலமை பெற்ற வரும் விவசாயியுமான விகவலிங்கம் சுப்பிரமணியம். நிறையவே வாசிக்கும் பழக்கம் கொண்ட இலக்கிய ரசிகையான தையல் நாயகத்தைத் தன் துணைவியாகக் கொண்ட போதே. தமிழ்ப் புலமை கொண்ட புதல்வராக சு.வே.வருவாரென்பது உதரத்தில் உருவாகிய சிருஷ்டி இரகசியமாகிவிட்டது. சு. வே.யின் படைப்பாற்றலின் பின்னணி பிறப்பிலேயே நிச்சயமாகி விட்டது.

சு.வே.

என்று

படைப்பாளி

-செங்கை ஆழியான்

சு.வேயின் படைப்பாற்றலைப் புடம்போட்டு ஒளிரவைத்தது திருநெல்வேலி சைவாசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியாகும். 1939-ல் இக்கல்லூரியின் மாணவனாகச் சேர்ந்த சு.வே., 1942-ல் பயிற்றப் பட்ட தமிழாசிரியராக வெளிவந்தார். அத்தோடு ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கத்தில் கற்றுத் தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் விளங்கினார். பழந் தமிழிலக்கியத்தினை நன்கு தெரிந்திருந் ததுபோல. நவீன இலக்கியப் வடிவங்களையும் அவர் தெரிந்திருந்தார் என்பதற்கு அவர் படைத்த நவீன ஆக்கங்கள் சான்றாகின்றன. திருநெல்வேலி சைவாசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி உருவாக்கிய கலாநிதி. பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை. மூத்த படைப்பாளி சம்பந்தன். இரகசியமணி. கனகசெந்திநாதன் போன்றோரின் தடத்தில் சு.வே.யையும் அக்கல்லூரி புத்திலக்கியப் படைப்பாளியாக

ஈழத் தமிழிலக்கியத்திற்கு வழங்கியது.

சு.வே.யின் பரந்த அறிவுச் செறிவு, இலங்கையின் பல்வகை வாழ்க்கை நிலைகளைக் கொண்ட பிரதேசங்களில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியதன் மூலம் கிடைத்ததென்பேன். ஹற்றன். டிக்கோயா, சுன்னாகம், மானிப்பாய் ஆகிய பிரதேசப் பாடசாலைகளில் 1946 தொடக்கம் 1967 வரையிலான நீண்ட காலத்தில் ஆசிரியராகக்கடமை

ஆற்றியுள்ளார். அவற்றிற்கும் மேலாக கொழும்பு கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் தமிழ்ப் பாடநூல் எழுத்தாளராக 1967 தொடர். 1981 வரை பணிபுரிந்துள்ளார். பிரமச்சாரியாகத் தன் தவ வாழ்க்கையை மேற் கொண்டிருக்கும் சுவே. இன்று தனது எண்பத்தோராவது அகவையில் காலடி வைக்கின்ற காலவேளை வரை. எழுத்தையும். ஆசிரியப் பணியையும் தன்னிரு கண்ணாகக் கொண்டுள்ளார். அவரது நீண்ட ஆர்வமும். மிகநுட்பமான அவதானிப்பும் அவரது படைப்பிலக்கியத்திற்குச் சமூகப் பெறுமானத்தைத் தந்துள்ளன. ஆனால், ஈழத்தின் புனை கதைத் துறைக்குப் புத்தூக்கம் வழங்கிய முக்கியமான வர்களில் ஒருவராகச் சுவே. விளங்குகிறார்.

சுவே.யின் சிறுகதைகள்.

சுவே. தன் படைப் பாற்றலைச் சிறுகதை, உருவகக் கதை, கட்டுரையியல், சிறுவர் கதை, நாடகம், வானொலி நாடகம், வானொலித் தொடர் நாடகம், உரைச்சித்திரம், பாடநூல்கள் எனப் பல துறைகளிலும் ஆழமாயும். அழகாயும் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார். ஈழகேசரிப் பண்ணையில் முகிழ்ந்த முன்னோடிச் சிறுகதை எழுத்தாளரான சுவே. 1943-ல் ஈழகேசரியில் வெளியான 'கிடைக்காத பலன்' என்ற சிறுகதையுடன் இலக்கியப்

பிரவேசம் செய்தார். அதனைத் தொடர்ந்து மனித மிருகம். புத்தரின் சுவடு, காலத்தின் தண்டனை, பாசம், பிரேமை, பாற்காவடி, மனநிலை, அன்புக் கறை, சிற்றன்னை, தோழன் முதலான சிறுகதைகளை ஈழகேசரியில் எழுதியுள்ளார். மண்வாசனை, ஸ்ரைக், தவிப்பு, அக்கினி, பாரிசுவாதம் முதலான சிறுகதைகளை ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றின் ஒரு காலகட்டத்தின் பதிவாக விளங்கிய கலைச் செல்வியில் படைத்துள்ளார். வெறி, பூ, பெரியம்மா முதலான சிறுகதைகளைத் தினகரனிலும். புகை, தெய்வம், முதலான சிறுகதைகளை வீரகேசரியிலும் எழுதியுள்ளார். ஐம்பது வரையிலான சிறுகதைகளைச் சுவே. எழுதியுள்ளார் என மதிப்பிட முடிகிறது. அண்மையில் யுத்தம் காரணமாக நாமிழந்தவை, உயிர்கள், சொத்துக்கள், விழுமியங்கள் என்பன மட்டுமல்ல. மீளப் பெறமுடியாத ஆக்கவிலக்கியப் படைப் புக்களுமாம். நாவற்குழியில் மிக அவதானமாகப் பேணப்பட்டிருந்த சுவே. யின் படைப்புக்கள் அண்மைய யுத்தவரக்களின் பார்வையில் விழுந்து, சீரழிந்து போயிற்று. சுவே.யின் சிறுகதைகளில் பன்னிரண்டு 1972-ல் அன்னை வெளியீடாகத் திருமகள் அச்சுக்கத்தில் அச்சிட்டு வெளிவந்தது. இன்று அச்சிறுகதைகளும் ஏனைய கிடைத்த எட்டுச் சிறுகதைகளும் சேர்ந்து பாற்காவடி என்ற தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளது.

மனிதனின் சிந்தனைகளைத் தூண்டி உணர்ச்சிகளைத் தொடுவதுடன், அவனுடைய பாவனாசக்தியை மிகுதிப் படுத்துவதாகவும். மனிதற்கு இன்பம் அளிப்பதாயும். அமைவது இலக்கியம், என்பது சுவே. யின் கருத்து. 'நல்ல கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பதால் ஒன்று நல்ல இலக்கியமெனக் கிவிடுவதில்லை. நல்ல

கருத்தை நல்ல கலையழகோடு பிரதி பலிப்பது தான் நல்ல இலக்கியமாகும்' என்ற சாந்தி சிதம்பர ரகுநாதனின் கருத்துக்கும் இவர் உடன் பாடு. சு.வே. யின் சிறு கதைகளின் சிறப்பு நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டவாறு அவரின் கூர்மையான அவதானிப்பும், சுவையான வர்ணனையும், மாஸிட நேயத்தைத் தூண்டும் கருத்துக்களுமாம். அவரின் சிறுகதைகளில் கிடைக்காத பலன். பாற்காவடி ஆகிய இரண்டும் ஈழத்தின் சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு அணி சேர்ப்பன.

சு.வே யின் முதற் சிறுகதை கிடைக்காத பலன் என்பதாகும். இச் சிறுகதை பின்னர் அவரது மண்வாசனைத் தொகுதியில் கிழவனும் வத்தகக் கொடிகளும் எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்று, கருவை நெகிழ்த்தியுள்ளது. 'கிழவனின் முகத்திலே கால தேவனின் சாட்டைத் தழும்புகள் நன்றாகப் பதிந்திருந்தன. கன்னங்கள் குழி விழுந்திருந்தன. வத்தகைக் கொடியின் இலையிலுள்ள வெட்டுகள் போல. தோல் எலும் போடு ஓட்டித் திரைந்து போயிருந்தது.' என சு.வே.கிழவனை அறிமுகப் படுத்தும் பாணி கலைத்துவமானது. வத்தகைக் கொடியில் மூன்று பிஞ்சு. இரண்டு காய்கள் பிடித்திருந்தன. அவற்றை அன்போடு தடவிக் கொடுக்கிறான். இவை எப்போது பழுக்கும்? ஆவலோடு காத்திருக்கிறான் கிழவன். இரண்டு காய்களும் களவு போகின்றன. ஓகோ, யாரோ பசிக்கொடுமையால் கொண்டு போய் விட்டார்கள். போகட்டும்' எனக் கிழவன் திருப்திப் படுகின்றான். மற்றைய மூன்று காய்களையாவது காப்பாற்றிவிட வேண்டும் மென்பதற்காக குடிசைக்கு வெளியே, பனிக் குளிரில் கட்டிலைப் போட்டுப் படுத்துக் காவல் காக்கிறான். காலம் சுழலுகிறது. அந்த வத்தகக் காய்கள் பூரணமாகப் பழுத்து விடுகின்றன. ஆனால் அவற்றைப் பிடுங்கக் கிழவன் எழுந்து

வரவில்லை. இச்சிறு கதையைப் படித்து முடிந்ததும் எழுகின்ற உணர்ச்சிதான் இச்சிறு கதையின் வெற்றி.

சு.வே. யின் பாற்காவடி பலராலும் விதந்துரைக்கப் பட்ட நல்லதொரு சிறுகதை. ஒரு விதத்தில் கோவில் வழிபாட்டிலுள்ள குறை பாடுகளையும், ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் பாற் காவடியில் சு.வே. சுட்டிக் காட்டுகிறார். 'ஆத்ம சாந்திக் குறைவிடமான அந்தச் சந்திதானம் கலகலப்பில் மூழ்கிப் போய்க் கிடந்தது. இது தெய்வத்தின் சம்மதமன்று. மனித வர்க்கத்தின் ஏகோபித்த அபிப்பிராயம்' என்கிறார் சு.வே. கோயில்களில் கேளிக்கைகள் அதிகரித்து விட்டன. மயிலிறகுகள் கற்றை கற்றையாகக் கட்டப்பட்டு அலங் கரிக்கப்பட்ட காவடிகளை வசதி யானவர்கள் எடுக்க நிற்கிறார்கள். இது வசதியாக சுப்பிரமணியர் கோயில் திருக்கார் த்திகை அன்று காணப்படும் காட்சி. இன்னொரு இடத்தில் சடைத்து வளர்ந்த ஆலமரத்தின் கீழ் சிறு குடிலில் வீற்றிருக்கும் அம்மன் கோவிலில். வீரனும் அவன் மனைவி வள்ளியும் பாற்காவடி எடுத்துத் தம் நேர்த்தியை நிறைவேற்ற வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு கொட்டுமேளம். ஜனக் கூட்டம். பாட்டு எதுவுமே இல்லை. இரு கோவில்களிலும், காவடிகள் புறப்படுகின்றன. இதுதான் பாற் காவடியின் கதை. ஆனால் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை மனிதரிலும்

அவர்கள் வணங்கும் கோவில் களிலும் ஏற்றிக் கதையைச் சொல்லி விடுகின்ற முறையும், அதற்குரிய சொற்களும் பாற்காவடியில் சு.வேயின் படைப்புலகத்தினை உணரவைக் கின்றது.

சு. வே.யின் சிறுகதைகள் வெறும் கற்பனாவாதப் பிரசவங்களல்ல. அவை இந்த மண்ணின் வாழ்வையும், வளத்தையும் அவலத்தையும் ஆழமாகப் பேசுவன. யதார்த்தப் படைப்புகள். தேசிய இலக்கியம் என்பதற்குத் தக்க எடுத்துக் காட்டுகளாக அமைவன. 1943 - 1950 களிலேயே சு.வே. யின் படைப்பிலக்கிய நோக்கு, மிகத் தெளிவாக இந்த மண் சார்ந்ததாக விருந்திருக்கின்ற தென்பதற்கு பாற்காவடி (1947), மனித மிருகம் (1944), கிடைக்காத பலன் (1943) என்பன தக்க உதாரணமான கதைகளாம். அந்தத் தேசிய இலக்கிய நோக்கு 1950 - 1970 களில் மிகவும் ஆழமாகவும் கனதியாகவும் மண்வாசனை (1963), வெறி (1958), தவிப்பு (1960), அக்கினி (1964), பெரியம்மா (1962) ஆகிய சிறுகதைகளில் படிமப்பட்டுள்ளது. சு.வே. தனது சிறுகதைகளில் இந்த நாட்டினையும், அதில் வாழ்ந்துவரும் மக்களையும் மட்டுமே சித்திரித்துள்ளார் என்பது மிகமுக்கியமான அம்சம். மண்வாசனைக் கதைகள் அவருடையவை. நவீன சிறுகதையின் அழுத்தமான பண்புகளைக் கொண்டவை.

சு.வே. யின் படைப்புக்களில் பைசு மொழி மிக மிக அவதானத் தோற்றம் அழகாகவும் கையாளப் பட்டுள்ளது எனிமையா. இனிமையும் வாசிக்கும் பைசு சலிப்பை அறப்படுத்தாத பைசு, உணர்வுகளைப் புலப்படுத்தும் தேர்ந்த தெருவாய் பட்ட சொற்களும், இலக்கிய நடையும், சு.வே.யின் சிறுகதைகளில் விரிவாகக் காணப்படக்கூடிய ஒவ்வொரு காலகட்டத்தின் எளியும் பிரச்சினைகள், இரண்டாம் உலகயுத்த கால அரிசுப் பஞ்சம், (காலத்தின் தண்டனை) கோயில்களில் ஆடு, மாடுகளைப் பலியிடும் மிலேச்சத் தனம் (மனித மிருகம்), நமது பிறந்த மண் இருப்பை அழித்துக் கொள்ள விளையும் பிள்ளைகள் (மண்வாசனை), சமூகத்திற்குப் பயன்தராத கேளிக்கைகள் (பாற்காவடி) முதலானவை மண்ணின் ஆவணப் பதிவுகளாகவுள்ளன. மேலும், சு.வே. யின் சிறுகதைகளில் சம்பவங்களின் ஊடாக மனித உணர்வு நிலைகளைச் சித்திரிக்கின்ற பாங்கும், அவ்வுணர்வு நிலைகளுக்குப் பொருத்தமான பகைப்புல வர்ணனைகளும் கவிதாபூர்வமாக அவரின் கதைகளில் விழுந்துள்ளன. இலக்கியத் தேடலுடன் கூடிய கலைத்துவம் அவர் படைப்புகள் பலவற்றிலும் விரவியுள்ளது.

சு.வே.யின் உருவகக் கதைகள்

'பண்டிதமணி வழி யாழ்ப்பாண மண்ணிலே விளைந்த செழுமைத் தமிழைப் படைப்பிலக்கியத்திலே புகுத்திய மூலவர். பண்டித வர்க்கத்தினரால் படைப்பிலக்கி வாதிகளாக அங்கீகாரம் பெறச் செய்த முன்னோடி. முதறிஞர் இராஜாஜி மெச்சிப் புகழ்ந்த உருவகக் கதைச் கலையின்

பிதாமகர்.' என்பது ஈழத்துச் சிறுகதைத் துறையில் ஒரு புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்திய எஸ். பொன்னுத் துரையின் சு.வே. பற்றிய கணிப்பீடாகும். உண்மையில் சு.வே.யின் இன்னொரு படைப்புத் தளம் உருவகக் கதைகளாம். ஈழத்து உருவகக் கதைத் துறையின் பிதாமகர் அவரே. மணற்கோயில், சுதந்திரம், மின்னற் கீற்று, வனமுல்லை, தொண்டர் இருவர், பாழ்நிலம், விண்ணும் மண்ணும், நிர்விகற்பம், இராச கோபுரம், பயணம், வீடு, வரம்புகள், பதி, விடிவெள்ளி, தரிசனம், மயக்கம், தர்மம், தெரிந்தவர்கள், வெறுங் கோவில், மனக்குருடு முதலானவை சு.வே.யின் உருவகக் கதைகள். அவருடைய இக் கதைகளில் வலிமையான இலக்கிய உரைநடை அழகொழுக விளையாடும் திறனைக் காணலாம். மொழியை இனிமையாயும், தூய்மையாயும் கையாளும் லாவகத்தைப் புரிந்து கொள்ளச் சு.வே.யின் உருவகக் கதை களைப் படிக்க வேண்டும். 'சு.வே.யின் உருவகக் கதைகளின் நிலைகள் யாழ்ப்பாணமே. அதன் தூவரங்கனும் பச்சிகளும் இயற்கையும், மானிடரும் புதிய கோலம் பெறுகின்றன. சாமான்யனுக்குப் புலனாகாத அற்புதக் காட்சிகள் அவை. அவர் ஆளுமையில் மகத்துவம் பெறுகின்றன' என்ற எஸ்.பொ. வின் மதிப்பீடு ஏற்புடையதே. நிகழ்ச்சிகளையும் கற்பனையையும், தக்கவாறு கலாபூர்வமாகச் சு.வே. தனது உருவகக் கதைகளில் பயன் படுத்தியுள்ளார். 'மணற்கோயில்' சு.வே.யின் உருவகக் கதைத் தொகுதியாகும்.

சு.வே.யின் நாடகங்கள்.

சு.வே.யின் படைப்பாற்றலை வெளிக் கொணர்ந்த இன்னொரு துறை நாடகமாகும். சிறுகதை, உருவகக் கதை என்பனவற்றின்

படைப்பாளியாக இனங் காணப் படும் சு.வே, நாடகத்துறைக்கு ஆற்றிய பணி சரிவரக் கவனத்திற்கு எடுக்கப் படவில்லை என்றே எனக்குப் படுகி ன்றது. 1956 -ல் இலங்கைக் கலைக் கழகம் நடாத்திய ஓரங்க நாடகப் போட்டியிலும், அதே கழகம் 1966-ல் நடத்திய முழு நீள நாடகப் போட்டியிலும் முதற் பரிசுகளை முறையே வஞ்சி, எழிலரசி ஆகிய நாடகங்கள் மூலம் சு.வே. சுவீகரித்துக் கொண்டார். 1956-ல் இலங்கை வானொலி நாடகப் போட்டியில் அவரின் மண்வாசனை முதற் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டது. வானொலி நாடகப் போட்டியில் பரிசைப் பெற்ற சு.வே.யின் இன்னொரு நாடகம் ஒருமை நெறித் தெய்வம் (1968) ஆகும். கணக்கில் இன்று கணிக்க முடியாதளவு வானொலி நாடகங்களைச் சு.வே.தந்துள்ளார். இலங்கை வானொலியில் தொடர் நாடகங்களைப் படைத்தளித்தவர்களின் எண்ணிக்கையில் சு.வே. முதல்வராவர். ஏட்டிலிருந்து (1964 - 16 வாரங்கள்) கிராமராஜ்யம் (1964-32 வாரங்கள்), பொன்னொச்சிக் குளம் (1967-1968. 97 வாரங்கள்) நவயுகம் (1969 -12 வாரம்) என்பன அவரது தொடர்நாடகங்களாகும். வாராவாரம் வானொலி இரசிகர்களை ஆவலோடு காத்திருந்து கேட்டுச் சுவைக்க வைத்த படைப்புக்கள் இவையாம். யாழ்ப்பாணப் பிரதே சத்தின் பல்வேறு களங்களையும் மானிட நடத்தைகளையும், அவர்தம்

உணர்வுகளையும் இந்த நாடகங்களில் சு.வே. யதார்த்த பூர்வமாகப் படைத்துத் தந்துள்ளார். யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழ் இந்நாடகங்களில் அட்டகாசமாக வலம் வந்துள்ளன. இலங்கை வானொலியை ஒரு காலகட்டத்தில் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டவர் சு.வே. இலக்கிய இரசனை என்ற தொடரில் 32 வாரங்கள் (1965) உரை நிகழ்த்தியுள்ளார். திருக்குறட் சித்திரம் (1968 - 36 வாரங்கள்), நாட்டுக்கு நல்லது (1969 - 24 வாரங்கள்) என்பன சு.வே. இலங்கை வானொலியில் நிகழ்த்திய உரைச் சித்திரங்களாகவுள்ளன. இந்தச் சங்கதிகள் இன்றைய இளந்தலை முறையினருக்குத் தெரியாது போய்விட்டது. சு.வே. என்ற படைப்பாளியை எடைபோடும் போது, அவரது மேற்குறித்த நாடக, வானொலிப் பணிகள் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப் படவேண்டும். இவற்றின் மூலப் பிரதிகள், நாவற்குழியுத்தத்தில் தீக்கிரையாகி விட்டமை ஈழத் தமிழிலக்கியத்தின் சோகமாகும்.

சு.வே.யின் சிறுவர் கதைகள்.

சு.வே. பல்வகைப் பாடநூல்களை யாத்துள்ள போதிலும், அவர் மீளக் கூறிய இலக்கியக் கதைகளான சந்திரமதி, குகன் ஆகிய இரு நூல்களும் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு அவர் ஆற்றிய பெரும் பணியாக எனக்குப்

படுகின்றது. சிறுவர்களின் வயது, உளநிலை, ஆளுமை, கிரகிக்கும் திறன், ஒழுக்கம் முதலான பண்புகளைப் புரிந்து எழுதிய படைப்புக்கள் இவையாகும். சிறுவர் இலக்கியத்தை ஆராய்பவர்கள் ஈழகேசரி நா. பொன்னையா வெளியிட்ட இவ்வகை நூல்களை வெறும் உப நூல்களாகக் கருதி வருவது, சிறுவர் இலக்கியத்திற்கிழைக்கும் தவறாகும்.

சு.வே. ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர், முன்னோடிப் படைப்பாளி, தமிழிலக்கியத்தின் பல்துறைகளிலும் ஆரோக்கியமாகக் காலடி பதித்த கலைஞர்.

ஆழ்ந்த துயரநடைகின்றோம்

மதிப்புக்குரிய மக்கள் கலைஞர் 'அபுநானா' என்ற கே.ஏ.ஜவாஹர் அவர்கள் சமீபத்தில் நம்மை விட்டு மறைந்து விட்டார்.

நாடக, தொலைக்காட்சி நடிக்கராக மக்கள் மனதில் நீங்கா இடம் பெற்றுத் திகழ்ந்த அன்னாரது மறைவைவிட்டு மல்லிகை தனது ஆழ்ந்த துயரத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

ஆசிரியர்

எழுதினால், வெளியிட்டால் போதுமா?

வாசகரை அடைய வேண்டாமா?
தொடர்வு கொள்ளுங்கள்:

புத்தக நிலையமும், நூல் நிலையமும்
இங்கு அறிமுகமும் விற்பனையும்

கூட்டுறவே நூட்டுயர்வு

கட்டைவேலி - நெல்லியடி

ப. நோ. கூ. சங்கம்

கரவெட்டி,

021 - 3263

என்மார்க்கல்ருந்து....

பால மனோகரன்

நண்ட கால இடைவெளியின் பின்னர் முல்லையூராணைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. தாங்கள் என்னுடன் தொடர்பு கொள்ள விழைவதாகச் சொன்னார். எனக்கோ வியப்புடன் பெரு மகிழ்ச்சி. இப்போதெல்லாம் என்னைத் தெரிந்தவர்களுள் இறந்தவர்கள் தான் அதிகம். (இப்போது இருப்பவர்களில் கூட)

ஒரு மாதத்துக்கு முன்னர், தங்களுடைய 'எழுதப் படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்' படைப்பைத் தற்செயலாகக் காண நேர்ந்தது. கிடைத்த அவகாசத்தினுள் முகவுரையை மட்டுமே படிக்க முடிந்தது. மிகவும் கவனத்துடன் படித்து உள்வாங்கிக் கொண்டேன். அதுவே நெஞ்சை நிறைத்தது.

தங்களுக்கு யாழ் பல்கலைக் கழகம் கலாநிதிப் பட்டமளித்துத் தன்னைக் கௌரவித்துக் கொண்டதாக என்னுள் நினைத்திருந்தேன். பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிய செய்தி மனதை நோக்கச் செய்தது. அட! நானே எனக்குள் தங்களுக்கு இலக்கியக் கலாநிதிப் பட்டமளித்துப் பார்த்திருந்தேனா? என என்னையே பாராட்டிக் கொண்டேன்.

பட்டங்கள் பெரிதல்ல. ஒருவன் விட்டுச் செல்லும் அவனது படைப்புக்களே என்றும் வாழும் என என்னை ஆறுதல் படுத்திக் கொண்டேன்.

எந்தக் கலைஞனுக்குமே இல்லாத தார்மீகக் கடமை ஒரு எழுத்தாளனுக்கு உண்டு என்று எண்ணுவன் நான். அவன் தான் எழுதுவதுபோல் வாழவும் வேண்டும். இல்லையேல் அவனது எழுத்தும் ஒளிராது, வாழவும் சிறக்காது. அப்படியானதோர் அழர்வப் படைப்பாளியை - அதுவும் எனது மண்ணில் பிறந்தவனை - நான் நாட்டை விட்டுப் பிரிய நேர்ந்தபோது சந்தித்து விடைபெறக் கூடியதாக இருந்தது எனக்கு பெருமையும், மகிழ்ச்சியும் தரும் ஒரு விஷயம். தாங்கள் அப்போது எனக்களித்த ஆசி இப்போதும் இதயத்தினுள் பசுமையாக உள்ளது.

இப்போதெல்லாம் நான் வாழ்வது போல்தான் எழுதுகின்றேன். அதனால் உரத்துச் சொல்லக் கூடிய தகுதி அவற்றுக்கு உண்டா தெரியவில்லை. அவற்றைத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் குறிப்புகளாகவே 18 வருடங்களாக எழுதி வருகின்றேன். பசித்தவன் பழங்கணக்குப் பார்ப்பது போல, மனம் சோரும் வேளைகளில் படித்துப் புத்துயிர் பெறுகின்றேன். அவற்றில் சில என்னையுமறியாமல் வசன கவிதைகளாக வந்துவிடுவதுமுண்டு. அவற்றில் ஒன்றைத் தான் தங்களுக்கு எனது சிறிய காணிக்கையாகத் தருகிறேன். குசேலனுடைய சிறு, அவல் முடிப்பைப் போல்!

தங்களது படைப்புக்களை வெளிநாட்டு நூலகங்களில் பார்க்கும் போதெல்லாம் மிகவும் பெருமிதப் பட்டுக் கொள்கின்றேன்.

கண்ணன் எங்கள் நாய்

கண்ணன் என்றொரு நாய்
அன்று எம்முடன் வாழ்ந்தது
அதன் விழிகளுக்கும் மேலாக
கண்கள் போன்ற இரு வட்டங்கள்
அதனால்தான் கண்ணன் என்ற பெயர்!

நாம் விடுமுறைக்கு வீடு சென்ற
காரில் யாழ் திரும்புகையில்
கண்ணன் எம் கார்டன் கூடவே ஓடிவரும்
எம்மைப் பிரியக்கூடாதென்ற தவிப்புடன்
மிக வேகமாக ஓடிவரும்
நெடுங்கேணிச் சந்தி தாண்டி
வித்தியானந்தாவரைகூட
அது ஓடி வந்துவிரும்
காரின் வேகத்துக்கு
அதனால் எப்படி ஈடுகொடுக்க முடியும்?
ஏதோவோர் உத்வேகத்தில் எடுத்த ஓட்டம்!
இப்போதோ பெருங் களைப்பு!

இனிக் கண்ணன் வீடு திரும்ப வேண்டும்
இங்குதான் பிரச்சனை!

ஓவ்வொரு நாய்க்கும்
ஒரு வசிப்பிட வட்டமுண்டு
இன்னொரு நாயின் இருப்பிட எல்லைக்குள்,
நுழைந்தால் நுழைய நேர்ந்தால்,
நிச்சயமாகக் கடிபிடிதான்,
அதற்கெல்லாம் முகங்கொடுத்து
காயமின்றி வீடுவருவது
அத்தனை எளிதல்ல.

என் பிள்ளைகள் இருவரும்
பின்கண்ணாடி வழியாக
கலங்கும் கண்களுடன்
பார்த்தவாறு இருப்பார்கள்.
மனைவியோ மனதுக்குள் அழுவாள்.

நான் வெளிநாடு வரும்போது
பஸ்தரிப்பு நிலையத்தின்
படிக்கட்டில் அமர்ந்திருந்து
காத்திருந்த அன்னையவள்
இப்போது இல்லை.

அவளை நினைக்கும் போதெல்லாம்
எம் கண்ணனையும் நினைக்கின்றேன்.

‘நாயினும் கடையேன்’ என்று சொல்ல
எவனுக்குமே சூதாயில்லை.

தாயின் பாசத்தில் கூட
தன்னலம் உண்டல்லவா
எம் நாய் எம்மேல் வைத்திருந்த
பாசத்திற்கு நாம் சூதாயில்லை
எண்ணெண்ணித் தவிக்கின்றேன்.

நீலக்கிளி அ.பாலமனோகரன்

இம் முறை முணுப்புக்களில் மூன்று களைப் பற்றிச் சில போம்.

இன்றைய தமிழ்த் போக்கு மாறி இருக்கி வேண்டிய மாற்றம் இலக்கிய உலகைப் திரைப்படத் துறையி சிந்திக்கத் தொடங்கி மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய நிளாலும், அந்த அக்க நோக்கங்களைப் பற்றிய டும் ஒன்றாக இருக்

இலங்கைப் பிரச்சி வைத்துக் கொண்டு படங்களான 'நந்தா', 'மிட்டால்', 'காற்றுக் மூன்று படங்களை விளைவாக எனக்குள் எழுந்த சில கருத்துக்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றேன்.

இற்றைவரையிலான முழு நீளத் திரைப் படங்களின் பிரதிகளைப் பற்றி நாம் யோசித்தோமானால், அவை பேசிய விடயங்களுடன், நமக்கான பரிச்சயம் (இலங்கைச் சூழலைச் சொல்கிறேன்) எந்தளவிலும் நெருக்கமானதாக இருக்கவில்லை.

முழுநீளத் திரைப்படங்களைக் கடந்து பார்க்கையில், குறுந்திரைப் படம், விவரணத் திரைப்படம் என்ற வகையிலான சினிமா ஊடகங்களில் நம்மைப் பற்றிய அக்கறையின் வெளிப்பாடாக சிற்சில நல்ல முயற்சிகள் நடந்தேறி இருக்கின்றன. ஆனால் அவை தம்மை ஒரு தொகுப்பு நிலையில் காணக்கூடியதான வாய்ப்பு நமக்கு பரவலாக கிடைக்காததன் காரணமாக, அம்முயற்சிகளைப் பற்றி நமது அவதானங்களை பரவலாக வைக்க முடியவில்லை.

ஆனால், இந்த முழு நீளத் திரைப்பட முயற்சிகள் தமிழகத்தில் தொழில் துறை சார்ந்த முறையில் மேற்கொள்ளப் படுவதனால், அவைகளின் அடிப்படையான நோக்கமாக

ஒரு

பிரதீயின்

முணு

முணுப்புக்கள்

-மேமன்கவி

ஒரு பிரதீயின் முணு தமிழ்த் திரைப்படங் குறிப்புக்களைப் பார்ப்

திரைப் படங் களின் ரது. அது வரவேற்க தான். தமிழகத்து போன்று தமிழகத் னரும் நம்மைப் பற்றி இருப்பது நமக்கு ஒரு விடயமாகத் தோன் றைக்குப் பின்னாலான ஆராய்வும் தேவைப் பகிறது.

னையை மையமாக வெளிவந்த தமிழ் 'கன்னத்தில் முத்த கென்ன வேலி' ஆகிய வரிசையாக பார்த்ததன்

பணம் பண்ணுதல் என்ற நோக்கமே அழுத்தமாக காணப்படும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையான உண்மையை முன்வைத்து நம்மைப் பற்றிச் சமீபத்தில் வெளிவந்த மேற்குறிக்கப் பெற்ற மூன்று திரைப்படங்களும் நம்மை வைத்துப் பணம் பண்ணும் வேலையோ என்ற ஐயப் பாட்டுடன் நோக்குவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகவே இருக்கிறது.

ஆனால், அப்படி முற்றும் முழுதாக அந்த நோக்கம் அந்த மூன்று படங்களுக்கு இருந்தது என்றும் சொல்வதற்கில்லை. அதற்கான காரணத்தை அப்படங்களைப் பற்றி விரிவாக நோக்கு மிடத்து கண்டு கொள்ளலாம்.

மேற்குறித்த மூன்று படங்களும் நம்முடைய பிரச்சினைகளை வெவ்வேறு தளங்களில் நின்று யோசித்து இருக்கின்றன, என, சொல்லப் பட்டாலும், அது சரிதானா என்பது கேள்விக்குரிய விடயம் தான்.

ஒட்டு மொத்தமாக நோக்கு மிடத்து, அம்மூன்று படங்களும், நம்மீது அனுதாபம் செலுத்தி இருக்கின்றன என்பது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால், அந்த அனுதாபத்தில் போலித்தன்மையை நான் 'கன்னத்தில் முத்தமிட்டால்' படத்தில் காணக் கூடியதாக

இருந்தது. 'நந்தா'வில் வெறுமனே இலங்கை அகதிகள் வாழும் சூழலைக் காட்டி, அவர்கள் மீது அனுதாபம் காட்டும் தன்மையோடு நம்மைப் பற்றி அப்படம் பேசுகிறது, என்ற விடயம் முடிந்துவிடுகிறது. 'கன்னத்தில் முத்தமிட்டால்' படத்தில் அந்தச் சிறுமியின் தாய் இலங்கையில் இருப்பதை மலேசியாவிலோ, தென் ஆபிரிக்காவிலோ, இருப்பதாக மாற்றிவிட்டால், அந்தப் படமும் நமது விடயத்தைப் பற்றி பேசுகிறது என்ற விடயம் முடிந்து விடுகிறது.

ஆனால் 'காற்றுக் கென்ன வேலி' மட்டும் நமது பிரச்சினையைப் படம் முழுவதுமான பிரச்சினையாகக் கையாண்டு, தமிழகம் சார்ந்தவர் நம்மீது வைத்துள்ள உண்மையான அனுதாபத்தைக் காட்டி நிற்கிறது.

தமிழகத்தின் முழு நீளத் திரைப்பட வரலாற்றில், நான் அறிந்தவரை, எமது பிரச்சினையை முழுப்பிரதியாகப் பேசிய தமிழ் திரைப்படம் என்றால் அது 'காற்றுக் கென்ன வேலி' யாகத்தான் இருக்கும் என எண்ணுகின்றேன்.

இத் திரைப்படத்தில் ஜனரஞ்சகச் சினிமாத்தனங்களுக்கான எந்தவிதமான தன்மைகளையும் நம்மில் காண முடியவில்லை. எடுத்துக் கொண்ட பிரச்சினையிலிருந்து விலகிப் போகாத திரைக் கதைப் பிரதி அந்த உண்மையை நிரூபணம் செய்கிறது. வேண்டுமானால், இன்னும் ஆழமான விமர்சன அளவுகோலின் அடிப்படையிலோ, அல்லது அத்திரைப்படம் கையாண்டு இருக்கும் பிரச்சினையோடு சார்ந்தவர்கள், அப்படம் அப்பிரச்சினையைக் கையாண்ட விதத்தில் உள்ள குறைகளையும் பலவீனங்களையும் எடுத்துக் காட்டி, அத்திரைப்

படத்தின் பலவீனத்தை எடுத்துக் காட்டலாம். அது வரவேற்கக் கூடியதான ஒன்றாகவும் இருக்கும்.

ஆனால், நமது பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசும் திரைப்படங்கள் எனச் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கும் படங்களான 'நந்தா', 'கன்னத்தில் முத்தமிட்டால்', ஆகியவைகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது காற்றுக்கென்ன வேலி எனக்குச் சிறப்பான படமாகத் தெரிகிறது.

மேலும், இம் மூன்று திரைப்படங்களின் வேறு அம்சங்களைப் பற்றி யோசிக்கும் பொழுது, 'நந்தா'வில் சூரியா, ராஜ்கிரண், லைலா ஆகியோரின் நடிப்பும், கன்னத்தில் முத்தமிட்டால் படத்தில், பார்த்திபனின் மகளின் நடிப்பு, மற்றும், சிம்ரான், மாதவன் ஆகியோரின் நடிப்பு, மற்றும் காற்றுக் கென்ன வேலியில் ஸ்ரீமான், சுஜீதா, மற்றும் விடுதலைப் பேராளியாக நடிக்கும் நடிகரின் நடிப்பு, நர்ஸாக நடிக்கும் நடிகை ஆகியோரின் நடிப்பும் சிறப்பாக இருக்கிறது.

காமிராக் கலையிலும், கன்னத்தில் முத்தமிட்டாலில் மணிரத்னத்தின் நமக்குப் பரிச்சயமான நுணுக்கங்கள் வெளிப்பட்டாலும், காற்றுக் கென்னவேலியில் காமிரா புதிய அனுபவமாக இருக்கிறது.

நடிப்பு என்று நாம் பொதுவாக மூன்று திரைப்படங்களிலும், சிறப்பாக இருப்பதாகக் கூறினாலும், நந்தாவிலும், கன்னத்தில் முத்தமிட்டால் இரண்டைவிட காற்றுக் கென்னவேலி நடிகர்களின் நடிப்பிலும் ஒரு இயல்புக் தன்மை தக்க வைக்கப் பட்டுள்ளது.

இசையிலும், காற்றுக்கென்ன வேலியில் பாரதியாரின் கவிதைகள் இளையராஜாவின் புதிய

இசைவடிவில் பாடலாக மாறி இருப்பது சந்தோஷமாக இருக்கிறது. மொத்தத்தில் தமிழ்த் திரைப்பட வளர்ச்சிப் போக்கில் நம்மைப் பற்றி பேசும் படங்களில் சரியான படம் என்று நான் கருதுவது காற்றுக் கென்ன வேலியைத்தான்!

2

மரணம்! எல்லோருக்கும் பொதுவானது தான்! சமூகத்திற்குப் பயன்படுபவர்களின் மரணம் பாரிய இழப்பாகக் கருதப்படுகிறது. அப்படி கருதுவது சரிதான். ஒவ்வொரு மனிதனின் இருப்பில், அவன் சமூகத்திற்கு எந்தளவு பயன்படுகின்றான் என்பதைப் பொறுத்து அவன் காலத்தால் நினைவு கூரப்படுகிறான்.

குறிப்பாகக் கலை, இலக்கிய வாதிகளைப் பற்றி நான் யோசிக்கிறேன்.

ஒவ்வொரு கலை, இலக்கிய வாதிக்கும் ஒரு தனித்துவம் இருக்கிறது. அவனது மறைவுக்குப் பின் அந்தத் தனித்துவ வெளிப்பாடு மெளித்து விடுகிறது. பின்வரும் எந்தவொரு கலை இலக்கிய வாதியும் அந்தத் தனித்துவத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பான் என்றால், நிச்சயமாக மறைந்த கலை, இலக்கியவாதியின் தொடர்ச்சியாகத்தான் கணிக்கப்

படுவான். நான் அறிந்தவரை எந்தவொரு கலை, இலக்கியவாதியும் மறைந்த கலை, இலக்கியவாதியின் தனித்துவத்தைத் தொடர்ந்து பின்பற்றுவதில்லை. வேண்டுமானால், அக்கலை, இலக்கியவாதி தனித்துவத்தைத் தனது ஆதர்சமாகக் கொண்டிருக்கலாம். பின் - அந்த தனித்துவத்திலிருந்து விலகித் தனக்கான ஒரு தனித்துவத்தைத் தேடிக் கொண்டிருப்பதை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அப்படியான ஒரு தனித்துவத்தை அவன் தேடிக் கொள்ளும் பொழுதுதான் அவனும் காலத்தால் ஞாபகப் படுத்த வேண்டியவனாக மாறிவிடுகின்றான். மறைந்த கலை, இலக்கியவாதியும் தனித்துவமும் என்ற ரீதியில் யோசிக்கும் வேளை - சமீபத்தில் நம்மை விட்டு மறைந்து போன கலைஞர் கே.ஏ.ஜவாஹர் நினைவுக்கு வருகிறார். தனக்கான ஒரு தனித்துவத்தை வளர்த்துக் கொள்ளத் துடித்தவர். அப்படி வளர்த்துக் கொள்வதற்கான முழு முயற்சியில் தனது கலைத்துறை வாழ்க்கையைக் கழித்தவர். பணிவானவர். கரிவம் என்ற குணத்தைத் துனியும் நான் கண்டதில்லை. இத்தகைய பண்புகள் அவரது தனித்துவங்களாக காலத்தால் அவரை வாழ வைப்பதில் பெரும் பங்கு வகிக்கப் போகின்றது என்பது உண்மை.

நமது சமூகக் குழலை விட்டு விடுவோம். நமது கலை, இலக்கியக் குழலை எடுத்துக் கொள்வோமே. நமது கலை இலக்கியவாதிகளை மறைந்த அல்லது வாழும் கலை, இலக்கியவாதிகளை நாம் எவ்வாறு கணிப்பீடு செய்கிறோம்! அவரது தனிமனித பலவீனங்களை, பெரிதுபடுத்தி, அவர்களும் ஆற்றல்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய இடத்தை, கொடுக்க பின் நிற்கிறோம் என்பது எனக்குத் தோன்றுகின்றது. அதன் காரணமாக பல ஆற்றல்களை, பல திறன்களை போஷிக்க, பாதுகாக்க நாம் தவறிவிடுகிறோம்.

பின், அவரது அஞ்சலி கூட்டத்திலோ, நினைவுக் கூட்டத்திலோ அவரது மறைவு பாரிய இழப்பு என்று முகாரி பாடுகிறோம். தமிழ்ச் சமூகச் சூழலைப் பொறுத்தவரை - இறந்த கால வரலாற்றைப் பேணும் அளவுக்கு, எதிர்காலத்தில் வரலாறாகப் போகும் நிகழ்கால சிறப்புக்களை அடையாளம் காணவும் மறந்து விட்டோம். போஷிக்கவும் தவறிவிட்டோம், என்பதை மட்டும் அழுத்தமாக சொல்லத் தோன்றுகிறது.

3

இலங்கையில் பல நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. நஷ்டமோ, இலாபமோ என்பதைப் பற்றி நமக்குக் கவலை இல்லை. நாம் எழுத்து வியாபாரிகள் அல்ல. அதனால் அதைப் பற்றி நமக்குக் கவலை இல்லை. நமக்குத் தேவை புத்தகங்கள் - புத்தகங்கள் - புத்தகங்கள். இவ்வளவு நூல்கள் இலங்கையில்

வெளிவந்தும் இன்னும் நல்ல படைப்பாளிகளின் படைப்புகள், நூல் வடிவம் பெறாதது எனக்கு ஆதங்கமாக இருக்கிறது.

அவசரமாக நினைவுக்கு வருகின்ற (ஏனெனில் இக்குறிப்பு எழுதும் பொழுது மின்தடை - வியர்வைப் புழுக்கம் வேறு) புத்தகங்களாக வெளிவர வேண்டிய படைப்பாளிகளையும் நான் சொல்லி விடுகிறேன்.

மு. பஷீரின் கவிதைகள்
இனையதம்பி தாயானந்தாவின் கவிதைகள்
பாலரஞ்சனி சர்மாவின் சிறுகதைகள்
வெலிமடை ரபீக்கின் கவிதைகள்
முல்லையூர் முஸ்ரிபாவின் கவிதைகள்
கிண்ணியா அலியின் கவிதைகள்
சிவசங்கரின் கவிதைகள்
நவாலியூர் கவிராயர் கவிதைகள்
சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமாரின் கவிதைகள்
கெக்கிராவ ஸஹானாவின் கவிதைகள்
பண்ணாமத்து கவிராயரின் கவிதைகள்
கெக்கிராவ கலைஹாவின் மொழிப் பெயர்ப்புக் கவிதைகள்
ஜின்னா ஷெரிபுதீனின் சிறுகதைகள்

இப்படியாக நீண்ட பட்டியலை என்னால் கொடுக்க முடியும். இவைகள் வெளிவரட்டும் முதலில். பிறகு அடுத்த பட்டியல் தரலாம்.

4

தமிழில் சிறுசஞ்சிகைச் சூழல் கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலத்துக்கு மேலான ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கிறது. அச்சூழலின் வழியாகத்தான் தமிழ் கலை, இலக்கியம் தனது

வளர்ச்சியை நிர்ணயித்து வந்துள்ளது. ஆனால், இற்றைவரை தமிழகத்திலும் சரி, இலங்கையிலும் சரி அச்சூழலைப் பற்றிய முழுநிலையான வடிவில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்றே சொல்லத்தோன்றுகிறது. இக்கூற்றை மீறியும் அவ்வாறான முயற்சிகள் நடந்து இருக்குமானால், அவை வெறுமனே தகவல்களை முன்வைக்கின்ற முயற்சிகளாக மட்டும் முடிந்து இருக்கின்றன. அந்த வகையில், நாம் வேண்டிய சிறுசஞ்சிகைகளைப் பற்றி முழுநிலையான, விரிவான ஆய்வுக்கான தகவல் களஞ்சியங்களாக மேற்குறித்த முயற்சிகள் மிகவும் உதவி புரியக் கூடியதாக இருக்கும்.

கலை, இலக்கியம் என்ற குறுகிய வட்டத்திற்கு அப்பால், பல்வேறு துறைகளைப் பற்றிய அவதானங்கள் உருவாக்கப் பட்டது இந்தச் சிறுசஞ்சிகை சூழலின் வழியாகத்தான் என்பதை யாரும் மறுதலிப்பதற்கில்லை. அச்சூழலின் காரணமாகத்தான் இற்றைவரை நம் மத்தியில் பல்வேறு சிந்தனைத் தளங்களின் வரட்டுத் தனத்தை நாம் இனங்காணக்கூடியதாகவும் இருந்தது. மாறாதவை, நிராகரிக்க முடியாதவை, ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதவை என வகுக்கப்பட்டு, கவனிக்காமல் விட்ட பல சிந்தனை முறைமைகள் இச்சூழலின் காரணமாகத்தான் மாறக்

கூடியவை என்றும், நிராகரிக்க வேண்டியவை, ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவை என்ற நிலையான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

தமிழின் சிறு சஞ்சிகைகள் குழல், தனது ஆரம்ப கட்டத்தில் வெறுமனே கலை, இலக்கியம் என்ற வரம்புக்கு ஆட்பட்டதாக இருந்த பொழுதும், கால நகர்வில், அக்குழல் ஒரு பரந்த சிந்தனைப் பரப்பை அடையாளங் கண்டு அந்த சிந்தனைப் பரப்பின் பல்வேறு வடிவங்களை பரப்பத் தொடங்கியது.

சிறுசஞ்சிகைச் சூழலின் தோற்றமும் சரி, அது பல்வேறு சிந்தனை முறைமைகளை முகன்மைப் படுத்தியதும் சரி, சடுதியாக நடந்த விடயங்கள் அல்ல.

தமிழ் பேசும் சமூகம், எதிர் கொண்ட, சமூக, அரசியல் பொருளாதார, கலாசார மாற்றங்களின் விளைவாகத்தான் சிறுசஞ்சிகைச் சூழல் ஒன்று கோன்றியது.

மேலும், இச்சூழல் வெறுமனே ஒரு துறையில் மட்டும் கற்றுக் கொண்டிருந்தவாகளைப் பல்வேறு துறைகளையும் கற்க வேண்டும் என்ற உணர்வையும் உத்வேகத்தையும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அந்த உத்வேகம் பல நல்ல படைப்பாளிகளை நமக்குத் தந்து இருக்கிறது. தமிழில் இற்றைவரை

சிந்திக்காத - மேற்கொள்ளாத பல விவாதங்களை மேற்கொள்ள வைத்து இருக்கிறது.

இவ்வாறான பல முனைப்பான தாகங்களை ஏற்படுத்திய தமிழின் சிறு சஞ்சிகைச் சூழலைப் பற்றி நாம் மேற்கொள்ள வேண்டி நிற்கும் ஆய்வுக்கான முதல் முயற்சிகளாக தமிழக சிறு சஞ்சிகைகளான படிகள், இலக்கிய வெளி வட்டம் போன்ற சஞ்சிகைகளில் தமிழவன் போன்றவர்களால் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கும் முயற்சிகளைச் சொல்லாம். ஆனால், அவை போதுமானவையாக இல்லை. பரவலான - நீண்ட ஆய்வு தேவை. அந்த ஆய்வின் ஊடாகத்தான் தமிழில் சிறுசஞ்சிகைச் சூழலின் தோற்றத்திற்கான காரணத்தையும், அநிலும் குறிப்பாக, தமிழகத்திலும், இலங்கையிலும் தமிழில் சிறு சஞ்சிகை சூழல் தோற்றத்திற்கான சமூகக் காரணிகள் வேறுபட்டு நிற்பதைக் காணலாம்.

இது சம்பந்தமாக 90-களில் வெளிவந்த இந்து கலாசார திணைக்களம் நடாத்திய சாகித்திய விழா மலர் ஒன்றில் வெளிவந்த எழுத்து சிறுசஞ்சிகைகளின் தோற்றமும் வளாச்சியும் என்ற கட்டுரை எழுத முற்பட்ட பொழுதுதான் அந்த வேறுபாடு எனக்கு நன்கு துலங்கியது. நூற்றுக் கணக்கான சிறுசஞ்சிகைகள் இலங்கையிலும் வெளிவந்து இருக்கின்றன என்பதும் தெரிந்தது. அதன் காரணமாக அக்கட்டுரையில் இணைப்பாக இலங்கையில் வெளிவந்த நூறு சிறுசஞ்சிகைகளின் பெயர்கள் பட்டியல் தரப்பட்டது. இன்று தமிழில் சிறுசஞ்சிகை பற்றி எழுத முன்வந்து இருக்கும் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களுக்கு இத்தகவல்கள் பயன்படும் என்ற வகையிலும் இங்கு நினைவு படுத்தினேன்.

சமீபத்தில் தமிழகத்திலிருந்து 'அசை' என்ற தொகுப்பைப் படிக்கக் கிடைத்தது. அதன் உள்ளடக்கம் ரொம்பவும் என்னைப் பாதித்தது. கனதியான விஷயங்கள். காலத்தின் தேவையாக பல விடயங்கள் அத்தொகுப்பைச் சிறிய குறிப்பில் சொல்லி விட முடியாது. பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் விரிவாக விவாதிக்க வேண்டிய விடயங்களாக இருப்பதனால், அத்தொகுப்பில் ராகவன் என்பவர் இவரைப் பற்றி நமக்குத் தெரியாவிடினும், இத்தொகுப்புக் கொண்டிருக்கும் இவரது இலங்கையின் பூர்வகுடிகள் என்ற தலைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள இலங்கை வேடர்கள் பற்றிய கட்டுரை சிறப்பாக இருக்கிறது. அக்கட்டுரையின் முடிவில் உள்ள ஒரு பந்தியை உங்கள் பார்வைக்கு தருகிறேன். அப்பந்தியில் சொல்லப் பட்ட விடயங்களைப் பற்றி விரிவாக நாமும் பேச வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

'காலம் காலமாகவே மையங்களின் அரசியலானது, விளிம்பு நிலையில் இருக்கும் மக்களை, அவர்களின் கலாச்சாரத்தைச் சிதைப்பதாகவோ அல்லது கலாச்சார நீக்கம் செய்வதாகவோ தான் இருந்து வருகிறது. இதனையே காலனித்துவ மயமாக்கல், ஆங்கில மயமாக்கல், பார்ப்பனிய மயமாக்கல், சிங்கள மயமாக்கல், தமிழ் மயமாக்கல் என்கிறோம். ஆனால், இன்றைய ஏகாதிபத்தியத்தின் உச்சமாக, உலக மயமாதலானது ஒரு மையச் சிந்தனை கொண்ட, ஒரு மொழி பேசுகின்ற, ஒருமைக் கலாச்சாரத்தை (Monoculture) பின்பற்றுமாறு உலக

மக்களை நிர்ப்பந்திக்கிறது. இம்மூர்க்க மாணதும், வேகமானது மான செயற்பாட்டில் பெரிமொழிக் குடும்பங்களை திணறிக் கொண்டிருக்கும் இக்கால கட்டத்தில் விளிம்பு நிலையிலிருக்கும் பழங் குடியினரைப் பற்றியோ சொல்லத் தேவையி ல்லை.

உலகெங்குமிருக்கும் பல்வேறு கலாச்சாரங்களின் பன்முகத் தன்மையை (cultural Diversity) அழிப்பதானது, வெவ்வேறு சிந்தனை முறைகளை, மொழிகளை, கலாச்சாரங்களை, அறிவுச் சேகரிப்புகளை அழித்து விட்டுப் பொதுமைக் கலாச் சாரத்தை நிறுவுவதானது ஒரு பாசிச செயற்பாடேயாகும். இலங்கை வனவாசிகள் தமது எதிர்காலத்தைத் தாமே தீர்மானிக்கும் அடிப்படை மனித உரிமையையே வேண்டி நிற்கின்றனர். இது தமது நாட்டில் தமது சடங்குமுறையை, மொழியை, கலாச்சாரத்தை, தம் வாழ்வுமுறையை பின்பற்று வதற்கும், தமது சந்ததியினருக்குத் தொடர்ந்து கொடுப்ப தற்குமான உரிமையேயாகும். இது அவர்களது உயிர் வாழ்வதற்கான இறுதிப் பிராய சித்தம் ஆகும்.

ஏழடிப்பு

திக்குவல்லை கமால்

அந்திப் பொழுது

களைப்போடு வீட்டுக்கு வந்தேறிய அன்வர் ஹாஜியை மகளின் முகம் வரவேற்கவில்லை.

வாப்பாவுக்கு கோபம் காட்டுவதுபோல் மாடிப்படிகளில் தடதடவென்றேறி மேலே போய்விட்டார்.

‘இவளுக்கெனத்தான் நடந்த...?’ அவரால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

ஷப்ரினாவுக்கு திருமணமாகி இரண்டொரு மாதங்கள் தான் அவளது அன்புத் தேவையைப் பங்குபோட்டுக் கொள்ள இன்னும் இரண்டொருவர் அந்த வீட்டில் வந்து பிறக்கவில்லை. உம்மாவும் வாப்பாவும் அன்பைப் பொழிந்து போதாக்குறைக்கு, இப்பொழுது கணவனும் வந்து சேர்ந்துவிட்டார்.

“இப்பவா வார?”

மனைவி பர்ஸானா அவர் கையிலிருந்த பேக்கை எடுத்துக் கொண்டாள்.

அவர் அவளது முகத்தைக் கூர்ந்து நோக்கினார். மனைவியின் முகத்திலும் ஒரு கவலையின் சாயல் லேசாகப் படிந்திருந்தது.

அவருக்குச் சொல்லாமல் அவள் இவ்வளவு காலத்திலும் எதைத்தான் மறைத்தாள். அதையறிந்த கொள்ள ஏன் இப்படி அந்தரப்பட வேண்டும்.

சிரம பரிகாரங்கள் வழமைபோல் நடைபெற்றன. தேநீர்க் கோப்பைகளோடு இருவரும் எதிரும் புதிருமாக அமர்ந்து கொண்டனர்.

“ஷப்பினட மொகம் சரில்ல இன்டக்கி”. தேநீர் பருகி முடியும் தருவாயில் பர்ஸானா கதையைக் கட்டவிழ்த்தாள்.

“மாப்பிள பொஞ்சாதிக்கெடேல இப்பிடி எத்தினஜாதி நடக்கியன்... ராவகச் செல்லே எல்லாம் சரி” என்று அர்த்தத்தோடு ஒரு பாட்டம் சிரித்தார்.

அந்தச் சிரிப்பில் சங்கமிக்க அவளால் இயலவில்லை.

“மருமகனும் வெளன தின்னாமலேன் போன”. அடுத்த கட்டத்துக்கு வந்தாள் அவள்.

அன்வர் ஹாஜி முதுகை நிமிர்த்தி அமர்ந்தார். ஒரு தேடலுக்கு விஷயமிருப்பதை உணர்ந்தார்.

“நாங்கேத்துக்கன் அவசரப் படுகிய... நாள வெளணவரக்கும் பாக்கோம்” அவர் காலக்கெடு விதித்தார்.

“யா அல்லா ஏன்ட புள்ளக்கி ஒரு கரச்சலும் வரப்படாது” பர்ஸானா வாய்விட்டு துஆ செய்தாள்.

வல்லையூர் கிராமத்தில் ஒரு செழிப்பான பரம்பரைக் குடும்பம் அவர்களுடையது. எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் குடும்ப கௌரவத்துக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் பாரம்பரியம் கொண்டவர்கள். எந்தப் பிரச்சினையென்றாலும் அதனை

நான்கு சுவர்களுக்கு வெளியே அவர்கள் விட்டதில்லை.

“இதியள பெரிசா எடுக்கவாண பர்ஸானா. அவள் சின்னப்புள்ள மாதிரி... புத்தி செல்லி சரிபண்ணிக் கொளோணும்.

சிகரட்டைக் கொழுத்தியபடி எழுந்தார் அன்வர் ஹாஜி. இனி வெளியே ஒரு சுற்றுச் சுற்றி ம... ரிபு தொழுது விட்டுத்தான் வீட்டுப் பக்கம் வருவார்.

மேலே போன மகள் போனவள்தான். அவள் காது கொடுத்துக் கேட்டும் டீவ் சத்தமோ வானொலிப் பாட்டோ கேட்கவில்லை.

2.

இரவு அமைதியாகத்தான் கழிந்தது.

‘மாப்பிள பொஞ்சாதிக்க கரச்சல் ராவானாச் சரி’ மீண்டும் சமாதானம் கைச்சாத்திடப்பட்டு விட்டது போன்ற நினைப்பு அன்வர் ஹாஜிக்கு.

இந்த நினைப்பில் இடி விழுந்தாற் போல, மருமகன் விறுவிறென்று மோட்டார் பைக்கில் புறப்படுவதற்கும்... மகள் தலைவிரிகோலத்தோடு உம்மாவின் மடியில் வந்து

விழுவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

“எனத்தியன் மகளிது?”
பர்ஸானா அதிர்ந்து போய்த்தான்
நின்றான். ஷப்ரினாவின் முகம்
வீங்கிச் சிவந்திருந்தது.

“எனக்கிப்படி அடிதிண்டு
சாகேலும்மா” வார்த்தைகள்
வெடித்துச் சிதறின.

இது ஒரு தொடர்
கதையென்பது இருவருக்கும்
அப்போதுதான் புரிந்தது.

அவளாலும் எத்தனை
நாள்களுக்குதான் பொறுத்திருக்க
முடியும்!

மூன்றே மாதம் கூட
முதிர்ச்சியடையாத புதுத்
தம்பதியிடையே இப்படியென்ன
முரண்பாடு வந்துவிட்டதென்று
அவர்களுக்கு விளங்கவேயில்லை.

“இப்படித்தான் புள்ள
புத்தியா நடந்துகொளோணும்.
மாப்பிள செல்லிய மாதிரி
கேட்டு.... அவருக்கேத்த மாதிரி
நடந்தாத்தான் காலம்
பொகேன்ட்” வாப்பா இதமாகத்
தலைதடவிச் சொன்னார்.

“சரி மகள் பெய்த்து
மொகத்தக் கழுக்கிச்
கொணுவாங்கொ. கரச்சலியள
நாலு மனிசருக்குத் தெரியாம
முடிச்சிக்கொளோணும்..... ஊரு
சிரிக்க வழிவெக்கப் படாது”.

நடுங்கிப் போனான் பர்ஸானா. என்ன
நடந்தாலும் கௌரவத்துக்கு பங்கம்
வருவதை அவளால் தாங்கவே
முடியவில்லை.

“நான் மாப்பிள கேட்டா.... இல்லாட்டி
எனக்கு வயஸ் பெய்த்தா.... இப்படி
அவசரப்பட்டு கலியாணம் புடிச்சித்தந்த”.

அவள் கடும் கோபத்தோடு
கர்சித்தாள். இப்படியொரு சொல்லாடலை
இதற்குமுன் உம்மா - வாப்பாவின்
முகத்துக்கு நேரே அவள் ஆற்றியதில்லை.

இருவரும் திடுக்கிட்டு நின்றனர்.

அவள் பாத்தருமக்கு நடந்தாள்.

“ரெண்டடி அடிச்சதுக்கு எனம்பாகியன்.
அந்த மனிசன் அப்படி மோசமான
ஆளல்ல. அவருக்கெட்ட கேக்காம
எங்களுக்கு ஒன்றும் செல்லேல.”

“எனக்கென்டா ஒரு ஜாதீம்
வெளங்கல்ல. எப்படிச்சரி கரச்சல
முடிங்கொ. நானும் கரஞ்சி கரஞ்சி
சென்னதானே அவசரப் பட வாணாண்டு.
எங்கட காலத்தப் போலயா இந்தக்
காலத்துக் கொமருயன்” தனது
ஆத்திரத்தை இதுதான் வாய்ப்பென்று
தீர்த்துக் கொள்ள முனைந்தாள் பர்ஸானா.

“சரி சரி எல்லாம் நான் பாத்துக்
கொளுகியன்.” என்றபடி சிகரட்டைப்
பற்றவைத்தார் அன்வர் ஹாஜி.

என்னதான் சொன்னாலும் அவளுக்கு
நெஞ்சு பொறுக்கவில்லை.

ஐன்னலுக்குள்ளால் ஊர் விரிந்து
தெரிந்தது. ஊரே அந்த இரட்டை

மாளிகையைப் பார்த்து கைகொட்டிச் சிரிப்பதுபோலிருந்தது.

3

ஆனந்தக் கூத்தும் குதூகலமுமாய் பாடசாலைக்குப் போய் வந்து கொண்டிருந்தாள் ஷப்ரினா. மரங்கள் செறிந்த சுற்றாடலுடன் கூடிய கலையகம் அது.

அங்கு காலடிவைத்துப் பத்தாண்டுகளின் பின்பு தான் அவளது குரல் வளத்தைக் கண்டு பிடித்திருந்தார் ஒரு பெருந்தகை.

“வலயப் போட்டில் ஷப்ரினா .. பெஸ்டாம்” காதோடு உரசிச் சென்ற இந்த விடயம் அவள் பெற்றோருக்கு ஒன்றும் பெரிய விஷயமாகப் படவில்லை.

“மாகாணப் போட்டிக்கி போகோணும் உம்மா. டீச்சர்மாரு கூட்டிக் கொணுபோறாம்.”

அவள் மிகுந்த எதிர்ப்பார்ப்போடு தயாரானாள். நாடகம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு மாணவர்களும் தெரிவாகி யிருந்தனர்.

அன்று தான் போட்டி.

ஒரு வேனுக்கு பிள்ளைகள் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

மாலையில் வெற்றிக் களிப்போடு ஊர் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ஷப்ரினாவுக்கு புது அனுபவம். அவள் மீது அவளுக்கொரு நம்பிக்கை. இனி

அகில இலங்கைப் போட்டிக்கு அவள் பாவோதலுக்கு தயாராக வேண்டும்.

ஏனோ தானோவென்று பாடசாலைக்குப் போய் வந்தவளுக்கு படிப்பிலும் ஒரு பிடிப்பு ஏற்பட ஆரம்பித்தது. இதுவொரு இனிமையான உலகமாக அவளுக்குப் பட்டது.

பல மட்டப் போட்டிகளின் போது எத்தனை பகுதிப் பிள்ளைகளை அவள் சந்தித்து விட்டாள். எத்தனை ஆற்றல்களை நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்துப் பரவசமடைந்தாள்.

எதிர்காலம் அவளுக்குப் பிரகாசமாகத் தெரிந்தது. செழிப்பான குடும்பப் பின்னணியில் ஒரு அழகு ரோஜாவாக மட்டுமே மலர்ந்திருந்தவள்.... அதற்கும் அப்பால் தனக்குள் இன்னும் என்னென்னவோ புதையு ண்டிருப்பதைப் புரிந்து கொண்டாள்.

ஏவல் படிப்பு... பல்கலைக் கழகம் என்று ஒரு பக்கமாகவும் ஆடல் பாடலென்று கலையுலகம் இன்னொரு பக்கமாகவும் அவளைப் பங்குபோட்டுக் கொள்ள முனைந்தது.

அப்படியான கட்டத்தில்தான் “படிச்சது போதும்புள்ள” என்று வாப்பா திருவாய் மலர்ந் தருளினார்.

அவளுக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. அவளுக்காக ஒரு வார்த்தை பேச எவரும் தயாராக இருக்கவில்லை.

“படிச்சி ஜொப்பெடுக்கவன். இருக்கியதெல்லாம் இவளுக்குத் தானே”. உம்மாவும் ஒத்தாதினாள்.

சினிமாக் காட்சிபோல் வேக வேகமான அசைவு.

பெண் பார்த்து அடையாளம் போட்டார்கள். மணநாள் தீர்மானித்தார்கள். கல்யாணத்திருவிழா கோலாகலமாக நடந்தேறியது. பதினாறு வயதிலேயே பதினாறும் பெற ஒஹோவென்று வாழ்த்தினார்களே.

கல்யாணத்தைத் தொடர்ந்து இடம் பெற்ற இனிய பயணங்கள்.. விருந்தழைப்புகள்.. குடும்ப ஒன்று கூடல்கள்... அவள் மனதில் குவிந்திருந்த துயரங்களைத் துடைத் தெறிய ஆரம்பித்தன.

நிகழ்ச்சிக்கேற்ப சாரி... சல்வார் என்றெல்லாம் வித விதமாய் உடுத்த ஆரம்பித்தாள். அவளது கலையுணர்வு ஆடை அலங்காரமாக மறுபிறவியெடுத்தது.

“மருவாரியா பொகவரோணம்” திருமண வைபவமொன்றுக்குப் போய்வந்த வேளையில் கொஞ்சம் இறுகிய முகத்தோடு கணவன் இப்படிச் சொன்ன போது அவளுக்கு

தூக்கி வாரிப் போட்டது.

“அதெனா அப்பிடிச் செல்லிய?”

“பேச்சியள கொறச்சிக் கொண்டா நல்லம்” உறவினர்கள்..... கூட்டங்கள்..... கூடப் படித்தவர்களென்று சந்திக்கும்போது கதைத்துப் பழகுவது தவறாகவோ ஒழுக்கக் குறைவாகவோ அவளுக்குப் படவில்லை.

“கொமரு காலத்தில ஸ்கூல்ல கூத்தாடினது போதும். இதுக்குப் பொறகு ஒழுங்கா நடந்து கொண்டாச் சரி” கடுகடுப்பாகச் சொல்லி நிறுத்தினார்.

இதுதான் ‘புகை’ கிளம்ப ஆரம்பித்த இடம். அது மெல்ல மெல்ல நெருப்பாக.... பெரு நெருப்பாக கொழுந்து விட ஆரம்பித்துவிட்டது.

4

“நான் மருமகனோட கதச்ச. அவரு செல்லியத்தில ஒரு குத்தமுமில்ல... மாப்பிள செல்லிய மாதிரிக் கேட்டு நடந்துக்கோ மகள்...ம்..... மாப்பிள செல்லியத்த கேக்காட்டி வேற தாரு செல்லியத் தயன் கேக்கிய?”

வாப்பாவின் வார்த்தைகள் அவளுக்கு மேலும் ஆத்திரத்தையே மூட்டியது.

உம்மா மெளனமாகவே இருந்து விட்டார். “ம்... அவரு செல்லிய ஜாதி யெல்லாம் கேக்கப் போனா நாளக்கி என்ன ஊட்டுக்குள்ள போட்டுப் பூட்டி வெக்கியொண்டும்.”

“எல்லாம் அல்லாட நளீபுதான்.

எங்களால் ஒண்டும் செய்யேல்” இது வாப்பா.

“ஏன்ட வாழ்க்க நாசமாப் பெய்த்து. ஒரு படிப்புமில்லாத சல்லிப் பிசாசொண்டட தலேல என்னப் படிச்சிக் கெட்டின. அந்தப் பிசாசோட சேந்து எனக்கும் கூத்தடச் செல்லியா” அவள் தலையில் கையடித்துக் கத்தினாள்.

பர்லான ஜன்னல் கதவுகளை இறுக்கிச் சாத்தினாள். இந்தப் பேச்சுக் காற்று வெளியே பொசிந்துவிடாதபடி.

“இப்ப நான் நலஞ்ச கோழி. இப்பெனக்கு கூதலில்ல. அதமட்டும் நெனவு வெச்சிக்கோங்கோ” மாடிப் படிகளில் அசாதாரணமாக ஏறினாள்.

5

அறைக் கதவு திறக்கப் படும் சத்தம் ஷப்ரினாவின் காதுகளைத் தீண்டியது.

“ஷப்ரினா”

என்ன இதமான இங்கிதமான குரல்.

“ஆ நீங்களா?”

“ம்... ஒங்களுக்கொரு உடுப்பு கொணுவந்த”.

“அட்ட அதுக்கெடேல திருந்தீக்காரா... எவளவு ஏரக்கமா பேசியன்... உடுப்பும் கொணுவந்தீக்கி” அவள் தனக்குள் பேசினாள்.

“இது உடுத்துக் கொண்டு ஒங்களுக்கு

வேண்டிய எடத்துக்குப் பொகேலும் ஷப்ரினா”

‘இவரா பேசிய’ - கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு... சந்தோசத்தைக் கக்கிக் கொள்ளாமல் இரக்கத்தோடு பார்த்தாள்.

அவளது உடலெங்கும் பன்னீர்ப் பூக்கள் பூத்து நறுமணம் பரவுவதுபோல...

“இந்த உடுப்பத்தான் நீங்க இனி உடுத்துக் கொணு பொகோணும்”.

சிரிப்பு வேறு அலாதியாகப் பளிச்சிட்டது.

“பாக்க”

அவள் அந்தப் பொதியை எடுத்து விரித்தாள்.

அவளிடம் இல்லாத நிறந்தான்.

அடுத்த கணம் மின்னல் அதிர்ச்சியால் துவண்டு போனாள்.

“ஹஹஹா....” வெடிச் சிரிப்பொலி வேறு எதிரொலித்தது.

“எனத்தியன் செல்லியா” பதிலுக்காக வாய்பிளந்து நின்றார்.

“இத நான் உடுக்கியன். ஆனா மொகத்த மட்டும்....” அவள் உறுதியாகச் சொன்னாள்.

“இல்ல முழு பர்தாதான்
போடோணும்”.

“போடமாட்டன்...!”

“பளார் பளார்”

அவள் எதிர்பார்க்கவேயில்லை.
கன்னங்கள் நொறுங்கிச் சிதறாத
குறை.

அவளுக்குள் பொங்கியெழுந்த
ஆவேச வெறியில், அந்த மேசைப்
பூச்செண்டு கைப் பிடிக்குள் சிக்கியது.

“படார்”

கண்ணாடித் துகள்கள் சிதறித்
தெறித்தன.

எதிர்ப்பாராத அதிரடி அதிர்ச்சியில்
சுருண்டு போய் நின்றார் அவளது
கணவன்.

மாடிப் படிகளில் தடதடவென
யார் யாரோ ஓடிவருவது தெரிந்தது.
உம்மாவும் வாப்பாவும் தான்.

Happy Photo

Excellent Photographers
Modern Computerised
Photography
for
Wedding Portraits
&
Child Sittings

300, Modera Street,
Colombo - 15.
Tel: 526345

வானம் பாடிகளின் நடுவே ஓர் ஊமைக்குயில்

மா. பாலசிங்கம்

‘மட்டக்களப்பு

மாப்பிள்ளை’ என்றொரு
தொடர் நாடகத்தைச்
சானா ஒலிபரப்பி வந்தார்.
இதற்கான பிரதியைப் பிரபல
எழுத்தாளர் எஸ்.
பொன்னுத்துரை (எஸ். பொ)

சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி-

எழுதிக் கொண்டிருந்தார். பிரதிகள்

முழுதையும் ஒரே தடவையில்

ஒப்படைக்காமல் வாராந்தரம் உரிய பிரதிகளை எஸ். பொ. எழுதிக்
கொடுத்தார். தனது கடமைகளைச் சானா செய்து முடித்து விடுவார்.
கலையகத்தை ஒழுங்கு செய்திருப்பார். நடிகர்களுக்குரிய ஒப்பந்தப் பத்திரங்கள்
அனுப்பப்பட்டு அவர்களது சம்மதங்களையும் பெற்றிருப்பார். சன்மானத்திற்கான
ஒழுங்குகளும் செய்யப்பட்டுவிடும். ஆனால், நாடகப் பிரதி வந்திராது! இதென்ன
மாப்பிள்ளை அற்ற தீருமணமா! பிரதியைத் தட்டச்சுச் செய்து கொடுக்கும்
சுருக்கெழுத்தாளர் சானாவைப் பார்ப்பார். சங்கடமான மனநிலையோடு சானா அவரைப்
பார்ப்பார். பார்வைச் சமர் முழும! சானாவைக் காட்டிலும் சுருக்கெழுத்தாளரின்
கடுப்பு அதிகமாக இருக்கும். “இதை நிப்பாட்டினால் என்ன?” சுருக்கெழுத்தாளர்
சானாவுக்கு இலவசச் சிபாரிசு வழங்குவார். சிகரட் ஒன்றை எடுத்து சானா பற்ற
வைப்பார். இவர்களது நடவடிக்கைகளை நோட்டமிட்டபடி இருக்கும் எமக்கு
விநோதமாக இருக்கும். ஆளுக்காள் புன்னகைத்துக் கொள்வோம். நினையாப்
பிரகாரமாக எஸ். பொன்னுத்துரை நாடகப் பிரதியோடு பிரசன்னமாவார். பிரதியைச்
சானாவிடம் நீட்டியபடி சானாவுக்கு முன்வைக்கப் பட்டிருக்கும் கதிரையில் குந்திக்
கொள்வார். வாய் சிகரட் புகையைக் கக்கிக் கொண்டிருக்கும். சிரிப்புப் பற்களில்
துகிலை உரியும். எஸ். பொ.வின் உரையாடலைக் கேட்டபடி சானா பிரதியைப்
படிப்பார். திருத்தங்களைச் செய்வார். முடிந்ததும் சிறிது நேரம் வந்தவரோடு பேச்சுக்
கொடுத்து சிகரட்டொன்றை மீண்டும் வாயில் பிரதிஷ்டை செய்து புகைப்பார். எஸ்.
பொவுக்கு விடைகொடுப்பார். எஸ். பொ. எழுந்து நாவற்குழியூர் நடராசனின் அறைக்குள்
புகுந்து கொள்வார்.

சானா சுருக்கொழுத்தாளரை நோக்கிச் செல்வார். பிரதியை நீட்டுவார். பிடுங்குவது
போல் பிரதியை வாங்கிச் சுருக்கெழுத்தாளர் விசுக்கென மேசையில் வீசுவார்.

“எண்டைக்குத்தான் இது நேரத்துக்கு வந்திருக்கு” சுருக்கெழுத்தாளர் தட்டச்சுப்

பொறியை இழுத்து பதிப்பதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்வார். அன்றிரவோ அல்லது மறுநாளிரவோ 'மட்டக்களப்பு மாப்பிள்ளை' வானொலியில் கண்கணப்பாக ஒலிபரப்பாகும். எமக்கு இரண்டு நாடகங்களைக் கண்டு விட்டபூரிப்புத் தேறும்! ஏராளமான கடிதங்களும் வந்து குவியும்.

இந்தச் சுருக்கெழுத்தாளர் அடிக் கடி விடுமுறையில் யாழ்ப்பாணம் செல்வார். தான் வெங்காயக் கூடை தயாரிப்பதை குடிசைக் கைத்தொழிலாகப் புரிந்து வருவதாகச் சொல்வார். இதற்காகவே அப்படிச் செல்வதாகக் கூறுவார். இதனால் அவருக்கு உள் நாட்டு உற்பத்தியில் அக்கறையென்பதைக் காட்டிக் கொள்வார். இந்த வெங்காயக் கூடைகளை இன்றைய தலைமுறை பார்த்திருக்கச் சந்தர்ப்பம் இல்லை. பனை ஓலை, ஈர்க்கு ஆகியவற்றால் முடையப்படும் கால் மேஸ் போன்ற உருவ அமைப்பைக் கொண்டது. 'கண்ணறை, கண்ணறையாக இருக்கும். இதற்குள் வெங்காயத்தைப் பொதி செய்து சந்தைப் படுத்தலாம். காற்றுப்படக் கூடியதாக இருப்பதால் வெங்காயம் பழுதடையாது. எங்களில் எவராவது இந்த உற்பத்தியைப் பற்றி இசக்குப் பிசக்காக கதைத்தால் "டேய், நீ உள்ளுக்குப் போட்டிருக்கிறது லைடன் பெனியன்" இலங்கை முழுதும் இண்டைக்கு அதுதான்.

அதுமாதிரி இனி வெங்காயம் செய்யிற சகல கமக் காரரும் எங்கட வெங்காயக் கூடையைத்தான் பாவிக்கப் போகீனம். பென்சனுக்குப் புறகு நான் முதலாளி..." இப்படியாக அன்று யாழ் மண்ணில் எத்தனையோ குடிசைக் கைத்தொழில்கள் துளிர்ந்திருந்தன.

அவைகள் யாவற்றையும் இன்றைய தீர்க்க தரிசனமற்ற அரசியல் சப்பித் துப்பி விட்டது.

திடுசூறாக இப்படிப் போர் ஏற்படாது விட்டால் யாழ்ப்பாணம் சிங்கப்பூர் தான்!

இந்தச் சுருக்கெழுத்தாள நண்பரை நோக்கி நான் போவதைக் கண்டால் அவர் 'மாப்பாலசிங்கம் வாறார். அரிசிப் பாலசிங்கத்தை காணவில்லை' என நான் சிறுகதைகளுக்குப் பாவிக்கும் 'மா. பாலசிங்கம்' என்ற பெயருக்கு நகைச்சுவைக்காக 'ப்' பைச் சேர்த்து உச்சரித்து உரக்கச் சிரிப்பார். எனக்கு இதெல்லாம் 'சீரிச்ச' விடயங்கள். ஏதோ சஞ்சிகையிலோ, பத்திரிகையிலோ எனது சிறுகதையை அண்மையில் படித்தபடியால்தான் இத்தகைய சிந்தனை அவருக்குள் கருக்கட்டியிருக்க வேண்டுமென நினைத்துக் கொள்வேன்.

ஒரு நாள் மதியப் பொழுது! எனக்கு தேகம் அடங்கலும் சொறியத் தொடங்கியது. சொறிந்த இடத்தில் தடித்தது. இதைக் கண்ட சானா "என்ன இவர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வீங்குகிறார் - வெடிக்கப் போறார் போல" என ஒரு மந்தகாசச் சிரிப்பைக் கொட்டினார். பிரிவில் கடமை புரிந்த அனைவரும் என்னை நோக்கினர். நான் ரொயிலற்குக் விரைந்தேன். சானா சொன்னதின் உண்மை விடிந்தது. உடனே தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியின் அநுமதியைப் பெற்றுக் கொண்டு டாக்டரிடம் சென்று சிகிச்சை பெற்றேன்.

அடுத்த நாள் விடிந்த பொழுது. எனது உடம்பு முழுதும் மணி, மணியான கொப்புளங்கள்! எனக்கு பெரியம்மை வருத்தமான கொப்புளிப்பான். நேடியோ சிலோனுக்குத் தந்தி மூலம் தகவல் கொடுத்து யாழ்ப்பாணம் புறப்பட்டேன்.

சுகமாகித் திரும்பி வந்தபின், சானா புன்முறுவலோடு "தம்பி, பணங்களுக்குக் குடித்திருப்பீரே" கேட்டார். தலையை ஆட்டி அவர் சொன்னதை உறுதிப் படுத்தினேன். கொப்பளிப்பான் உண்ணத்தால் ஏற்படுவதாகவும் குளிர்ச்சி தரும் பணங்களைக் குடித்தால் தாக்கம் குறையுமென்பது ஒரு தொன்மமான நம்பிக்கை.

கிராமிய நிகழ்ச்சிகளை உள்ளடக்கிய கிராம சஞ்சிகைக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர் விவியன் நமசிவாயம். இவரொரு சிறந்த வாசகர். அப்பொழுது எமது கடமை நேரம் காலை 9.00 மணியிலிருந்து பிற்பகல் 4.30 வரை. நான் 7.30 மணிக்கே எனது பிரிவுக்குள் சென்று விடுவேன். இன்றும் அந்தப் பழக்கம் - எந்தக் கடமையாக இருந்தாலும் நிமிடத் தாமதத்தைக் கூடத் தவிர்த்துச் செல்வது - என்னோடு ஒட்டிக் கொண்டு உலா வருகின்றது. அந்தக் காலைப் பொழுதில் சானாவும் விவியனும் செஸ் விளையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். இருவரும் ஈழகேசரி காலத்து நண்பர்களெனக் கேள்விப் பட்டதுண்டு. சில நேரங்களில் பிரபல வானொலி, மேடை நாடக எழுத்தாளர் அமரர் சி. சண்முகமும் இவர்களோடு இருப்பார். தினசரி நான் டெயிலி மிநர் பத்திரிகையோடுதான் செல்வேன். சில வேளைகளில் வேறு சஞ்சிகைகளும் இருக்கும். அப்பொழுது ஆர்.எல்.மைக்கேல் டெயிலிமிற்றின் ஆசிரியராக இருந்தார். ஆசிரியத் தலையங்கம் மிகவும் உறைப்பாக இருக்கும். எனது 'பூச்சி' கண்ணில் பட்டதும் விவியனின் கண்கள் செஸுகளத்தைப் பார்த்தபடி இருக்க கையை

மேலுக்கு உயத்துவார். எனக்கு அவரது சமிக்ஞை புரிந்து விடும்.

புன்னகைத்து அவரது கையில் பத்திரிகையை வைப்பேன். விளையாடி முடிந்ததும் பத்திரிகை வாசிப்புத் தொடரும். முடிந்ததும் என்னிடம் திருப்பித் தருவார். பின்னர் இருவரும் அல்லது மூவரும் சிற்றுண்டிச் சாலைக்குப் புறப்படுவார்கள். என்னுள் இலக்கிய வித்துக் குத்தப் பட்டிருந்ததால் அக்காலத்தில் ஈழத்திலிருந்து வெளியாகும் சகல சஞ்சிகைகளையும் - அவைகளை ஊக்குவிக்கும் நோக்கோடு - இலவசமாகப் படிக்காமல் - பணம் கொடுத்து வாங்குவேன். பேண்ப் பாதுகாப்பேன். ஈழத்தைச் சேர்ந்த கலைக் செல்வி. தேனருவி. செய்தி ஆகியவை அப்பொழுது மிக உசாராக வெளியாகிக் கொண்டிருந்தன. இவைகளோடு ஆனந்தவிகடன், தினமணிக் கதிர். தீபம் என்பனவும் எனது வாசிப்புத் தாகத்தைத் தணிப்பவையாக இருந்தன.

என்மீது அபிமானம் கொண்டிருந்தவர்களுள் விவியன் நமசிவாயமும் ஒருவர். முஸ்லிம் சேவையில் இருந்த பொழுது நான் எழுதிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டால் 'என்ன எழுதுகிறீர்' என விசாரிப்பார். 'கதை' என மகந்துவேன். 'எழுதும்' என கூறியபடி நகர்ந்துவிடுவார்.

பிரசார நோக்கத்திற்காகவும், மக்களுக்கு அரசின் செயற்

பாடுகளை அறிவிப்பதற்காகவும் அந்தக் காலத்தில் நிகழ்ச்சிகளை கிராம சஞ்சிகைகளில் ஒலிபரப்புவதுண்டு. இவைகள் கூட்டுத்தாபனங்கள். சபைகள் ஆகியவைகளால் ஒலிபரப்பப்பட வேண்டும். இப்படி ஒதுக்கப்படும் நேரத்தைச் சில நிறுவனங்கள் பாவிப்பதில்லை. இந்த இடைவெளிகளை நிரப்புவதற்காக விவியன் என்னைப் பிரதியாக்கம் செய்யச் சொல்வார். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களை நான் பல தடவை பயன்படுத்தி இருக்கின்றேன். இது எனது எழுத்தாழியத்திற்கு மிகச் சிறந்த ஊக்குவிப்பாக இருந்தது. வானொலிப் பிரதியாக்கம் செய்வதற்கான பயிற்சிக்களமாகவும் இது எனக்குச் சேவித்தது. கிராம சஞ்சிகைக்கு உகந்த வகையில் சில சினிமா இசைத் தட்டுக்களைச் சேர்த்து, உரைகளை எழுதி எனது குரலில் ஒலிபரப்பியிருக்கிறேன். இவைகளில் சமயம், மக்கள் பிரச்சினை ஆகியவைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இப்படியாக நானெழுதிய பிரதிகளை ஏற்றுக் கொண்டு எனது குரலில் ஒலிபரப்புவசதி கிடைத்தது. எனக்குக் குஷியாக இருந்தது.

இந்தவகையில் கிராம சஞ்சிகைக்கு நானொரு ஆஸ்தான எழுத்தாளராகச் சேவித்தேன்!

இந்நிகழ்ச்சிகளை விவியனுங்கேட்டு அபிப்பிராயஞ் சொல்லத் தவறமாட்டார்.

கீழ்க்கிலங்கையிலிருந்து ராஜபாரதி என்றொருவர் கவிதை இடையிட்ட கிராமியச் சித்திரங்களை எழுதி அனுப்புவார். இப்பிரதிகளில் உள்ள உரைகளை நான் வாசிப்பேன். கவிதைகளுக்கு இசையமைத்து, கோகிலவர்த்தனி சுப்பிரமணியமும், சுபத்திரா சுப்பிரமணியமும் பாடுவார்கள. யுனஸ்கோ சித்திரத்தையும் இடைக்கிடை வாசிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இதுவொரு நேரடி ஒலிபரப்பாகும். செய்தி வாசிப்பது போன்ற 'சுதியோடு வாசிப்பேன்!'

புலவர் சிவன் கருணாலய பாண்டியனார் என்றொரு பெரியார் திருக்குறள் வகுப்புகளை நடத்துவார். இதில் திருக்குறளைச் சொல்லி அதற்கு விளக்கவுரை தருவார். அவர் சொல்லும் திருக்குறளை நான் திருப்பிச் சொல்ல வேண்டும். அவர் தரும் விளக்கங்களுள் இடைக்கிடை புகுந்து அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேயர்களுக்கு எடுத்துக் கூறப்படும் குறள் நன்கு விளங்கும் வகையில் கேள்விகளை எழுப்ப வேண்டும். இந்நிகழ்ச்சியில் நான் மிகவும் அடக்க ஒடுக்கமாகச் சிஷ்ய பாவத்தோடு பங்கு பற்றுவேன். வார்த்தைகளை அளந்தே பாவிப்பேன். ஏனென்றால் பாண்டியனார் மிகவும் கண்டிப்பானவர்! இவர் எப்பொழுதும் வேட்டியும் சால்வையும் தரித்தே காணப்படுவார். மேலங்கி அணியமாட்டார்.

மிகச் சிறந்த வானொலி வர்ணணையாளராக அக்காலத்தில் விவியன் நமசிவாயம் திகழ்ந்தார். பிரபலமான உலகத் தலைவர்கள் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தபோதெல்லாம் வானொலியில் அவர்களது விஜயம் குறித்து வர்ணனை செய்திருக்கிறார். இதில் தற்பொழுது பிரித்தானிய நாட்டின் அரசியாகப் பதவி வகிக்கும் எலிசபெத் மகாராணியாரின் விஜயமும் அடங்கும். வர்ணனை செய்யும் பொழுது விவியன் கூறும் அரிய தகவல்களை அறிந்து

கொள்வதற்கென்றே ஒரு நேயர் குழுமம் இருந்தது. அறியாத பல விஷயங்களை பொருத்தமான இடங்களில் கூறி கேட்போரின் ஆவலைத் தூண்டிவிடும் விவியனின் உத்தி அபாரமானது. அவரது வர்ணனைகளை கேட்போருக்கு ஒரு நூலைப் படித்தது போன்ற நுகர்ச்சி ஏற்படும். தனது அசுர வாசிப்பின் மூலமே விவியன் இத்தகைய ஆளுமையைத் தனதாக்கினார். பிரபல விமர்சகர் ஏ.ஜே. கனகரத்தினாவைப் போல் இவரது கையிலும் எப்பொழுதும் ஏதாவதொரு புத்தகம் இருந்துகொண்டே இருக்கும். இவரொரு பால பண்டிதர். அத்தோடு எழுத்தாளர். எனவே இவரது வர்ணனைகளில் சொல்வறுமை ஏற்படுவதற்கு இடமிருக்காது. விவியன் நமசிவாயம் ஒரு தகவல் களஞ்சியம் என்றால் அது மிகையன்று.

விவேகச் சக்கரம் என்ற புதிர் (Quiz) நிகழ்ச்சியை ஒலிபரப் பாளர்கள் பலர் தயாரித்து ஒலிபரப்பி இருக்கின்றனர். இதுவொரு கேள்வி பதில் நிகழ்ச்சி. சினிமா உட்பட உலக விவகாரங்கள் அனைத்தும் இந்நிகழ்ச்சியில் அடக்கப் பட்டிருக்கும். இந்நிகழ்ச்சியின் ஊடாக மிகுந்த பிரபலத்தைத் தமதாக்கிக் கொண்டவர் விவியன் நமசிவாயம்! கேள்வியை ஒலிபரப்புவதற்கு அது சம்பந்தமான விபரமான விளக்கத்தைச் சொல்வார். அதில் இலக்கியம், விஞ்ஞானம், சங்கீதம், கணக்கியல், சரித்திரம் என்பன தொக்கி இருக்கும். கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் மாணவர்களை மட்டுமின்றி முதியோரையும் மெய்மறக்க வைக்கும். திடீரென கேள்விக் கொக்கியைப் போட்டு வானொலி நேயர்களை மாட்டிவிடுவார். இதனால் இந்நிகழ்ச்சியின் மூலமாக விவியனொரு சகலகலாவல்லவராக அடையாளம் காணப்பட்டார். இதை விட இவருக்குப் பெருமையைத் தந்தது, இந்நிகழ்ச்சியைக் கடல் கடந்தும் கொண்டு

சென்றதுதான்! இந்நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பாகும் தினங்களில் இரவு 7.30 மணிக்குத் தமிழ் நாட்டின் இல்லங்கள் தோறும் நேடியோக்களில் விவேக சக்கரம் நிகழ்ச்சிதான் ஒலித்துக் கொண்டிருக்குமாம்! இந்த வகையில் இலங்கை வானொலி தேசிய ஒலிபரப்பைக் கடல் கடந்தும் கேட்க வைத்த பெருமை விவியன் நமசிவாயத்தைத்தான் சாருகிறது!

விவியன் நமசிவாயம் எழுதிப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த ஆக்கங்களின் நறுக்குகளை எனக்குக் காட்டியுள்ளார். ஒலிபரப்புத் துறையில் பயிற்சி பெறுவதற்காக அவர் அவுஸ்திரேலியாவுக்கச் சென்றிருந்தார். நான் அவரோடு கடிதத் தொடர்பு கொண்டிருந்தேன். என்னை விடப் பல தகைமைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் அவருக்கு நான் எப்படிக்கன்னா பின்னா என்று எழுதமுடியும்! எனவே எனது ஏறோகிறாமில் கணிசமான பகுதி எழுத்தற்று வெறுமையாக இருக்கும். எனக்குக் கூச்சமும் இருந்தது! இதை அவதானித்த விவியன் தனது கடிதமொன்றில் முழுத்தாளையும் எழுத்தால் நிரப்பும்படியும் இந்த விஷயத்தில் நீரொரு எழுத்தாளரென்பதை மறந்துவிட வேண்டாம் எனவும் கேட்டிருந்தார். தனது எழுத்தில் அவர் என்னை எழுத்தாளரெனச் சுட்டியது எனக்குக் கொண்டாட்டமாகவே இருந்தது. மசிங்கி மசிங்கி எழுதிக் கொண்டிருந்த என்னை எழுத்தாள

மிடுக்குக் கொண்டவனாகும் மாத்திரையாக விவியனின் இந்த அபிசேகம் என்னைப் பயன் கொள்ள வைத்தது.

பிற்காலத்தில் கடிதத்தாளில் நிறைய எழுதாத குறையை எனது மனைவியும் சுட்டிக் காட்டினார். அது எனக்கு அமைதி தந்த சுபாவம்!

அவுஸ் திரேலியாவிலிருந்து திரும்பிய பின்னர் எனக்கொரு பாக் கர் பேனாவை அவர் அன்பளிப்புச் செய்தார். எனது சேட் பையில் அதை வைக்கும் பொழுது 'ஒரு எழுத்தாளனுக்கு உரிய அன்பளிப்பு பேனாதான்' எனவும் எனது எழுத்துப் பணிக்கான தனது அங்கீகாரத்தை நிறைந்த மனதோடு பிரகடனப் படுத்தினார்.

ஏதிலியாக நானெனது இல்லத்தை விட்டுப் பெயரும் வரை. எனது சகல சிறுகதைகளையும், நாவல்களையும், கட்டுரைகளையும் நாடகப் பிரதிகளையும் விவியன் தந்த பேனாவால் எழுதிக் கொண்டிருந்தேன்.

போக்கிரித் தனமான அரசியல், நான் மிகவும் பக்குவமாகப் பாதுகாத்து வைத்திருந்த - எனக்குக் கிடைத்த - முதல் பாக் கர் பேனாவையும் என் வசமிருந்து பறித்துக் கொண்டது. ஆனால் என் மனதில் ஊன்றப் பட்ட விவியன் சம்பந்தமான பேரபிமானத்தை எந்தத் துப்பாக் கியினாலும் மரணிக்கச் செய்ய முடியாது போய்விட்டது. இந்த வரு என்னோடு இன்றும் பயணிக்கிறது!

கிராம சஞ்சிகையில் பங்குபற்றுவதற்கு எஸ்.சரவணமுத்து. எஸ்.எஸ்.இராசரத்தினம், சரா.இம்மனுவல், கருணைரெத்தினம். விஜயாள் அப்புக்குட்டி ஆகியோர் வருவதுண்டு. எஸ்.சரவணமுத்துவை எமது பிரிவில் 'மாமா' எனவே குறிப்பிடுவதுண்டு. இவர் ஏற்கெனவே சிறுவர் மலரில் மாமாவாகப் பிரகாசித்தவரென அறிந்தேன்.

கிராம சஞ்சிகையில் மாதர் நிகழ்ச்சியொன்றை அறிமுகப் படுத்த வேண்டுமென்ற முடிவொன்று உயர் மட்டத்தில் எடுக்கப் பட்டது. இதைச் செயல்படுத்துவதில் விவியன் மிகச் சுறுசுறுப்பாக உழைத்தார். நேயர்களைக் கவரக்கூடிய புதிய பெயராக இருக்க வேண்டும். அதுவும் கிராமத்தோடு ஊடாடினதாக இருக்க வேண்டும். 'பாலசிங்கம் நீரொரு பெயரைச் சொல்லும்' விவியன் திடீரென எனது ஆலோசனையைக் கேட்டது. எனக்கு வியப்பாக இருந்தது. என்னைக் கனஞ் செய்து கேட்கிறார். எப்படி சிரித்து மழுப்புவது! யோசித்துப் பார்த்தேன். 'பூஞ்சோலை' நல்லது தானே! அடித்தொண்டையில் நீர் வற்றச் சொன்னேன். சிகரெட்டைப் புகைத்துக் கொண்டு 'பாப்பம்' என்றார். அன்று அந்தியில் எனது சிபாரிசுக்கு அங்கீகாரம் கிடைத்தது. மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அடுத்த நாள் 'பாலசிங்கம் பூஞ்சோலையைத் தொகுத்தளிக்கப் பெண்ணொருவர் தேவை. எங்களோடு ஒத்துழைக்கக் கூடிய ஒருவராகச் சொல்லுமன்' என்றார். அப்படியான ஒருவரைச் சொன்னேன். அதற்கும் சிறந்த வரவேற்பு. தொலை பேசியில் அவரோடு கதைத்துப் பார்த்த பொழுது குரல் நேடியோவுக்குத் தோதாக இருந்ததாக விவியன் சொன்னார். அந்தப் பெண் பிரமுகர் யாராக இருக்கும்! அன்றும், இன்றும், ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு அடக்கமாகப் பணியாற்றி வரும் மூத்த பெண்

எழுத்தாளர் யாழ் நங்கையை நான் கூற விவியன் ஏற்றுக் கொண்டு அவரை ஓர் ஒலிபரப்பாளராக்கினார். இது நடந்தபொழுது யாழ்நங்கை எனக்கு அவரது சிறுகதைகள், நாவல்கள் மூலமாகத்தான் அறிமுகமாகி இருந்தார்.

இப்பொழுது இதை நான் சொல்வதற்கு காரணமென்னவெனில். இவைகள் சிறந்த மூகாமைத்து உத்திகள். சகல அலகுகளின் பங்களிப்பையும் ஒன்றிணைப்பதன் மூலமாக ஒரு பணியை எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாகச் செழுமைப் படுத்தலாம் - இதை அன்றைய நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் சிலர் நன்கறிந்திருந்தனர். இந்த அங்கீகாரங்களால் ஒலிபரப்புத் துறையில் எனக்கு அக்கறையும் சக அலுவலர்கள் மேல் பற்றும் ஏற்பட்டது.

இலங்கை வானொலியில் ஆங்கில சேவையில் கலந்து கொண்டவர்களில் சி.வி. இராஜசுந்தரமும் ஒருவர். ஆங்கிலத்தில் இவருக்கு நல்ல புலமை உண்டு. இவரைத் தேடி ரெஜிசிரிவர்த்தனா, ஹெக்ரக் ஜயசிங்கா, மாக் பத்தலோமிஸ், மிஸிஸ். பேடினன்ட் ஆகியோர் வருவதுண்டு. புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் இராசசேகரம் என்றொரு ஆசிரியர் எனக்குச் சரித்திரம் படிப்பித்தார். இவரது சகோதரர் தான் இராஜசுந்தரம். என்னில் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். எனது கருத்துகளுக்கு வரவேற்புக் கொடுத்தவர். அற்புதமான கலைஞர். மிகவும் எளிமையானவர். மரபுவாதக் குழுமத்திற்கு வெளியே நின்று எழுத்தாளர். கலைஞர்களின் திறமைகளை உள்வாங்கி, அவர்களைத் தனது வியூகத்தில் இணைத்தார். வேல்சாமி. ஆ.குருசாமி, லடிஸ் வீரமணி, தாசன் பெர்னான்டோ, பிலோமினா சொலமன், சில்லையூர் செல்வராசன். காவலூர் இராசதுரை. தற்பொழுது ஒலிபரப்புத் துறையில் சிகரத்தை எட்டி நிற்கும், பி.எச். அப்துல் ஹமீட்,

ராஜேஸ்வரி சண்முகம், கே.எஸ். பரராஜசிங்கம் ஆகியோர் சி.வி.ராஜசுந்தரம் தயாரித்தளிக்கும் சித்திரங்களில் குரல் கொடுத்தும், நடித்தும் இருக்கின்றனர். இன்றைய வானொலிப் பிரபலங்கள் பலருக்கு முதன் முதல் ஒப்பந்தப் பத்திரம் அனுப்பும் வாய்ப்பு எனக்குக் கனிந்தது. இதில் பி.எச். அப்துல்ஹமீதும் அடங்குவார்.

சி.வி.ராஜசுந்தரம் சித்திரம், கலை, புத்தகவிமரிசனம், சமயம் என்பவற்றிற்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். மஹாகவி, சொக்கன், முருகையன், வீரமணியார், வி.என்.பாலசுப் பீரமணியம் (லாவண்யம்) ஆகியோர் தங்களது பிரதிகளை அனுப்புவார்கள். இராஜசுந்தரம் தனிக் கவனமெடுத்து அப்பிரதிகளைக் கலைத்துவப் படுத்தி ஒலிபரப்புவார். பிரபல வானொலிக் கலைஞராகவும், ஒலிபரப்பாளராகவும் தனது சிறப்பு ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்திய ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் இவரது அநேக உரைச் சித்திரங்களில் குரல் கொடுத்திருக்கிறார். ஜோர்ஜ் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பிக் கண்டெடுத்த ஒலிபரப்பாளர். எழுத்தாளர் தனது நூலான சருக்லிருந்து கசிந்த ஈரம் என்ற நூலில் ஜோர்ஜ் கலைப் பயணத்தை அழகாகச் சித்திரிக்கிறார்.

உரைச் சித்திர நிகழ்ச்சி யொன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டி இருந்தது. ஒலிபரப்பப் பட வேண்டிய நாள் ஆண்டின் இறுதிநாள் (31 டிசம்பர்). இதை இராஜசுந்தரத்திற்கு நாகரீகமாக வெளிப்படுத்தி காலத்தோடு சம்பந்தப்

பட்டவொரு சித்திரத்தை ஒலிபரப் பலாமெனக் கதையோடு கதையாக அவரது செவிகளுள் திணித்தேன். இரண்டொரு முறை தனது வாயில் சிகரட்டைப் வைத்துப் புகையை இழுத்து வெளியே ஊதினார். பிரதியை யார் எழுதுவது? அவர் கேட்டார். ஏதோ அந்த நேரத்தில் அ.ந.கந்தசாமியின் பெயர் தான் என்ற நினைவில் இருந்தது. அடக்கமாகச் சொன்னேன். அப் பொழுது அ.ந.க.ரிபியூன் (Tribune) என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் கடமை புரிந்தார். இராஜசுந்தரம் அந்தக் கணமே அவரோடு தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டார். எனது உள்ளம் பூரித்தது! 'காலத்தேர்' என்ற உரைச் சித்திரத்தை அ.ந.கந்தசாமி எழுதித் தந்தார். சிறப்பான கலைத்துவ நுட்பங்களையும். இடை இசைகளையும் உள்ள படுத்தி இராஜசுந்தரம் தயாரித்து ஒலிபரப்பினார். இந்த உரைச் சித்திரம் நேயர்களின் பெருத்த அபிமானத்தை பெற்றது. ஏராளமான கடிதங்கள் குவிந்தன. பின்னர் தட்டிலும் பதியப்பட்டு எதிர்கால ஒலிபரப்பலுக்காகக் களஞ்சியத்தில் வைக்கப் பட்டதென நினைக்கிறேன். இப்படியாகத் திறமையான புலமைகளை - அது எந்த அணியிலிருந்து வந்தாலும் - கிண்டிப் பார்க்காமல் - அதன் காத்திரத் தன்மையை வந்தனை செய்யும் பக்குவ மனப்பான்மை கொண்டவர்தான் இந்தச் சி.வி.ஆர்.

அந்தக் காலத்தில் இலக்கிய

வாதிகள். புத்திசீவிகள் ஆகியோரின் அத்த கவனத்தைப் பெற்ற நிகழ்ச்சி 'கலைக்கோலம்' இதில் ஈழத்தில் புகழ்பூத்த இலக்கியவாதிகள் தங்களது கலை அளவீட்டை வானொலி நேயர்களோடு பகிர்ந்து கொண்டார்கள். பிரபல சிங்கள நடிகர் காமினி பொன்சேகாவின் தயாரிப்பு, நெறியாழ்கையில் சினிமாவாக்கப் பட்ட 'பாரிசாத மல்' என்ற திரைப்பட விமர்சனம் கூட இதில் ஒலிபரப்பானது. இது பல ஆண்டுகளாக இராஜசுந்தரம் தீட்டிய 'கலைக்கோலம்' என்ற முத்திரையோடு, பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, பிரபல எழுத்தாளர், விமர்சகரான எஸ். பொன்னுத்துரை (எஸ்.பொ), காவலூர் இராசதுரை, வசந்தா நடராசன் ஆகியோராலும் தயாரித்து ஒலிபரப்பப் பட்டது. ஆரம்ப காலதொகுத்தளிப்பாளர் பாலம் லக்ஷ்மணன். சி.வி. இராஜசுந்தரத்தின் கலாபிமானத்தை அப்பட்டமாக உணரவைக்கும் ஒரு சம்பவம்! இது அண்மையில் காலமான வீ.சுந்தரலிங்கம் - பீ.பி.சி.சுந்தர்- தனது 'மனவோசை' என்ற நூலில் குறிப்பிட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு கலை நிகழ்ச்சி நகர மண்டபத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தது. அதில் சி.வி.இராஜசுந்தரமும் வீ.சுந்தரலிங்கமும் சம்பந்தப்பட்டு இருந்தார்களாம். நிகழ்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்ததாம். இராஜசுந்தரத்தின் பிள்ளையொன்றிற்கு சுகவீனமென அறிவிக்கப் பட்டதாம். இது இராஜசுந்தரத்திற்குச் சொல்லப்பட்டும். அவர் எந்தவிதமான பதட்டமுமின்றி நிகழ்ச்சி முடியும்வரை நின்று தனக்கான பணிகளை முடித்த பின்னரே தனது வீட்டிற்கு ஓடினாராம். அத்தகைய கலைப்பற்றை கொண்டவர்தான் இந்தச் சி.வி.ஆர்!

(தொடரும்)

அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலை இலக்கியச் சம்மேளனம்

01-01-1998-ல் உருவாக்கப் பட்ட முஸ்லிம் கல்வி ஸ்தாபனம் நாடளாவிய ரீதியில் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றி வருகிறது. இந்த ஸ்தாபனம் - முஸ்லிம் கலைஞர்களின் நலன் கருதி 2001-02-25-ம் திகதி அங்குராப்பணம் செய்து வைத்ததே, அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலை இலக்கியச் சம்மேளனமாகும்.

இலக்கியத் தகைமை வாய்ந்த அங்கத்தவர்களை மாத்திரம் இணைத்துக் கொண்டு செயற்படுவதே சம்மேளனத்தின் பிரதான நோக்கம்.

சம்மேளனத்தின் செயற்பாடுகள்

- Ⓒ அங்கத்தவர்களின் நலன்க்காக உழைத்தல்
- Ⓒ அவர்களின் ஆக்கங்களை நூலுருவில் கொண்டு வருதல்
- Ⓒ வெளியிடும் நூல்களில் ஒரு தொகையைக் கொள்வனவு செய்தல்
- Ⓒ வெளியீட்டுவிறா ~ அறிமுக விநாக்களில் ஏதேனும் ஒரு செலவைப் பொறுப்பேற்றல்.
- Ⓒ ஏழுத்தாளர்களை இனங்கண்டு வருடந்தோறும் விருது வழங்கல்.
- Ⓒ சிறந்த படைப்புக்களுக்குச் சாகித்திய விருது வழங்கல்.
- Ⓒ இளம் ஏழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தல்.
- Ⓒ மாணவர்கள் மத்தியில் இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தல்.
- Ⓒ பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடாத்தல்.
- Ⓒ அங்கத்தவர்களின் குடும்பத்திலுள்ள திறமையான மாணவர்களுக்குப் புலமைப் பரிசில் வழங்கல்.
- Ⓒ இதபோன்ற இன்னொரன்ன செயற்பாடுகள்.

அங்கத்தவர்களின் தொகை மட்டுப் படுத்தப் பட்டுள்ளதால் இலக்கியத் தகைமைகள் வாய்ந்தவர்கள் மாத்திரம் பின்வரும் முகவரிபுடன் தொடர்பு கொண்டு அங்கத்துவப் பத்திரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

SECRETARY,

ALL CEYLON ISLAMIC LITERARY FEDERATION,
119 A, KAPUWATTA, DENIPITIYA, WELIGAMA.

OR

THE PRESIDENT

23, FIRST CROSS STREET, COLOMBO - 11.

TEL: 440133, 440134, HOTLINE: 077-328743 FAX: 440135

அபத்த நாடக ஆசிரியர்கள் வரிசையில்

ஹோல்ட் பின்ரர்

-ஆ.கந்தையா

அபத்த நாடக ஆசிரியர்கள் (Absurd Dramatists) என்போர் ஒரு தனி நாடகப் பிரிவினராக இயங்கினர், எனக் கூறிவிட முடியாது. ஆனால் 1950 களில் ஐரோப்பா எதிர்கொண்ட பிரச்சனைகள் மனித உறவுகளில் ஏற்பட்ட விரிசல்கள் அங்கீகரிக்கப் பட்ட விழுமியங்களில் காணப்பட்ட ஏற்க வொண்ணாத தன்மைகள், மனிதனது உலகு சார்ந்த கருத்துக்களுடன் இணக்கம் காண மறுத்தன.

இவ்வாறான முரண்பட்ட கருத்துக்களுடன் பொதுச் சார்புடைய நாடக ஆசிரியர்களையே வசதி கருதி அபத்த நாடக ஆசிரியர்களென அழைப்போம்.

அபத்த நாடக ஆசிரியர்கள் மாறுபட்ட பல கருத்துடையவர்களாக விளங்கினாலும், அவர்களெல்லோரும் ஒரு வித அபத்தமான படைப்புக்களை நாடக உலகிற்கு வழங்கியமையால் அவர்கள் அபத்த நாடக-ஆசிரியர்கள் எனக் கணக்கிடப் பட்டனர். அதாவது அர்த்தம், இலக்கு, குறிக்கோள் இல்லாத இவ்வுலகில் மனிதன் தனிமைப் படுத்தப் பட்ட தன்மையையும் பெரிந் கொணரும் வகையில் தமது படைப்புக்களைத் தந்ததன் வகையில் ஒரு பொதுமையை அவர்கள் கொண்டிருந்தனர்.

அபத்த நாடக ஆசிரியர்கள் அனைவரும் பொதுவாக இவ்வுலகில் ஒரு விநோதமான ஆனால் விகல்பமான வெற்றிடத்தைக் கண்டனர். மனித மனதில் குடி கொண்டிருக்கும்

ஆனால் விகல்பமான வெற்றிடத்தைக் கண்டனர். மனித மனதில் குடி கொண்டிருக்கும் அக மனக் கூறுகள், எதேச்சிகரமான அரசுகள், அவைகளால் அறிமுகப் படுத்தப் பட்ட பேரழிவு ஆயுதங்கள் என்பன வெறுமை இதற்குப் பின்புலமாக அமைந்தது.

அபத்த நாடக ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் இவ்வகை உணர முடியாத, மீள முடியாத ஒன்றாகத் தோன்றியது. எனவே வ 'எலியட்' கூறுவானே 'வாழ்ந்து கொண்டிருசாதல்' எனும் ஒரு நிலையில் இவ்வாறான நாடக வகை தவிர்ந்த பிற்தொரு நாடக வடிவை அவர்களால் அறிமுகப் படுத்த முடியவில்லை.

அபத்தம் எனும் சொல்லின் உண்மையான அர்த்தம் 'கருதி இழத்தல்' என்பதாகும். இவ்வகையில் எல்லா அபத்த நாடக ஆசிரியர்களும் நாடகங்களும் பொதுவாக -

அந்தமற்ற வெறுமையான வாழ்வைக் காட்டி நிற்கும்

மனிதனுக்கு விரோதமான ஏதோ ஒரு காரணியின் ஆதிக்கம் பற்றிக் கூறி நிற்கும்.

எதிர்மறையின் எதிர்மறை பற்றிப் பேசும்.

அந்தமுள்ள செயற்பாடுகளை அங்கீகரிக்கப் பட்டவைகளுக்கப்பால் சகலதும் இயங்கும் தன்மைபற்றி எடுத்தியம்பும்.

உலகை மனிதனால் உணர்ந்து கொள்ள முடியாது என்பதைக் கூறி நிற்கும்.

குழலில் இருந்தும், உலகில் இருந்தும் தனிமைப் படுத்தப் பட்ட மனிதம் பற்றிப் பேசும்.

மனிதன் இயற்றும் சகல செயற்பாட்டிலும் விரவியிருக்கும் இவ்வாறான குறிக்கோளற்ற தன்மை அபத்த நாடக ஆசிரியர்களிடையே அறிவு

பூர்வமான ஒரு ஆதங்கத்தை ஏற்படுத்துவதனால் அதுவே எல்லா அபத்த நாடக ஆசிரியர்களது மையப் பொருளாக மாறிவிடுகின்றது.

ரி.எஸ்.எலியட் நாடக அரங்கைத் தனது காலத்தில் எவ்வாறு கண்டாரோ அவ்வாறே அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டார். மாறாக அபத்தவாதிகள் எல்லாக் காரணிகளையும் உள்வாங்கி அவைகளைத் தமது அனுபவம், அறிவு என்பவைகளுடன் பிணைத்து ஒரு வகையான செப்படி வித்தை காட்டுவது போன்று காட்சிகளை அரசு ஏற்படுத்தினர். ஆரம்ப நிலை நாடகம் பார்ப்போரிடையில் இவை ஒரு அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

அபத்த நாடகங்கள் சிறப்பாக முன்னோக்கிய நாடக அசைவுகளின் எந்தமபித நிலை அல்லது குழல் நிலை என்பதைக் கொண்டிருக்கும். உரையாடல்கள் தனி நபர் முனுமுனுப்புக்களாக விளங்கும். மொழி அலங்காரத்தன்மை இழந்து பெற்ற மொழிகளையும் அசைவற்ற அன்றாட பேச்சு மெழியாகவும் மாறிவிடும்.

பெக்கட், கியூஜீன், அயனஸ்கோ, ஆர்தா அன்ரமோ, அலபி, ஜீன் கார்ணா போன்றோரே காத்திரமான அபத்த நாடக ஆசிரியர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

இவர்களுள் காலத்தால் பின்னவரும், பிரதான வருமாகக் கறோல்ட்பின்னர் விளங்குகின்றார்.

கறோல்ட் பின்ரர்

பின்ரரைப் பற்றி, டபிள்யூ.ஜே.பி.ரி முன் வைத்த கருத்துக்களை முன்னிறுத்தி அவரை அணுகுவது பொருத்தமுடையதாகும். “கறோல்ட் பின்ரரின் நாடகங்கள் கிட்டத்தட்ட ஒரு டசின் வருடங்களாக அறிமுகமாக இருந்திருப்பினும், கூடவே பெருகி வரும் திறனாய்வுக் கூட்டத்தினர் இருந்திருப்பினும் பார்வையாளர்களையும், திறனாய்வாளர்களையும் திணற வைக்கும் வேறு எந்தச் சமகால பிரபல்யமான நாடக ஆசிரியர்களையும் விடப் பின்ரரைப் பற்றிய விடைகாணாக்கேள்விகளே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன”. எனவே மேலும் பல வருடங்கள் உருண்டோடிய இன்றைய நிலையில் பல நாடக வடிவங்கள் அறிமுகமான பின்பும் பின்ரர் எமக்குப் பிரச்சனைக்குரியவராக விளங்குகின்றார் என்பது உண்மை.

அபத்த நாடக அடிப்படைத் தன்மைகளை உள்வாங்கியும், அதற்கப்பாலும் தனது சிறகுகளை அகல விளித்த வகையில் இவர் ஏனைய அபத்த நாடக ஆசிரியர்களிலிருந்து வேறுபடுகின்றார். இதற்கென்னவோ, பிறாண்டலோ, அயன் ல்லோ போன்றோரது சாயல்கள் இவரிடம் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதை வாசகர்கள் கண்டு கொள்வர்.

1930-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 10-ம் திகதி ஒரு யூத இனத் தையல்காரரின் மகனாகப் பிறக்கின்றார்.

பாடசாலை நாடகங்களில் நடித்ததற்கான சான்றுகளும், நோயல் நாடக் கம்பனியில் நாடகக் கலை பயிலச் சேர்ந்து கொண்டதற்கான சான்றுகளும் கிடைக்கின்றன. ஆனால் 1951 களிலேயே அரங்கில் அவரை நாம் காண்கின்றோம். கவிதை, கதைகள், எழுதுவதிலும், நாட்டம் காட்டியுள்ளார். பிற்காலத்தில் நாடக ஆசிரியராகவே இவர் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டார். இவர் பல நாடகங்கள் எழுதியிருப்பினும் ‘றூம்’, ‘கோம் கம்மிங்’, ‘கெய்ரேக்கர்’, ‘பேத்டே பாட்டி’, ‘டம் வெயிட்டர்’ போன்றவையே அவரைப் புகழின் உச்சிக்கு இட்டுச் சென்றன.

பின்ரரது நாடகங்கள்

தனது நாடகங்கள் பற்றி அவரே பின்வருமாறு கூறுவார். “மேசையில் எதிரெதிரே இருக்கும் இருமனிதரைப் பற்றி நான் எழுதுகிறேன் என்றால், நான் சமூகத்தில் இரு மனிதர்கள் வாழ்கின்றார்கள் என பதைப் பேசுகின்றேன். அத்தோடு அவர்களிடையே அர்த்தமுள்ளதும், சரியானதுமாகிய மதிப்பீடு இருப்பின், அது உங்களுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் பொருத்தமுடையதாகும். இத்தொடர்பானது சமூக வாழ்வில் இன்னலுற்றுக் காணப்படும் ஏனைய தொடர்புகளின் விம்பமாக இருக்கும்”.

சிலவற்றைக் கருத்திற் கொண்டே சில விமர்சகர்கள் பின்ரரின் நாடகங்கள் அமைப்பு ரீதியில் பூரணத்துவம் பெற்றும், கோட்பாட்டு ரீதியில் பொருத்தப்பாடு குன்றியும் விளங்குகின்றன எனக் குறைபட்டுக் கொள்வர். உண்மையில் இவர்களெல்லோரும், ஒரு காலத்தில் ஏதோ ஒரு வகையில் அங்கீகரிக்கப் பட்டவர்களின் கருத்துக்களுடன் உடன் போதல் அல்லது

அன்றைய தனது எண்ணங்களின் பிரதிபலிப்பைத் தேடல் எனும் வகையில் பின்ரரகு அனுகுணர்களே யல் லாமல், அவரை அவர் போக்கில வைத்தெண்ணவேயில்லை. ஏனெனில் பின்ரர் ஒரு போதும் அங்கீகரிக்கப் பட்ட விழுமியங்களுடன் உடன் போனவர் அல்ல. ஆக, பின்ரரகு கருத்துக்கள் இவர்களைப் பொறுத்த வரையில் நிறைவற்ற - குறுகிய - சமூக நோக்கில்லாத விகல்பமான, வேண்டாத, ஒவ்வாத தன்மையுடையவை எனத் தூக்கியெறிந்து பொய்யான இவ்வுலகில் தம்மை மெய்யான மனிதர்களாக நிலை நிறுத்திக் கொண்டனர். பாவம், பின்ரரைப் போன்ற அபத்த நாடக ஆசிரியர்கள் இவ்வசைமொழிகளைத் தமது 'சொத்தாக்கிக்' கொள்கின்றனர்.

பின்ரரகு ஆரம்ப கால எழுத்துக்கள் தொட்டுப் பிற்கால எழுத்துக்கள் வரை ஒரு பார்வையைச் செலுத்தினால் அவரது நாடகங்கள் ஆரம்ப காலங்களில் காணப்பட்ட கூறியீட்டு மேல் தளத்தின் படிப்படியான வளர்ச்சியிலிருந்து விலகி, மெளனம், ஸ்தம்பிதம் போன்றவைகளை உரையாடல்களில் உள்வாங்கி கவிதைத் தன்மையுடன் விளங்கியதைக் கண்டு கொள்ள முடியும்.

மேலெழுந்த வாரியாகப் பின்ரரகு நாடகங்களைப் பார்ப்போர் மனிதர்களிடையிலான தொடர்புகள் கல்டமானவை, ஆபத்தானவை போன்ற பிரமையைப் பெற்று நிற்பர். குடும்ப உறவுகள், இற்றுப் போயிருப்பதைப் பார்ப்பர், சமூக உறவுகள் பொய்யான, நம்பகத் தன்மையற்றவை, எனும் முடிவுக்கு வருவர். இவைகளுக்கும் மேலாகத் தாங்கள் மற்றவர்களுக்குப் புதிராக இருப்பது போன்று மற்றவர்கள் தமக்குப் புதிராக இருக்கின்றார்கள் எனும் முடிவுக்கு வருவர். 'டம் வெயிட்'யில்' வரும் 'கல்', 'பென்' ஆகிய இருவரது உரையாடல்கள், நடத்தை போன்றவை

இவைகளுக்குச் சிறந்த உதாரணமாகும்.

உண்மையில் பின்ரரகு நோக்கம் இதுவல்ல. அவர் இவர்களுக்கப்பால் ஆழமாக, நாம் எட்டிப் பார்க்காத அல்லது எட்டிப் பார்க்க அஞ்சும் இடத்தையே கட்டிக் காட்ட விரும்புவார். கூர்ந்து நோக்குவோர் பின்ரரின் நாடகங்கள் வாழ்வுக்கு அர்த்தம் தேடுவதைக் கண்டு கொள்வர்.

நாடகப் பாத்திரங்கள்

பின்ரரகு பாத்திரங்கள் மாதர்களாகவோ அன்றி சமூக உட்பாடு கொண்டவையாகவோ விளங்குவதில்லை. பாத்திரங்கள் சாதாரண எம் போன்றவர்க்கு விகல்பமான போக்குடைய வையாகவும், கோமாளித்தனம் உள்ளவையாகவும் காட்சி தரும். அவைகளைத் திறனாய்வுக் கோல் கொண்டு அளக்க விளைபவர்கள் இக்கட்டில் மாட்டிக் கொள்வர். இவர்கள் அரங்கியல் பாரம்பரியங்களுக்கமையப் பாத்திரங்களைப் பார்ப்பர். அல்லது நடடைமுறை உலகின் மாண்ட நடத்தை கொண்டு ஆய்வர். அல்லது ஆசிரியரது கருத்துக்கிசைவாக இயங்குகின்றவனவா? எனப் பார்ப்பர். பின்ரரகு பாத்திரங்களோ இவைகளை விட்டுப் பிதுங்கி வெளிவந்து அம்மணக் கோலத்தில் காட்சி தரும். திறனாய்வாளர்கள், திணறுவார்கள். உண்மையில் இவ்வாறான நிலையில் தான் உள்ளார்ந்த நிலையில் பாத்திரங்கள்

மொழிக்குள் ஒரு உலகம் இயங்கும். பின்ரரது பாத்திரங்களுள் ஒரு உலகமே உறங்கும். பின்ரரது பாத்திரங்கள் கணத்துக்குக் கணம் நிலை மாறும். அவை கேலிக்கிடமானவையாகவும், மிருகத் தன்மை கொண்டவையாகவும், இருப்பதனால், சொல் பவைக்குள் பிறிதொன்று சொல்லப் பட்டிருக்கும். கெண்டசன் இதனாலேயே கூறுவார்: 'பின்ரரும் அவரது பாத்திரங்களும் தமது காய்களை மார்புக்கருகே வைத்துக் கொண்டே விளையாடுவார்கள். வாசகனோ பார்வையாளனோ உண்மையில் என்ன நடக்கின்றதென்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஒரு சில அனுசூலமான வேளைகளில் அவை (பாத்திரங்கள்) என்ன விளையாட்டுக் களை விளையாடுகின்றன என்பதை ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.'

இதுவரை கூறிய யாவற்றையும் புலப்படுத்தும் வகையில் 'கெயர் ரேக்கர்' நாடகத்தின் ஒரு சிறு பகுதி அமைந்திருக்கின்றது.

அஸர்ன் - நீர் எங்கே பிறந்தீர்?
 டேவீல் - என்ன கேட்டீர்?
 அஸர்ன் - நீர் எங்கே பிறந்தீர்?
 டேவீல் - நான்,..... ஏ... ஓ....

சொல்வது பின்னோக்கி ஓட வைப்பது போன்று.... நான் என்ன நினைக்கின்றேனென்றால்... சுமாரான தூரம் பாதையைச் சற்று விலகிச் செல்லல்... உமக்குத் தெரியும் தானே.... அது போன்ற.

பாத்திரங்களின் பிதற்றல் வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றதல்லவா? இது உண்மையில் பிதற்றலா? ஆழமாகப் பார்ப்பவர்கள் எத்தனை படிமங்களைக் காண்பர்?

மொழி

இவரது மொழி ஒரு அபூர்வமான கவிதைச் சாயலைக் கொண்டது. சிலர் மொழியே அவரது நாடகம் என்பர். அவரது மொழிக்கு ஒரு நரினம், செழுமை, வேகம் உண்டு. இவரது பிறெக்டின் மொழியைக் கண்டு மயங்குபவர்கள் இவரது மொழியைக் கண்டு மருளுவர்.

இவரது மொழியை அரங்கில் கேட்போர் முதலில் குழம்பிப் போவர். இக்குழப்பமே நாடகத்தை ஊன்றி நோக்க வைத்துவிடும். ஆனால், நாடகம் பார்க்கும் அனுபவம் அற்றோர் அரங்குக்கு வந்த குற்றத்தை மன நெருடலுடன் சகிக்க வேண்டியது தான்.

பின்ரரது மொழியில் உருவங்களே மிகுதியாகக் காணப்படும். பொதுவாக உருவங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்ட அர்த்தங்களையே நந்து நிற்கும். இந்நிலையில் பார்வையாளன் நிகழ் புலத்துடன் உருவகத்தின் பின்புலத்தையும் ஒப்பிட்டு நாடகத்தின் போக்கை உணர முடியும். ஆனால் பின்ரரது உருவகங்கள் அவரது கண்டு பிடிப்புக்களாகவும், நாடகம் பூராவும் செறிந்தும் இருக்கும்.

ஆங்கில அரங்கில் இதுவரை காலமும் புழக்கத்தில் உள்ள மொழியுடன் ஒரு சிறு தொடர்பும் இல்லாது இவரது மொழி இருக்கும். மொழிக்குள்ளே இன்னுமொரு கருத்தாழம் மிக்க உலகு ஒழிந்திருக்கும். இம்மொழி இவ்வுலகின் தோல்வியை அங்கீகரிக்கும் உரிமைக்காகப் போராடும் உரிமையை அங்கீகரிக்கும். அவரது

நாடகங்களின் நம்பகத் தன்மையே அவரது நம்பத்தன்மையாகும். ஏனெனில் பொய்யான உலகில் பொய்யே மெய்யாக ஏற்றுக் கொள்ளப் படுகின்றது. 'தனது 20 வருட நாடக எழுத்துக்களில் அவர் ஒரு போதும் மட்டமானதும், இறுதியில் ஆபத்தானதுமான பலகாலம் ஆங்கில அரங்கை மாகப்படுத்திய, அப்பழுக்கற்ற உண்மையான நேர்மையான மொழியை எழுதத் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொண்டதில்லை'.

பின்ரரது நாடகங்கள் 50,60,70 களில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை இழந்துவிட்டதென்னவோ உண்மையே. காலத்தை வென்று நிற்கும் நாடக ஆசிரியர்கள்

வரிசையில் அபத்த நாடக ஆசிரியர்கள் காலத்தால் அழியும் நிலையில் உள்ளவர்களாகத் தெரியலாம். ஆனால், இலக்கிய ரீதியில் நாடகங்களைப் பிரதிவடிவில் படிப்பவர்களுக்கு இவர்கள் என்றும் சிந்தனைக்கு விருந்தாக விளங்குவர்.

சுதாராஜ்

9. புது நண்பர்கள்.

அல் போன்சோவின் தான் எனக்குக் கிடைத்தது. வேலை செய்யும் ஆள்

இத்தாலியில் நாப்போலி கம்பனி புதிதாக ஒரு இங்கு மாற்றப்பட்டபோது முகாமையாளர் தரத்துக்கு

புதிய இடமாதலால் சில நண்பர்களுடன் சேர்ந்து முடக்குகள் எல்லாம் நடந்து பழக்க வழக்கங்களையும் அறிந்து கொள்ளும்

ஒரு மாலை நேரம்.

இலங்கையைச் சேர்ந்த நடந்து கொண்டிருந்தேன். நடக்கும் மனிதர்கள்... வியாபாரங்கள்.. பளிங்கு வீதியிலோடும் புத்தம் புதிய மஞ்சல் நிறத்தில் வண்டிகள்.. போன்ற கவர்ந்தன. மேலே வயர்களில் கையை கொண்டு, அதன் விசையில் டிராம் வண்டிகள் நல்ல நகரத்தின் சன பணியை சத்தமின்றி, அமைதியாக ஊர்ந்து வந்து,

ம
ந்
த
த
ர்
ச
ன
ந்
த
ள்

அறிமுகம் தற்செயலாகத் அவன் எங்கள் கம்பனியில் அல்ல.

எனும் இடத்தில் எங்களது புறஜெக்கை ஆரம்பித்தது. எனது பதவியும் தொழிற்சல உயர்ந்திருந்தது.

வேலை நேரத்தின் பின் ஒரு அண்மையிலுள்ள வீதிகள் திரிவேன். புதிய இடத்தின் புதிய முகங்களையும் ஆர்வம்தான் காரணம்.

நண்பரொருவருடன் வீதியில் குறுக்கும் நெடுக்கும் பா தையே ர போன்ற கட்டடங்கள்.. மோட்டார் வாகனங்கள்.. நவீனப்படுத்தப்பட்ட டிராம் எல்லாமே மனதைக் பொருத்தப்பட்டுள்ள மின் உயர்த்திப் பிடித்துக் தார் ரோட்டுக்களில் ஓடும் மனிதசேவை இயந்திரங்கள். நெருக்கடியைக் குறைக்கும் புகையுமின்றிச் செய்கின்றன. மெல்லக் கதவைத் திறந்து

சனங்களை ஏற்றிச் செல்லும் காட்சிகள் நின்று பார்க்க வைத்தன.

அந்த மாலை நேரம்தான். சூரிய ஓளி அவளது முகத்திற் பட்டுத் தெறித்து பிரகாசமுட்டியது. ஒரு கடை வாசலில் நின்று தெருவைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். கண்களிற் தென்பட்ட மாத்திரத்திலேயே அவளது அழகும், நின்று பார்க்க வைத்தது. சில காட்சிகளும் சிலரது தோற்றங்களும் இப்படித்தான். அன்றாடம் எத்தனையோ பேரைக் காண்கிறோம். சிலர் இப்படி நின்று பார்க்க வைத்துவிடுகிறார்கள். தோள்களிற் தவழும் கடும் கருமையான கூந்தலுடன் அந்த வெள்ளை அழகி ஒரு தேவதை போலத் தோன்றினாள். ('இந்த வயசுக்கு எந்தப் பொம் பிளையைப் பார்த்தாலும் இப்பிடித்தான் தெரியும்' என என்னுடன் வந்த நண்பர் கிண்டலடித்தார். அவருக்கு வயது சற்று அதிகம்தான். அல்லது உள்ளூர ரசித்தாரோ என்பது தெரியாது. ஏனெனில் என்னோடு அவரும் அந்த இடத்திலேயே நின்றுவிட்டார்.)

"ஹலோ..!" என்றாள். (எங்களைப் பார்த்துத்தான்.) நண்பர் திடுக்கிட்டுப் போனார்.

"ஹலோ..!" என்றேன்.

"என்ன பார்க்கிறீர்கள்?"

நண்பர் தடுமாற்றம் அடைந்தார். திரும்ப ஓடவும் ஆயத்தம். நான் உஷாரடைந்தேன். அவள் நின்ற கடை வாசலில் 'சலூன்' என பெரிய எழுத்தில் பொறிக்கப் பட்டிருந்தது.

"முடி வெட்ட வேண்டும்....."

தலைமுடியைக் கோதினேன். (எனக்கு முடி வளர்ந்து விட்டதாம், அந்த நோக்கத்திற்குள் பார்த்துக் கொண்டு நினறேனாம்.)

"அப்படியானால் உள்ளே வரலாமே..? ஏன் வெளியே நிற்கிறீர்கள்..?"

அவளது மழலை ஆங்கிலம் இனிய மொழியாயிருந்தது. ஆச்சரியமும் தந்தது பொதுவாக இங்கு யாரும் ஆங்கிலம் பேசுவதில்லை. ஆங்கிலத்தை விசேடமாகக் கற்றுக் கொண்டவர்களைத் தவிர, ஏனையோருக்கு அது என்ன சாமான் என்று விளங்கிக் கொள்ளவே விருப்பம் இல்லைப் போலிருந்தது. யுத்த காலங்களில் ஏற்பட்ட மோதல்களும் இதற்குக் காரணமாயிருக்கலாம். இதைவிட, அவர்கள் தங்கள் பாஷையை மிக விரும்பினார்கள் என்று சொல்லவேண்டும்.

அவளுக்குக் கிட்ட நடந்தோம்.

"நீங்கள் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்..?"

சொன்னோம்.

"நீங்கள் வெளிநாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று பார்த்ததுமே தெரிந்துவிட்டது.. அதனாற்தான் உங்களுடன் பேச விரும்பப்பட்டேன். எனக்கு

ஆங்கிலத்தில் பேச விருப்பம்..”

அதைக் கேட்டதும் எனக்கு இரட்டிப்பு சந்தோஷம். ஒன்று அவளுக்கு ஆங்கிலம் தெரிந்திருக்கிறது. மனம் விட்டுப் பேசக் கூடியதாயிருக்கும்.

வேறு வேறு நாடுகளுக்குச் செல்லும் போது பாஷைப் பிரச்சனை முடி வெட்டும் விடயத்தில் தலையிடி கொடுத்திருக்கிறது. பாஷை தெரியாதவர்களிடம் தலையைக் கொடுத்துவிட்டு அமர்ந்தால், அவர் தன் கை போன போக்கில் வெட்டித் தள்ளிவிடுவார். “நோ.. ஷோர்ட் கட்.. நோ.. சோர்ட் கட்..!” என்று கத்தினாலும், அவர் “யேஸ்.. யேஸ்..” எனத் தலையை ஆட்டிக் கொண்டே எனது தலையிலிருந்து இறங்க மாட்டார். அதனால் முடி திருத்துவதற்கு ஆங்கிலம் தெரிந்த யாராவது கிடைக்க மாட்டார்களா எனத் தேடு வதுண்டு. இங்கு தேடாமலே கிடைத்திருக்கிறது.

மற்றது அந்த அழகியின் கை பட்டு முடி வெட்டப்படப்போகும் வாய்ப்பு. என்னுடன் வந்திருந்த (வயதான) நண்பர் பொறா மையுடன் என்னைப் பார்த்தார். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர்தான் அவர் முடி வெட்டியிருந்தார். அதுபற்றிய சோகத்தை அவரது முகத்திற் காணக் கூடிய தாயிருந்தது.

அவள் உள்ளே எங்களை அழைத்துச் சென்றாள்.

“அல் போன் சோ.. இவர்கள் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்கள்.. முடி வெட்ட வேண்டுமாம்.”

யாருக்கோ முடி வெட்டிக்கொண்டிருந்த அல்போன்சோ திரும்பிப் பார்த்தான்.

“அமருங்கள்..!” தனது வேலையை முடித்துக் கொண்டு வந்தான்.

தானும் வலன்ரீனோவும் (அடி, அதுதானா உன் பெயர்..?) எகிப்து நாட்டுக்குச் சென்று முடி திருத்தும் கலையில் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்று வந்திருப்பதாகக் கூறினான். இருவருமாகச் சேர்ந்து இந்தச் சலூனை ஆரம்பித்திருக்கிறார்களாம். விரைவில் திருமணம் செய்யப்போவதாகவும் அதற்காகத்தான் இருவருமாகச் சேர்ந்து கடுமையாக உழைப்பதாகவும் கூறினான்.

“நீங்கள்.. எங்களுடைய திருமணத்துக்கு வரவேண்டும்.....” வலன்ரீனோ அப்போதே அழைப்பு விடுத்தாள்.

“ஆங்கிலத்திற் பேசி எங்களது ஆங்கில அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள ஆசை.. ஆனால் அதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் இங்கு குறைவு.. நீங்கள் வெளிநாட்டுக் காரர்களாயிருக்கிறீர்கள்.. அடிக்கடி இங்கு வந்து போங்கள்...”

அவர்களது ஆங்கிலப் பரிச்சயம் எனக்கும் இத்தாலியப் பாஷையை படித்துக்கொள்ள உதவியது. அவர்களது குடும்ப நண்பனாகியதற்கு அது மட்டும்

காரணமல்ல. வலன்ரீனோவின் அழகும்தான்.

அதை ஒரு நாள் அல்போன்சோவிடம் கூறினேன்.

“அல்போன்சோ... நீ அதிஷ்டக்காரன். இவ்வளவு அழகியை உனது மனைவியாகப் பெறப் போகிறாய். உண்மையைச் சொல்வதானால் அவளது அழகுதான் என்னை இங்கு இழுத்து வந்தது.”

“உண்மையாகவா....” அல்போன்சோ மகிழ்ச்சியடைந்தான். “எனக்கென்றால் அப்படித் தெரியவில்லை.....” என வலன்ரீனோவைச் சீண்டினான். “அவள் ஒரு சிறந்த பெண். அதைத்தான் நான் விரும்புகிறேன்...” என் கண் முன்னாலேயே வலன்ரீனோவை அணைத்துக் கொண்டான்.

அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் மிகப் புரிந்துணர்வுடன் பழகும் பண்பு எங்களை இன்னும் நெருக்கமான நண்பர்களாக்கியது. நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் போய் வருவேன். அவர்களும் எனது இருப்பிடத்திற்கு வந்து போவார்கள். எனது அறைக்கு வந்திருந்த போது ஒரு நாள் வலன்ரீனோவின் இயல்பான தோற்றத்தைக் கமராவில் பிடித்துக் கொண்டேன். அந்த போட்டோ அழகாக வந்திருந்தது. அடுத்த முறை போனபோது அதை அல்போன்சோவிடம் கொடுத்தேன்.

“இதை எங்கு பிடித்தாய்...? எப்போது பிடித்தாய்...?”

அல்போன்சோவின் கண்கள் பிரகாசித்தன. “உண்மையாகவே வலன்ரீனோ நல்ல அழகிதான். இந்த போட்டோவைப் பார்த்த பின்பு தான்

தெரிகிறது.” எப்போதுமே வலன்ரீனோவைச் சீண்டுவது அவனது விளையாட்டாய் இருந்தது. பெண்கள், எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், அவர்களது அழகைப் பற்றிக் கூறியதும் நாணம் வந்து விடுகிறது. அதை வலன்ரீனோவின் கண்கள் காட்டின.

இனித்தான் இந்தக் கதையின் உச்சக் கட்டம் வருகிறது.

அப்போது அங்கு நான் முடி திருத்தப் போயிருந்தேன். எனது முறை வரும்வரை அல்போன்சோ பேசிக் கொண்டே தனது வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தான். எங்கள் பேச்சுக்களில் இரண்டு நாடுகளைப் பற்றிய விஷயங்களும் வரும். இத்தாலிப் பாலைஷயில் தெரியாத சொற்களையும் நான் கேட்டறிந்து கொள்வேன். அவர்களது பழக்க வழக்கங்களையும் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கும்.

எனக்கு முடி வெட்டிக் கொண்டே இப்படியான பேச்சுக்களில் நாங்கள் லயித்திருக்கும் போது, வெளியே கார் ஹோரன் சத்தங்கள் கேட்டன. நேரம் போகப் போக பல வாகனங்கள் சேர்ந்து ஹோரன் அடிக்கும் சத்தங்கள் கேட்டன. பலர் சத்தமிட்டுப் பேசுவதும் கேட்டுக்

கொண்டிருந்தது. வெளியே போயிருந்த வலன்ரீனோவும் இன்னும் வரவில்லை. அல்போன்சோ இடையிடையே வெளியே எட்டிப் பார்த்தான். வாகனங்கள் தொடர்ச்சியாக ஹோரன் அடிக்கும் சத்தங்களும், மனிதர்களின் ஏசுப் பேச்சுக்களும் உச்சஸ்தாயியை அடைந்திருந்தது. அல்போன்சோவிடம் கேட்டேன்.

“என்ன விஷயம்?”

“யாரோ ஒரு மடையன் ரோட் ஓரத்தில் காலைப் பார்க்க பண்ணிவிட்டுப் போய்விட்டான். அது டிராம் வண்டி ஓடும் பாதை. பல வாகனங்கள் வந்து முன்னேயும் போக முடியாமல் பின்னேயும் போக முடியாமல் நிற்கின்றன. வாகனங்களில் இருப்பவர்களும் சத்தம் போடுகிறார்கள்.”

வெளியே எட்டிப் பார்க்க வேண்டும் போலிருந்தது எனக்கு. எனினும் முடி வெட்டும் வரை பொறுமையாய் இருந்தேன்.

“பாருங்கள் ஒரு முட்டாள்தான் செய்திருக்கும் வேலையை? காலை எங்கே பார்க்க பண்ணுவது என்று தெரியாதா?... இதனால் எத்தனை பேருக்கு இடைஞ்சலாய் இருக்கிறது.” சத்தம் போட்டுக் கொண்டே வலன்ரீனோ உள்ளுழைந்தான். வாகன நெருக்கடிக்களுடாக மிகத்

துரத்திலிருந்தே அவள் நடந்து வந்திருப்பதை வியர்வைத் துளிகள் காட்டின. (அவள் வந்து சேர்ந்து விட்டது எனக்கு ஒருவித ஆறதலாயும் இருந்தது. அவளைப் பார்க்காமலே போய்விடுவேனோ என்ற கவலை தீர்ந்து விட்டது.)

முடி திருத்தும் வேலை முடிந்ததும் அவர்களிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு வெளியே வந்தேன். வாசலில் நின்று ஒரு நோட்டம் விட்டேன். நீண்ட வரிசையில் பல டிராம் வண்டிகள். அதற்கு முன்னே எனது கார். அதைச் சூழப் பல மனிதர்கள். இந்தப் பக்கமும் அந்தப் பக்கமுமான நெருக்கடி வாகனங்கள். அவற்றின் சத்தங்கள்.

(எங்கள் கம்பனியில் அலுவல்களுக்குப் பல வாகனங்கள் இருந்தன. அவை எனது பொறுப்பில் இருந்தன. மாலையில் சகல வாகனங்களின் சாவி்களும் என்னிடம் வந்து விடும். எனது விருப்பப்படி ஏதாவது ஒரு காரை எடுத்துப் போவதுண்டு. இந்த ரெனோல்ட் கார் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர்தான் வாங்கப்பட்டிருந்தது. அதை ஓட்டும் ஆசையில் கொண்டு வந்திருந்தேன். புதிய கார் என்பதால், அது எனது கார் என அல்போன்சோவுக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை.)

இப்போது எனது வாகனத்தை அண்மிக்கவே பயமாக இருந்தது. எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரே போடாகப் போட்டுவிடுவார்களோ...? எனினும் ஓர் அசாத்தியத் துணிச்சலை வரவழைத்துக் கொண்டு காலை நோக்கி நடந்தேன். அண்மித்துக் கதவைத் திறந்தேன். கூடி இருந்தவர்கள் தாறுமாறாக ஏசத் தொடங்கினார்கள். எனக்குத்தான்

இத்தாலியப் பாஷை சரியாகத் தெரியாதே! அதனால் அவர்களைத் துச்சமாக எண்ணிக் கொண்டு காரை ஸ்டார்ட் செய்தேன். சிலர் எனக்குக் கிட்டவாக வந்தர்கள். கார் கண்ணாடியூடு பின் பக்கம் பார்த்தேன். டிராம் வண்டி ஓட்டுனர் இறங்கி (கோபாவேசமாக) வருவதும் தெரிந்தது.

அவன் கிட்ட வந்து கதவைத் திறக்குமுன் நான் முந்திக் கொண்டேன். சட்டெனக் கதவைத் திறந்தேன். நான் வெளிப்பட்ட வேகம் அவனைப் பின்வாங்கி நிறுத்தியது. பெரிதாகச் சத்தம் போட்டான். இன்னும் சிலர் சேர்ந்து கொண்டனர். அவனது கை உயர்ந்தது.

‘தொலைந்தோம்.’ என்று தோன்றியது. ஒரு கணம் அல்போன்சோவின் பக்கம் எனது (தஞ்சம் கோரும்) பார்வை சென்றது. வலனீரோ இந்தப் பக்கம் கைகாட்டினான். கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளிப்பட்ட அல்போன்சோ எய்த அம்பு போல வந்தான். டிராம் ஓட்டுனரின் கையைப் பிடித்து உரத்து வாக்கு வாதிட்டான். (‘அவர் எங்களது நாட்டவரல்ல. எங்களது பாஷையும் அவருக்குத் தெரியாது’)

டிராம் ட்றைவரின் முகம் மாறியது. கோபம் தணிந்து போலிருந்தது. பார்வை கனிந்தது. ‘..பிரண்ட்..’ எனும் சொல்லைப் பாவித்து எனது கையைப் பிடித்தான்.

“போய் வாருங்கள்...!”

அல்போன்சோவின் செயலும், டிராம் ட்றைவர் சட்டெனத் தணிந்து கை கொடுத்த பண்பும் மனதைத் தொட்டது. கூடி நின்றவர்கள் சிரிப்பலைகளுடன் கையசைக்க

எனது காரை அவ்விடத்திலிருந்து எடுத்துச் சென்றேன்.

10. முரட்டு நண்பன்.

ஒரு மனிதக் குரங்கின் சாயல் அவனது தோற்றத்திற் தெரியும். உடலமைப்பும், முகத்தோற்றமும் மட்டுமல்ல. அவன் தாண்டித் தாண்டி நடப்பது, நின்று திரும்பிப் பார்ப்பது எல்லாமே அதே சாயலிந்தான். அதிகம் பேச மாட்டான். ஏதாவது பேச வேண்டிய தேவையிருந்தால் விழிகளை ஒருபக்கம் திருப்பி உன்னிப்பாகப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். ஏற்கனவே அவனைப் பழக்கமில்லாதவர்களுக்கு, சற்று பயத்தையோ கலவரத்தையோ ஏற்படுத்தக் கூடிய பார்வை அது. அவன்தான் நிக்கோலாஸ்.

பொதுவாக காட்டு வாழ்க்கை வாழ்கிற சிலர், மனித வாடையே இல்லாது மிருகங்களோடு வாழ்கிற சிறுவர்கள் மனிதக் குரங்கின் பழக்க வழக்கங்களை ஒத்திருப்பது போல கதைகளிலோ சினிமாக்களிலோ பார்த்திருக்கின்றோம். ஆனால் நிக்கோலாஸ் முன்னேற்றமடைந்த ஒரு நகரத்தைச் சேர்ந்தவன்.

இத்தாலிய புறஜெகட்டிற்கு, அந் நாட்டிலிருந்தே பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களில் அவனும்

ஒருவன். என் ஜினியர்கள், தொழில் நுட்பத் தரத்திலுள்ளவர்கள் மற்றும் லேபரர்கள் போன்ற வேலைகளுக்கு இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த வேலைத்தளத்திற்கு எடுக்கப்பட்டிருந்தனர். விற்பனை, விநியோகம் சம்பந்தமான பகுதிகளுக்கு கிளரிக்கல் மற்றும் எக்கவுண்டன்ட் போன்ற வேலைகளுக்கு இத்தாலியைச் சேர்ந்தவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர்.

வேலைகள் ஆரம்பித்த போது நாப்போலித் துறைமுக லேபரர் மட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்திலிருந்து எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. இலங்கையிலிருந்து வந்தவர்களைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டுத் தங்களுக்கே வேலை வழங்கப்பட வேண்டுமெனக் கோரிக்கை விடுத்தார்கள். எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வேலைகளுக்குத் தடங்கல் போட்டார்கள். சட்டபூர்வமான நடவடிக்கைகள் எடுத்து வேலைகளை இடைநிறுத்தம் செய்தார்கள். எங்களுடைய கம்பனியினருக்கோ முற்று முழுதாக இத்தாலியர்களை எடுக்கவும் விருப்பமில்லை. இலங்கைத் தொழிலாளர்களை விட்டுவிடவும் விருப்பமில்லை. இறுதியாக அவர்களுடன் ஒரு உடன்பாடு எடுக்கப்பட்டது.

அதன்படி இலங்கையிலிருந்து இதற்கும் மேலதிகமான வேலையாட்களை எடுப்பதில்லை. இத்தாலியர்களையும் குறிப்பிட்டளவு பேரைச் சேர்த்துக் கொள்வது.

அப்படிச் சேர்க்கப்பட்டவர்களில் ஒருவன்தான் நிக்கோலாஸ். அந்தத் தொழிலாளர்களின் லீடர் போன்றவன். கம்பனியின் வாகன ட்ரைவராகச் சேர்க்கப்பட்டிருந்தான்.

வேலைக்குச் சேர்க்கப்பட்டாலும் அவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்குவதில் பல பிரச்சினைகள் தோன்றின. எங்கள் வேலைத்தளம் அமைந்திருந்ததோ நாப்போலித் துறைமுகத்தில். அந்தத் துறைமுகத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாயிருந்த அவர்களின் நட்பாழுட்டித் தளத்துக்குக் குறைவில்லாதிருந்தது. குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு வேலைக்கு வரமாட்டார்கள். வேலைகள் ஆரம்பிக்கும் நேரம் காலை ஏழு மணி. அவர்கள் அந்த நேரத்திற்கு வந்து சேர மாட்டார்கள். எட்டு மணியாகும். அதுவரை வேலை செய்யும் ஏனையவர்களும் சீமெந்து லோட்பண்ணப்பட வேண்டிய லொறிகளும் காத்திருக்க வேண்டும். வேலைகளிலும் உற்சாகத்துடனோ சுறுசுறுப்புடனோ ஈடுபட மாட்டார்கள். இது குறித்து அவர்களுடன் பல முறை ஏச்சு வார்த்தை நடத்தியும் பலனில்லை. அவர்கள் அந்த நேரத்திற்கு வர விரும்பவில்லை. அவர்களின் லீடர் என்ற வகையில் நிக்கோலாஸுடன் பேசியும் முரட்டுத்தனமான பதில்கள்தான் கிடைத்தன.

சாதாரண தொழிலாளர் மட்டத்திலான அவர்களிடம் பென்ஸ், அல்பா-ரோமியோ போன்ற ஆடம்பரக் கார்கள் இருந்தன. அந்த வாகனங்களில் தொழில் அதிபர்களைப் போல வந்திறங்குவார்கள். லேபரர் வேலை செய்கிறவர்கள் இவ்வளவு வசதியாக இருக்கிறார்களே எனச் சந்தோஷமாய் இருக்கும். ஆனால் தொழில் சார்பாக அவர்களது செயற்பாடுகள் எரிச்சலை ஊட்டும்.

அவர்களது கடமைகளை இலங்கையைச் சேர்ந்த வேறு தொழிலாளர்களைப் போட்டுச் செய்யவும் விட மாட்டார்கள். (தங்களது முக்கியத்துவம் இல்லாவிட்டால் வேலைகள் பறிபோய்விடக்கூடும் என்ற எண்ணமாய் இருக்கலாம்.) இது பற்றி ஏதாவது பேசப் (ஏச) போனால் அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து விடுவார்கள். விழல் நியாயம் கதைப்பார்கள். இது எனக்குப் பெரிய தலையிடாய் இருந்தது. தினமும் ஓரிரு மணித்தியாலங்களை இழப்பது உற்பத்தியில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ள, நிக்கோலாஸைத்தான் கைக்குள் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தேன். அவனோடு தனிமையில் பேச வேண்டும்.

நிக்கோலாஸ் சாப்பாட்டுப் பிரியன். அவனது தோற்றமும் நடைபாவனைகளும் போல சாப்பாட்டு விஷயத்திலும் அந்த மாதிரித்தான். நிறையச் சாப்பிடுவான். ஒரு நாள் அவனைச் சாப்பாட்டிற்கு அழைத்து விருந்தளித்த பொது இதைக்

கவனித்துவிட்டேன். எனக்குப் பிடி கிடைத்து விட்டது.

தொடர்ந்தும் இரண்டொரு முறை சாப்பிட அழைத்தேன். விதவிதமான சாப்பாட்டு வகைகளைப் படைத்தேன். ஒவ்வொரு முறை சாப்பிட்டு முடித்ததும் அவனிடத்தில் திருப்தியையும், நன்றியுணர்வையும் கவனிக்கக் கூடியதாய் இருந்தது.

இத்தாலியத் தொழிலாளர்களைக் கையாள்வதில் நிக்கோலாஸுடனான நெருக்கம் உதவி செய்தது. அவர்களும் படிந்து வந்தனர். வேலைகள் ஓரளவு சுமுகமாகப் போகத் தொடங்கின. எனினும் காலையில் நேரத்திற்கு வரமாட்டார்கள். மதியத்திற்குப் பிறகு அங்கு இங்கு என மாறிவிடுவார்கள். இதுபற்றி நிக்கோலாஸுடன் பேசினேன். அவனது தொழிலாளர் நண்பர்களையும் ஒரு முறை விருந்துக்கு அழைத்தேன். நிக்கோலாஸுக்கு ஓரளவு ஆங்கிலம் தெரியும். அவன் மூலம் பக்குவமாக அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னேன்.

“இங்கு யாரும் யாருக்கும் எதிரியல்ல. உங்களுடைய தொழிலைப் பறிக்க நாங்கள் இங்கு வரவில்லை. எங்கள் வயிற்றுப்பாட்டுக்கு உழைக்கவே

வந்திருக்கிறோம். நீங்களும் உங்கள் வயிற்றுக்கு உழைக்கத்தான் வந்திருக்கிறீர்கள். நீங்களும் நாங்களும் நண்பர்கள். இங்கு வேலைகளில் சுணக்கம் ஏற்படக்கூடாது. உங்களுக்குப் பல சோலிகள் இருக்கலாம். நீங்கள் வரும்வரை காத்திருக்க முடியாது. இலங்கைத் தொழிலாளர்களைப் போட்டு காலையில் வேலையைத் தொடங்கலாம் என நினைக்கிறேன். நீங்கள் உங்களுடைய நேரத்திற்கு வாருங்கள்.”

அது வேலை செய்தது. சம்மதித்தார்கள். ஆச்சரியம் என்னவென்றால் அவர்களும் படிப்படியாக நேரத்தோடு வரத் தொடங்கி விட்டார்கள். இதில் நிக்கோலாஸின் பங்கு கணிசமானது என்பதையும் அறிந்து கொண்டேன்.

நாளடைவில் இன்னொரு விதமான பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. வேலை ஒப்பந்தப்படி, அவர்களுக்குக் கம்பனி சாப்பாடு வழங்க வேண்டியதில்லை. இலங்கையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமே சாப்பாடு வழங்கப்படும். வேலைத்தலத்துடன் சேர்ந்திருந்த குசினியில் தினமும் சமையல் நடக்கும். சமையல் வாசனையை கிளம்பி வருவது சாப்பாடு

ரெடியாகிவிட்டதை மோப்பம் பிடித்துக் கொண்டு நிக்கோலாஸ் குசினிப்பக்கம் போய்விடுவான். பன்னிரண்டு மணிக்கு மதியச் சாப்பாட்டு நேரம் தொடங்குவதற்கு முதலே நிக்கோலாஸும், அவனது நண்பர்களும் வந்திருந்து ஒரு பிடி பிடித்து விடுவார்கள். என்னுடனான நட்புரிமையை அவர்கள் இவ்விதம் பாவிக்கத் தொடங்கியிருந்தார்கள். சமைத்த உணவை அவர்கள் வந்து எடுக்கும் போது சமையல் காரனாலும் அதைத் தடுக்க முடியாமலிருந்தது. இவ்விஷயம் எனது கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

சாப்பிடுபவனை எப்படி வேண்டாமென்று சொல்வது என்ற மனிதாபிமான உணர்வு ஒரு பக்கம். இதனால் எதிர்கொண்டுள்ள நிருவாகச் சிக்கல் மறு பக்கம். மற்றவர்களுக்காகச் சமைக்கப்பட்ட உணவை பத்துப் பன்னிரண்டு பேர்களாக வந்து தீர்த்துவிட்டுப் போனால், சாப்பிட வேண்டியவர்களுக்கு என்ன செய்வது என்ற குழப்பம் இன்னொரு பக்கம். இவற்றையெல்லாம் விட மேலதிகமான சமையலை எந்தக் கணக்கில் போய் எழுதுவது?

அவர்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த போது டைனிங் ஹாலுக்குப் போனேன். சற்றுக் கடுமையான தொனியில் அவர்களது கவனத்தைத் திருப்பினேன்.

“நான் இன்றைக்குச் சாப்பிடப் போவதில்லை...”

“ஏன்?” நிக்கோலாஸ் கேட்டான்.

“நீங்கள் வந்திருந்து இப்படிச் சாப்பிட்டுத்

தீர்த்துவிட்டால் எனக்குச் சாப்பாடு ஏது? நான் மட்டுமல்ல... இங்கு கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்கிற மற்றவர்களுக்கும் மதியச் சாப்பாடு இல்லை... நிக்கோலாஸ் இது எனது வீடு அல்ல. இது ஒரு கம்பனி. அதற்கென சில விதிமுறைகள் உண்டு. அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்... உங்களைச் சாப்பிட வேண்டாம் என்று சொல்ல எனக்கு விருப்பமில்லை. எனக்குச் சங்கடத்தைத் தர வேண்டாம். தயவு செய்து இதை உன் நண்பர்களுக்குப் புரிய வை.”

அவர்களுக்குப் புரிந்து விட்டது. அதன் பிறகு அந்தப் பக்கமே வருவதில்லை. ஆனால் நிக்கோலாஸைச் சமாளிப்பது கஷ்டமாகவே இருந்தது. சாப்பாட்டு வாசனை கிளம்பியதும் அவனுக்கு மற்ற விஷயங்களெல்லாம் மறந்து போகும். குசினிப்பக்கம் போய் விடுவான். அவனைப்பற்றிய முறைப்பாடு அடிக்கடி வந்து கொண்டிருந்தது. அவன் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது பல தடவைகள் அந்த இடத்திற்குப் போய் தடுக்க வேண்டியிருந்தது. சில சமயங்களில் கோபம் தலைக்கு ஏறி கடுமையாக சத்தம் போட்டும் இருக்கிறேன். ஆனால் பதிலுக்கு அவன் ஏதும் பேச மாட்டான். ஒரு குற்றவாளியைப் போல பணிந்து கொண்டு நிற்பான். பின்னர் அதே கதைதான் தொடரும். சில சமயங்களில் நான் போகும் அசுரை அறிந்து பின் பக்கமாக உள்ள அரைச் சுவர் போன்ற பகுதியால் ஏறிக் குதித்து ஓடி மறைவான். பாவமாகவும் இருக்கும்.

ஆறு மாதங்களின் பின் நான் லீவில் இலங்கைக்கு வரும் நாள் வந்தது. வீட்டுக்கு

வருவதென்றால் சந்தோஷம் தானே?

நாப்போலியிலிருந்து ரோம் விமான நிலையத்திற்கு நிக்கோலாஸ்தான் என்னைக் கூட்டிப் போவதாய் இருந்தது.

ஏற்கனவே எனது குடும்பத்தைப் பற்றியும், பிள்ளைகளைப் பற்றியும் நிக்கோலாஸ் கேட்டு அறிந்திருக்கின்றான். குடும்பத்தை விட்டு இங்கு வெகு தூரம் பிரிந்து வந்திருப்பதையிட்டு அவனது கவலையையும் அவ்வப்போது உணர்ந்திருக்கின்றேன்.

நான் வீட்டுக்குப் போவது நிக்கோலாஸிற்கும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளித்தது. எனது அறைக்கே வந்து பொதிகளை அடுக்கும் அலுவல்களில் எனக்கு உதவினான்.

மாலை நாலு மணிக்கு .: பிளைட். நாப்போலியிலிருந்து ரோமுக்கு சுமார் முன்னூறு கிலோ மீற்றர் தூரம் என நினைக்கின்றேன். பன்னிரண்டு மணியளவில் கிளம்பினால் முன்று மணிக்குப் போய்விடலாம் என நிக்கோலாஸ் கூறினான். அதன்படி கிளம்பினோம்.

கம்பனியின் ட்றைவராக அவன் பணிபுரிந்தாலும் இப்போதுதான் முதன்முறையாக

அவனோடு காரில் போகிறேன். வழக்கமாக வேலைக்கு வரும்போதும் போகும்போதும் அந்த குறகிய இடத்திற்குள்ளேயே கண் இமைக்கும் ஸ்பீட்டில் வந்து கிளிச் என பிரேக் அடித்து நிற்பான். உறுமிக் கொண்டு றிவேர்ஸ் எடுத்து சட்டென வெட்டிக் கொண்டு போவான். இது அவனது வழக்கமான ஸ்டைல். எனினும் 'ஹை வே'யில் இப்படி கண் மண் தெரியாமல் ஓடுவது எனக்குக் கலக்கத்தை அளித்தது. பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தேன். அவனது வேகம் அதிகரித்துக் கொண்டே போனது.

சில தடவைகள் ...
 "ஸ் வேய் ... ஸ் வேய் ..."
 "ஸ்லோ...ஸ்லோ..." எனக் கூறிக் கொண்டே வந்தேன்.

"எனக்கு இரண்டு குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள்... நான் நல்லபடி வீடு போய்ச் சேர வேண்டும்... தயவு செய்து மெல்லப் போ..."

அவனது வேகம் குறைந்தது. என்னை ஒரு கடைக்கண் பார்வை மட்டும் பார்த்தான்.

இந்த வேகமும் அதிகம் என்பது போல ஊர்ந்து செல்ல வேண்டிய கட்டம் சீக்கிரமே வந்தது. வாகன நெருக்கடி. ஹை வேயின் நான்கு பாதைகளும்

நிரம்பியிருந்தன. அவற்றின் இடைவெளிகளுக்கு ஒருவாறு நுழைத்துப் புகுந்து வாகனத்தைச் செலுத்தினான் நிக்கோலாஸ். பல தடவைகள் வாகனங்கள் நகர முடியாது நின்றன. நிக்கோலாஸ் இறங்கி எதிர்த் திசையில் வரும் வாகனக்காரர்களிடம் விசாரித்தான்.

அந்தப் பக்கம் பெரியதொரு விபத்து நிகழ்ந்திருக்கிறது. இரண்டு கொணரைனர் லொறிகளும் இன்னும் சில வாகனங்களும் ஒன்றடி மன்றடியாக அடிபட்டுக் கிடக்கின்றன. பல கிலோ மீற்றர் நீளத்திற்கு வாகன நெருக்கடி.

இந்த விஷயத்தை நிக்கோலாஸ் சொன்னதும் ஏற்கனவே எனக்குள் இருந்த பரபரப்பு அதிகரித்தது. இன்றைக்கு விமானத்தைத் தவறவிடத்தான் நேருமோ? நிக்கோலாஸிடம் கேட்டேன்.

"விமானத்தைப் பிடிக்க முடியாதா?"

அவன் மென்மையாகக் கூறினான். "மிஸ்டர் ராஜா... மெதுவாகப் போ அப்படி இப்படி ஒன்றும் சொல்லக் கூடாது. உங்களை மூன்று மணிக்கு விமான நிலையத்திற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பது எனது பொறுப்பு."

இப்படியான கட்டத்தில் ரிஸ்க் எடுப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. "சரி." என்றேன். "எப்படிப் போகப் போகிறாய்...?"

"ஹை வேயில் போக முடியாது. திரும்ப நாப்போலிக்குச் சென்று கிராமங்களுக்கிடான வேறு பாதையில் போகலாம்."

நான் வாயை மூடிக் கொண்டேன்.

ஒருவாறு காரைத் திருப்பி எடுத்தான். வேறு பாதையில் கார் ஓடியது. ஓடியது என்று சொல்ல முடியாது... பறந்தது. விமானத்தில் பயணிக்கும் போது அழுக்க வித்தியாசங்களை காதில் உணர்வது போல இந்தக் கார் பயணத்திலும் உணரக் கூடியதாய் இருந்தது. பெரும் மரங்களும், சிறு வீடுகளும் கொண்ட வளைவுப் பாதைகள். நிக்கோலாஸ் மிருகத்தனமாக ஓட்டிக் கொண்டிருந்தான். எதிர்ப்படும் வாகனங்களையும் முன்னே போகும் வாகனங்களையும் உச்சி வெட்டி விலத்திப் போகும் லாவகம் பிரமிப்பை ஊட்டியது.

“எயார் போட்டுக்கு இன்னும் எவ்வளவு தூரம்?” என்று

மல்லிகை

ஆண்டுச் சந்தா

சுவைநூல்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்
மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

37வது ஆண்டு மலர் தேவையானோர்
தொடர்பு கொள்க.

ஆண்டுச் சந்தா 250/-
தகவிர்ப்பு 20/-

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி
201 -1/1, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி.

கொழும்பு -13.

தொலைபேசி: 320721

ஈ-மெயில்: panthal@sltnet.lk.

(காசக் கட்டளை அனுப்புவோர்

Dominic Jeeva, Kotahena. P.O
எனக் குறிப்பிடவும்)

கூட நான் அவனிடம் கேட்கவில்லை. வீதியிலிருந்து அவனது கவனம் திரும்பிவிடுமோ என்ற பயம்.

விமான நிலையத்திற்கு வந்து சேர்ந்ததும் தான் எனக்கு மூச்சு வந்தது. காரை நிறுத்திவிட்டு அப்போதுதான் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தான் நிக்கோலாஸ். தனது கையில் மணிக்கூட்டைத் தொட்டுக் காட்டினான்.

சரியாக மூன்ற மணி.

பொதிகளைச் சுமந்து கொண்டு என்னுடன் விமான நிலையத் துக்குள் வந்தான். புறப்படுவதற்கு முன் அவனிடம் நன்றியுடன் விடை பெற்றேன்.

“தாங்ஸ்... நிக்கோலாஸ்...”

ரிவோல்வரினால் தனது கன்னத்தில் தானே சுடுவது போல தனது கை விரலை நீட்டிக் கன்னத்தில் பதித்துப் பாவனை செய்தவாறு நிக்கோலாஸ் கூறினான்-

“மிஸ்டர் ராஜா... மூன்று மணிக்கு எயார் போட்டுக்கு உங்களைக் கொண்டு வந்து சேர்க்காவிட்டால்... நான் செத்து விடுவது என்றே தீர்மானித்திருந்தேன்.”

பனை அபிவிருத்திச் சபை

பனைவழியே வந்த....
இயற்கையின் விகாடை
நம் முன்னோரின் இரகசியம்
நமீன தொழில் நடப்பதின் ஊட்டம்

ஆனந்தம்! ஆரோக்கியம்! ஊட்டம்

நகரக் காரியாலயம்
224, காலி வீதி, கொழும்பு-4
Tel: 586820, 589185, Fax: 553697

இன்று உங்கள் கைகளில்...

பாம்பா பானம்
பிளப் உடன் பானம்
பாமி பற்பசை

தலைமைக் காரியாலயம்
53, கண்டி வீதி, யாழ்ப்பாணம்
Tel: 021-2034

கடிதம்

எஸ். தனுஷ்கோடி ராமசாமி

மல்லிகை 37-வது ஆண்டு மலர்' இருபடிகளுடன் 'பட்டம் மறுதலிப்பும் பல்வேறு சர்ச்சைகளும்' நூலும் எனக்குக் கிடைத்தன. நூல் முழுக்க வாசித்து முடித்தேன். ஏற்கெனவே நீங்கள் இதழ்களும் நூல்களும் அனுப்பியுள்ளீர்கள். என் பயணங்கள், பணி, சோம்பலால் பதில் எழுத முடியாமல் போய் விட்டது.

எதையும் எதிர்ப் பார்க்காத உங்கள் அன்பிற்கு என் அன்பும் வணக்கமும்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகமும் உங்களுக்கு 2001 ஆகஸ்டில் M.Lit பட்டம் கொடுக்க முன்வந்ததையும் அதை ஏற்க நீங்கள் மறுத்ததையும், அதையொட்டி எழுந்துள்ள சர்ச்சைகளையும் இந்நூலின் மூலமே நான் அறிகிறேன். நான் அறிந்தவரை தமிழக எழுத்தாளர்கள் அறிந்ததாகத் தெரியவில்லை.

'பட்டம் மறுதலிப்பும்.. சர்ச்சைகளும்' நூலின் மூலம் உணர்ச்சி பூர்வமான இலங்கை நிலைமைகளை நான் அறிந்து கொண்டேன்.

'யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகம் தமிழக எழுத்தாளர்களுக்கு பெருமையோடு பார்க்கத் தக்க உயர் கல்விப் பீடம் தான். இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குத் தெரியுமா... என்பது தெரியாது.

'டொமினிக் ஜீவா'வைத் தான் தமிழகம் முழுமையும் உள்ள பலதரப்பட்ட தமிழ் எழுத்தாளர்களும் இலங்கை எழுத்தாளராக அறிவார்கள்.

'இலங்கை எழுத்தாளர்கள் தான் காத்திரமான தமிழ்ப் படைப்புக்களை தந்து கொண்டிருப்பவர்கள், என்று கூசாமல்... அஞ்சாமல் தமிழகத்தில் பல இடங்களில் பேசியவர் ஜீவா.

'தமிழக எழுத்துக்களை நாங்கள் முழுமையாக தேடிப் படிக்கிறோம். ஆனால் தமிழகத் தமிழர்கள் எங்களைக் கண்டு கொள்வதில்லை என்ற கருத்தை உரக்கத் தமிழக இலக்கிய அரங்குகளில் முழங்குகிறவர் டொமினிக் ஜீவாவே. அதனால் முற்போக்காளர்களில் சிலர் அவர் மீது எரிச்சல் பட்டதும் உண்டு. அவரிடம் உள்ள நியாயங்களால் அவர் மீது எனக்கு மதிப்பு வளரவே செய்தது.

சாதி பற்றிப் பலரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பொதுவில் சாதி வேறு பாடில்லாததாகக்

காட்டி... மன ஆழத்தில் விருப்பு வெறுப்போடு தான் மிகப் பலர் செயல்பட்டுக் கொண்டுள்ளனர்.

தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியில் பிறந்த ஒருவரின் வேதனையை பிறர் புரிந்து கொள்வது அவ்வளவு எளிதல்ல. நான் தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியில் பிறந்தவன் என்று ஒருவர் சொல்லுவது சமூக விடுதலைப் பிரகடனம் என்பதையும், 'நான் இன்ன உயர் ஜாதியில் பிறந்தவன் என்பது சமூக விடுதலைக்கு எதிரான ஈனத்தனமான ஆணவம் என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உரையாடலின் போது... 'தட்டிக் கொடுத்து வளர்க்கப் பட்டவர்களா நாம்...?' மட்டந் தட்டப் பட்டு வளர்ந்தவர்கள் நாம்' என்றார் ஜெயகாந்தன்.

1975 ஜூலையில் ஜெயகாந்தனை நேரில் பார்த்த நிகழ்ச்சி நினைவில் இருக்கிறது. ஒரு இதழ் வெளியிட்டு விழாவிற்கு தமிழண்ணல் தலைமை தாங்கி 'படைப்பாளி மறைந்து ஐம்பது ஆண்டுகள் கழித்தே பல்கலைக் கழகங்கள் அவருடைய படைப்புக்களை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வது வழக்கம். ஆனால் ஜெயகாந்தனுக்கு

மதிப்பளிக்கும் வகையில் அவர் உயிரோடு இருக்கும் போதே ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துள்ளோம்' என்றார்.

'எந்தத் தவளையும் பிறக்கும் போது விலங்கியல் ஆராய்ச்சியாளன் அறுத்துப் பார்க்கட்டும் என்று பிறப்பதில்லை. தவளை பிறப்பது... உண்டு, உயிர்த்து, இனப் பெருக்கம் செய்து இன்புற்று வாழ்வதற்கே. நான் எழுதியது இவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக அல்ல. என் தமிழ் மக்கள் கற்று இன்புறுவதற்காக... இவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்த ஜெயகாந்தன் யார் என்று கூறுவீர்களா...? முடியாது! நீங்கள் ஆராய்ச்சி பண்ணிக் கொண்டு வாருங்கள்... நீங்கள் யார் என்று நான் சொல்லுகிறேன்....!'

டாக்டர் தமிழண்ணல், எம்.ஏ.எம்.ஐ.எஸ், எம்.லிட், பி.எச்.டி... 'டாக்டர் எம்.ஏ.எம்.ஐ.எஸ், எம். விட்டி.எச்.டி.' என்பது உங்களுக்குப் பெருமை. ஆனால் 'த.ஜெயகாந்தன்' என்பதே பெருமைக்குரியது, 'மாணிக்கவாசகர்' என்பதைப் போல' என்று ஆவேசமாக பேச்சைத் தொடங்கினார் ஜெயகாந்தன்.

எங்கள் மகன் திருமண நாளை முடிவு செய்தவுடன் உங்களுக்கு எழுதுவேன்:

கொடுமைகளை எதிர்க்கிற போர்க்குணம், வஞ்சனையற்ற பொங்கி வழியும் அன்பு, உழைப்பு மயமானது உங்கள் வாழ்க்கை. 'இலக்கிய கலாநிதி' அல்லது வேறு எந்த கௌரவப் பட்டங்களையும் விட, உயர்ந்தது 'டொமினிக் ஜீவா' என்ற உங்களது பெயர்.

தேனுகாவின்

புதிய வெளியீடுகள்

58/3, அநுராதபுர வீதி,
புத்தளம்.

1. சுதாராஜின் சிறுகதைகள் விலை: 200/=
2. ஏழு நண்பர்கள் - செ. யோகநாதன் விலை: 100/=
3. காட்டில் வாழும் கரடி நாட்டுக்கு வந்த கதை - சுதாராஜ்

இலக்கியச் சுவைஞர்கள் மற்றும் தூண்டில் ரஸீகர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை. கடந்த காலங்களில் பல்வேறு மட்டத்தினர் இந்தப் பகுதியில் கேள்விகள் கேட்டு வந்தீர்கள். சீல கேள்விகள் மல்லிகைக்குத் தரமற்றவை என எண்ணி நிராகரித்துள்ளேன். மல்லிகை இதழில் பலகாலமாகவே பலராலும் வீரும்பி ஆர்வத்துடன் படிக்கப் படும் பகுதி தூண்டில் பகுதியாகும். எனவே இந்தப் பகுதியை இன்னும் இன்னும் செழுமைப் படுத்த வேண்டியது உங்களது பொறுப்பு. உங்களது கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதன் மூலம் என்னை நானே புதுப்பித்துக் கொள்வதுடன் புதிய புதிய தேடல்களுக்கும் அது வழிவகுத்துத் தரும். அஞ்சல் அட்டையில் உங்களது கேள்வி அமையட்டும்.

தூண்டில்

டொமினிக் ஜீவா

டார்லான் என்ற பாத்திரம் சினிமாவிலும் பத்திரிகைகளிலும் காட்டுந் படங்களிலும் இதனை மரபரப்புப் படுத்தப் படவுள்ளதே. இந்த டார்லான் பாத்திரத்தைப் படைத்த படைப்பாளி யார்?

யாழ்ப்பாணம்

க.தவசிங்கம்

இந்தப் பாத்திரத்திற்கு உயிரும் வல்லமையும் உருவக் கற்பனையும் ஆக்கித் தந்தவர் எட்கர் ரைஸ் பரோலின் என்ற எழுத்தாளர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் முன்னர் அடிக்கடி கண்டு கதைத்த நண்பர்களைச் சம்பந்திற் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறீர்களா?

நீர்கொழும்பு

எம். சரவணன்.

கொழும்புத் தெருக்களில் அடிக்கடி வலம் வரும்போது பலரைத் தெருவோரங்களில் சந்தித்துக் கலந்துரையாடியிருக்கின்றேன். இன்னும் பலர் புலம் பெயர்ந்து கனடிய ஐரோப்பிய நாடுகளில் வசிப்பவர்கள் கொழும்புக்கு வரும் வேளைகளில் என்னைத் தேடி வருவார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வரும் பழைய நண்பர்களும் வந்து சந்தித்துக் கலந்து பேசிவிட்டுப்

போவார்கள். இவர்கள் அனைவரும் மல்லிகை ஆசிரியரை மறந்து விடவில்லை.

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் தொடர்ந்து அடிக்கடி வெளிவருவதாகக் கேள்விப் பட்டேன். மல்லிகைப்பூன் தொடர்ந்து நூல்களை வெளியிட்டு வருவதால் உங்களுக்குப் பணக்கஷமும் ஏற்படுவதில்லையா?

மன்னார்

ம. தவநேசன்

வால் டிஸனி என்ற உலக மகாகலைஞனைத் தேடி ஆரம்ப காலத்தில் கொலம்பியா என்ற பிரபல ஹோலிவுட் சினிமாக்கம்பனியின் முகாமையாளர் மூன்று கார்ட்டூன் சினிமாப் படம் தயாரிப்பது சம்பந்தமாக வந்திருந்தாராம். பேரம் பேசப்பட்டது ஒப்பந்தமும் கைச்சாத்தாகியது. பக்கத்து அறையிலிருந்து டிஸனியின் தம்பி இவர்களது உரையாடல்களை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தவன், பேரம் பேசி முடித்தவர் சென்ற பின் கேட்டானாம்: 'இந்தப் பக்கீஸ் பெட்டி அறைக்குள்ளே இருந்து கொண்டு இத்தனை பெரிய கம்பெனியுடன் பேசி முடித்துள்ளீர்களே! இந்தத் திட்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள்?' எனத் திகைப்புடன் கேட்டானாம்.

அதற்கு வால் டிஸனி: 'இந்த புறாக்கூட்டு நிலைத்ததைத் தேடி ஒரு பெரிய ஹாலிவுட் நிறுவனமே நம்முடன் பேச வந்திருப்பதை நினைத்துப் பார். இருக்கிற இடமல்ல, முக்கியம். நம்மிடம் அதற்குப் போதிய சரக்கு இருக்கின்றதா? என்பதுதான் முக்கியம். திட்டம் தான் முக்கியம் சாதனைகள்

தானாகவே இடம் பெறும். பணம் தன்பாட்டில் வந்து கொட்டும், இதை மறந்து விடாதே' எனப் பதில் சொன்னாராம்.

எப்போதோ படித்த இந்தத் தகவல் எனக் எப்போதுமே ஞாபகத்திலுண்டு. மல்லிகை ஆரம்பித்த காலத்தில் மாத்திரமல்ல, அகலக்கால் பரப்பி, மல்லிகைப் பந்தலாக விரிவு படுத்திய காலத்திலும், இந்த மன ஓர்மத்துடன் தான் நான் செயல்பட்டு வருகிறேன்.

இந்த ஆண்டு வந்த மல்லிகை 37 வது ஆண்டு மலா பார்த்தேன். ஒரு சிறுநிலக்கிப் புதி இத்தனை பெறுமதியான மலரை வெளியிட்டு வைக்கும்போது உங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சிரமங்களைப் பற்றிச் சொல்ல முடியுமா?

கொக்குவில்

எஸ். சற்குணராஜா

ஒரு தாய் எத்தனையோ சிரமப்பட்டு அழகான குழந்தை ஒன்றைப் பிரசவிக்கின்றாள். பார்ப்பவர்கள் அதன் சுட்டித் தனத்தையும் கவர்ச்சியான அழகையும் பாராட்டிப் பேசுகின்றனர். அவர்களில் யாருமே குழந்தை வயிற்றில் இருக்கும் போது அந்தத் தாய் பட்டுவிட்ட சிரமங்களை விசாரித்து தெரிந்து கொள்ள முயலமாட்டார்கள். அதைப் போன்றது தான் படைப்பும் பிரசவமும்.

வரதருடைய மறுமலர்ச்சி இலக்கிய காலத்தில் அந்த மறுமலர்ச்சி இயக்கம் என்கே கவறத்திட்டப்பட்டது?

கொழும்பு - 06

அ.ஞானதேசிகள்

என்னைப் போன்றவர்கள் எழுத்து உலகத்திற்குப் பிரவேசிப்பதற்கு முற்பட்ட காலமது. இது பற்றிப் பின்னர் வெளியான மல்லிகையில் தகவல்களும் அடிவியக்கம் இயங்குவதற்கும் தளம் அமைத்துத் தந்தவரின் புகைப் படத்தையும் பிரசுரித்துள்ளேன். நீங்கள்

கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்கச் சொல்கின்றேன். மறுமலர்ச்சி இலக்கியக் குழுவினரை 44-45 களில் உற்சாகமுட்டி உதவி செய்ததுடன் கஸ்தூரியார் வீதி கன்னா திட்டியிலுள்ள தனது வீட்டின் முன் திண்ணையைத் தந்துதவியவர் ரேவதி குப்புசாமி என்பவர். இவர் தெய்வச் சிலைகளைச் சிற்பங்களாக வடிக்கும் ஒரு கலை ஆசாரியாராவார்.

நோபல் பரிசு பெற்ற முதல் கறுப்பு இனத்தவர் பெயர் என்ன?

வத்தளை கே.சடகோபன்

வோல் சொயிங்கா என்பவரே நோபல் பரிசு பெற்ற முதல் கறுப்பு இனத்தவர். இவர் தொலைபேசி உரையாடல் என்றொரு கவிதை எழுதியுள்ளார். கறுப்பு நைஜீரிய இனத்தவன் ஒருவன் அமெரிக்காவில் வெள்ளையினப் பெண்ணின் வீட்டில் வாடகைக்கு அறைகேட்ட அவலம் பற்றிய கவிதையது. வடபுலத்தில் பஞ்சம சாதி இளைஞன் பட்ட அனுபவங்களும் இதைப் போன்றது தான்.

இந்தப் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்கள் மூலம் தமிழ் பேசும் இனத்தவர்களுக்குச் சமாதானம் வந்து விடுமா?

கொழும்பு -09 ஆர். குகதாஸ்.

இப்படியே சந்தேக மனப் பான்மையுடன் நாம் ஒவ்வொருவரும் வினா எழுப்பிக் கொண்டிருந்தால் மாத்திரம் இந்த மண்ணில் சமாதானம் வந்து விடுமா, என்ன? பல்வேறு வகையான அவலங்களையும், கஷ்ட நிஷ்டிரங்களையும் இந்த மண் அனுபவித்து விட்டது. இந்தப் பூமியில் எப்படியும் சமாதானம் வந்தேபாக வேண்டும். அதை அடைவதற்கான வழிமுறைகளை ஆரோக்கியமான திசைவழிகளில் நாம் சிந்திக்கப் பழகுவது தான் அதற்கான சிறப்பான வழி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்துப் பட்டததை நங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாதது பற்றி ஏன் மௌனம் சாதிக்கிறீர்கள்? அதன் ஓரவஞ்சகப் பின்னணியைப் பற்றி வாசகர்களுக்குத் தெரிவிக்கலாமா?

உரும்பராய் க. மோகனதாஸ்

அது சம்பந்தமாக மல்லிகையில் ஒன்றுமே பிரஸ்தாபிப்பதில்லை என்பது என் நோக்கம். எக்காரணம் கொண்டும் எனது சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்கள் மல்லிகையில் பதியப்படக் கூடாது என உறுதியாக உள்ளேன். புகழுக்குக் கூட, ஒரு விலை உண்டு.

சமீபத்தில் நடந்த இலக்கியச் சந்திப்பொன்றை எங்களுக்குச் சொல்ல முடியுமா?

புத்தளம் நா.கந்தசாமி.

வாரம் தவறாமல் இலக்கியச் சந்திப்புகள் நடைபெறுகின்றன. மல்லிகைப் பந்தலும் இலக்கியச் சந்திப்புகளை ஒழுங்கு செய்கின்றது. மலேசியாவிடிருந்து இலக்கிய நண்பர் சை. பீர்முஹம்மது மல்லிகைக்கு வந்திருந்தார். நண்பர் அந்தனி ஜீவா அழைத்து வந்திருந்தார்.

பல மணிநேரம் உரையாடினேன். நமக்கு எழுத்தில் அறிந்துகொள்ள இயலாத பல தகவல்களை அவர் தனது வாய்மொழியாகக் கூறக் கேட்டுப் புதிய தகவல்களைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

நெடுக்குக்கு நெடுக்கு கமான இலக்கிய நண்பர்களை அழைத்து

அவருக்கு ஒரு தேநீர் விருந்து கொடுக்கலாமென ஆசைப்பட்டேன். அது ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாகவுமிருக்கும். எனது விருப்பம் ஈடேறவில்லை. அவசரமாக அவர் நாடுதிரும்ப இருந்தார். எப்படியும் அக்டோபரில் இங்கே நடைபெறவிருக்கும் உலகத் தமிழ் முஸ்லிம் இலக்கிய விழாவில் தான் கலந்து கொள்ள இருப்பதாகவும் அப்பொழுது நாமனைவரும் திரும்பச் சந்தித்து மகிழலாம் எனவும் சொன்னார். ஓர் இலக்கியப் பொழுது சுகமாக இருந்தது.

திருமணங்களில் வாழ்த்தும் போது 'பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க!' என வாழ்த்துகின்றார்களே! என்ன பதினாறு பிள்ளைகளா?

ஹட்டன் எஸ். மணிமேகலை.

தப்பு - தப்பு! பதினாறு என்பது குழந்தைகள் பற்றியதல்ல. கலையாத கல்வி, குறையாத வயது, கபடு வந்திடாத நட்பு, குன்றாத இளமை, தளராத மனம், இல்லாத உடல்வாகு, சலியாத மனம், அகலாத துணை, தவறாத சந்தானம், தாழாத கீர்த்தி, மாறாத வார்த்தை, தடைகள் வந்திடாத கொடை, தொலையாத நிதியம், கோணாத கோல், தொண்டரோடு தொடர்ந்த நட்பு, இறைவனிடம் பக்தி.

இவைகள் தான் அந்தப் பதினாறும். இனிமேல் திருமணங்களுக்குப் போய்

மணமக்களை வாழ்த்தும் போது இந்தப் பதினாறு பேறுகளையும் ஞாபகத்தில் வைத்திருந்து வாழ்த்துங்கள் - மற்றவர்களையும் அர்த்தம் தெரிந்து வாழ்த்தச் சொல்லுங்கள்.

நங்கள் ஐரோப்பாவுக்குப் போய் வந்தவரானே? அங்கு காகத்தைக் கண்டார்களா?

கண்டி

ச.முரளிகாந்தன்

எனக்குத் தெரிந்தவரை அங்கிருந்த நாட்களில் எந்தவொரு காகத்தையும் நான் பார்க்கவில்லை. 1987-ல் மாஸ்கோவிற்குப் போன சமயம் நான்கு காகங்களைப் பார்த்துள்ளேன். அவை நமது காகங்களைப் போலல்லாது வெள்ளுறிப் போன நிறத்தில் காட்சி தந்தன.

காகங்களைப் பற்றிய ஒரு தகவல் தெரியுமா? ஒரு தடவை முட்டையிட்ட கூட்டில் மறுதடவை முட்டையிடாத பறவை காகம் தான்.

ஜெயகாந்தன் ஒன்றுமே எழுதவில்லையே, அதற்கு என்ன காரணம்?

பதுளை

ச.தெய்வேந்திரன்

அவருடைய ஓரே மகனிசு திருமணவிழாவுக்குச் சென்னை சென்றிருந்த சமயம் அவரிடம் நானும் இதனையே கேட்டேன். 'ஓய்ந்திருக்கிறேன். ஓய்ந்திருப்பதில் ஒரு சுகமும் உண்டு!' என்றார் ஜே.கே. அவருடைய நாவல்கள் ஐந்து தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. 4046 பக்கங்கள் ஐந்தும். சென்னை வர்த்தமான் பதிப்பகம் சமீபத்தில் இதனை வெளியிட்டுள்ளது. தமிழ் நவீன இலக்கியங்கள் இத்தனை பெரிதாகவும் கவர்ச்சியாகவும் வெளியிடுவதையிட்டு நெஞ்சு நிறைந்த பெருமிக உணர்வு.

201 - 1/1, ஸ்ரீ கிரேஸ் வீதி, கோயம்பு - 13, முகவரி: வாசிப்பவரும் மல்விகை ஆசிரியரும் வெளியிட்டிருந்த மொபிலிக் ஜீவா அவர்களுக்காக, கோயம்பு விசேஷாந்த. மே. 98A, இலக்கத்திலுள்ள U. K பிஸினட்ஸில் அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்றது.

Suriya

Textile Mills (PVT) Ltd.

32/34, 3rd Cross Street,
Colombo - 11.

Tel: 336977, 438494, 449105

Fax: 438531

பரிசீலனையுடைய நல்ல செய்திகளை

PARA EXPO PRODUCTS (PVT) LTD.

Exporters of
Non Traditional
Sri Lankan Foods

30, Sea Avenue,
Colombo - 03.

Tel: 573717